ISSN 1725-2520

Den Europæiske Unions Tidende

L 70

Dansk udgave

Retsforskrifter

49. årgang
9. marts 2006

Indhold

I *Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk*

Kommissionens forordning (EF) nr. 398/2006 af 8. marts 2006 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 1

★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 399/2006 af 7. marts 2006 om fastsættelse af enhedsværdier til ansættelsen af toldværdien af visse letfordærvelige varer** 3

★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 400/2006 af 8. marts 2006 om tarifering af visse varer i den kombinerede nomenklatur** 9

★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 401/2006 af 23. februar 2006 om prøveudtagnings- og analysemetoder til offentlig kontrol af indholdet af mykotoksiner i fødevarer** ([1]) 12

★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 402/2006 af 8. marts 2006 om ændring af forordning (EØF) nr. 2454/93 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks** ([1]) 35

Kommissionens forordning (EF) nr. 403/2006 af 8. marts 2006 om fastsættelse af eksportrestitutioner inden for oksekødssektoren 40

Kommissionens forordning (EF) nr. 404/2006 af 8. marts 2006 om fastsættelse af eksportrestitutioner for svinekød 44

Kommissionens forordning (EF) nr. 405/2006 af 8. marts 2006 om fastsættelse af repræsentative priser for fjerkrækød og æg og ægalbumin og om ændring af forordning (EF) nr. 1484/95 46

Kommissionens forordning (EF) nr. 406/2006 af 8. marts 2006 om fastsættelse af eksportrestitutioner for fjerkrækød 48

★ **Kommissionens direktiv 2006/29/EF af 8. marts 2006 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF med hensyn til at inddrage eller fjerne visse institutter fra direktivets anvendelsesområde** 50

([1]) EØS-relevant tekst.

(Fortsættes på omslagets anden side)

Pris: 18 EUR

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

Rådet

2006/192/EF:

★ **Afgørelse nr. 5/2004 truffet af AVS-EF-Ambassadørudvalget den 17. december 2004 om finansforordningen for Centret for Virksomhedsudvikling** 52

Kommissionen

2006/193/EF:

★ **Kommissionens beslutning af 1. marts 2006 om regler i overensstemmelse med Europa-Parlaments og Rådets forordning (EF) nr. 761/2001 for ekstraordinær anvendelse af EMAS-logoet på transportemballage og tertiær emballage** *(meddelt under nummer K(2006) 306)* [1] 63

2006/194/EF:

★ **Kommissionens beslutning af 2. marts 2006 om opstilling af et spørgeskema i tilknytning til Rådets direktiv 96/61/EF om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening (IPPC)** *(meddelt under nummer K(2006) 598)* [1] 65

2006/195/EF:

★ **Kommissionens beslutning af 2. marts 2006 om EF-tilskud i 2006 til visse EF-referencelaboratorier på veterinær- og sundhedsområdet (restkoncentrationer)** *(meddelt under nummer K(2006) 604)* 78

2006/196/EF:

★ **Kommissionens beslutning af 3. marts 2006 om ændring af tillæg B til bilag XII til tiltrædelsesakten af 2003 for så vidt angår visse virksomheder i sektorerne for kød og for mælk og mejeriprodukter i Polen** *(meddelt under nummer K(2006) 609)* [1] 80

2006/197/EF:

★ **Kommissionens afgørelse af 3. marts 2006 om tilladelse til markedsføring af fødevarer, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret 1507-majs (DAS-Ø15Ø7-1), i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003** 82

DA

(1) EØS-relevant tekst.

I

(Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 398/2006

af 8. marts 2006

om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager [1], særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

(2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 9. marts 2006.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. marts 2006.

På Kommissionens vegne
J. L. DEMARTY
Generaldirektør for landbrug og udvikling af landdistrikter

[1] EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 386/2005 (EUT L 62 af 9.3.2005, s. 3).

BILAG

til Kommissionens forordning af 8. marts 2006 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ([1])	Fast importværdi
0702 00 00	052	105,7
	204	52,2
	212	102,0
	624	92,6
	999	88,1
0707 00 05	052	152,0
	204	59,0
	999	105,5
0709 10 00	220	46,4
	624	102,5
	999	74,5
0709 90 70	052	130,2
	204	62,6
	999	96,4
0805 10 20	052	56,4
	204	44,3
	212	42,3
	220	39,2
	400	61,3
	448	41,1
	512	33,1
	624	65,9
	999	48,0
0805 50 10	052	74,2
	624	68,8
	999	71,5
0808 10 80	400	124,3
	404	90,2
	512	71,5
	524	62,6
	528	72,0
	720	78,2
	999	83,1
0808 20 50	388	80,9
	400	74,8
	512	65,4
	528	70,8
	720	45,0
	999	67,4

([1]) Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 750/2005 (EUT L 126 af 19.5.2005, s. 12). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 399/2006

af 7. marts 2006

om fastsættelse af enhedsværdier til ansættelsen af toldværdien af visse letfordærvelige varer

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks ([1]),

under henvisning til Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 ([2]) om visse gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 2913/92, særlig artikel 173, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til artikel 173-177 i forordning (EØF) nr. 2454/93 skal Kommissionen fastsætte periodiske enhedsværdier for de varer, der er anført i grupperingen i forordningens bilag 26.

(2) Anvendelsen af de regler og kriterier, som er fastsat i ovennævnte artikler, på de oplysninger, der er blevet meddelt Kommissionen i overensstemmelse med artikel 173, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2454/93, fører til fastsættelse af enhedsværdier for de pågældende varer som angivet i bilaget til denne forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De enhedsværdier, der er nævnt i artikel 173, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2454/93, fastsættes som angivet i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 10. marts 2006.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 7. marts 2006.

På Kommissionens vegne
Günter VERHEUGEN
Næstformand

([1]) EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 648/2005 (EUT L 117 af 4.5.2005, s. 13).
([2]) EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 883/2005 (EUT L 148 af 11.6.2005, s. 5).

BILAG

Kode	Varebeskrivelse	Enhedsværdibeløb/100 kg netto					
	Art, sort, KN-kode	EUR LTL SEK	CYP LVL GBP	CZK MTL	DKK PLN	EEK SIT	HUF SKK
1.10	Nye kartofler 0701 90 50	37,30 128,79 352,88	21,44 25,96 25,55	1 063,95 16,01	278,34 141,80	583,64 8 933,73	9 492,14 1 386,13
1.30	Spiseløg (bortset fra sætteløg) 0703 10 19	32,33 111,63 305,85	18,58 22,50 22,15	922,15 13,88	241,24 122,90	505,85 7 743,03	8 227,02 1 201,38
1.40	Hvidløg 0703 20 00	175,09 604,56 1 656,42	100,63 121,86 119,94	4 994,14 75,17	1 306,50 665,61	2 739,59 41 934,46	44 555,58 6 506,41
1.50	Porrer ex 0703 90 00	73,93 255,25 699,36	42,49 51,45 50,64	2 108,59 31,74	551,62 281,03	1 156,69 17 705,23	18 811,90 2 747,08
1.60	Blomkål 0704 10 00	—	—	—	—	—	—
1.80	Hvidkål og rødkål 0704 90 10	46,87 161,83 443,40	26,94 32,62 32,11	1 336,87 20,12	349,73 178,18	733,36 11 225,36	11 927,01 1 741,69
1.90	Broccoli (*Brassica oleracea* L. convar. *botrytis* (L.) Alef var. *italica* Plenck) ex 0704 90 90	— — —	— — —	— —	— —	— —	— —
1.100	Kinakål ex 0704 90 90	101,11 349,11 956,53	58,11 70,37 69,26	2 883,96 43,41	754,46 384,37	1 582,03 24 215,85	25 729,46 3 757,25
1.110	Hovedsalat 0705 11 00	—	—	—	—	—	—
1.130	Gulerødder ex 0706 10 00	47,87 165,29 452,86	27,51 33,32 32,79	1 365,40 20,55	357,20 181,98	749,00 11 464,86	12 181,48 1 778,85
1.140	Radiser ex 0706 90 90	80,59 278,27 762,43	46,32 56,09 55,21	2 298,73 34,60	601,36 306,37	1 260,99 19 301,83	20 508,30 2 994,81
1.160	Ærter (*Pisum sativum*) 0708 10 00	363,62 1 255,52 3 439,99	208,97 253,08 249,08	10 371,63 156,10	2 713,29 1 382,31	5 689,47 87 087,80	92 531,25 13 512,25

Kode	Varebeskrivelse	Enhedsværdibeløb/100 kg netto					
	Art, sort, KN-kode	EUR LTL SEK	CYP LVL GBP	CZK MTL	DKK PLN	EEK SIT	HUF SKK
1.170	Bønner:						
1.170.1	— Bønner (Vigna-arter, Phaseolus-arter) ex 0708 20 00	120,53 416,16 1 140,22	69,27 83,89 82,56	3 437,79 51,74	899,35 458,18	1 885,84 28 866,19	30 670,48 4 478,78
1.170.2	— Bønner (Phaseolus-arter, *vulgaris* var. *compressus* Savi) ex 0708 20 00	202,00 697,47 1 910,98	116,09 140,59 138,37	5 761,65 86,72	1 507,28 767,90	3 160,61 48 379,00	51 402,94 7 506,32
1.180	Valskbønner ex 0708 90 00	—	—	—	—	—	—
1.190	Artiskokker 0709 10 00	—	—	—	—	—	—
1.200	Asparges:						
1.200.1	— Grønne ex 0709 20 00	287,72 993,45 2 721,95	165,35 200,26 197,09	8 206,75 123,52	2 146,94 1 093,78	4 501,90 68 909,87	73 217,10 10 691,82
1.200.2	— Andre tilfælde ex 0709 20 00	491,72 1 697,80 4 651,80	282,59 342,24 336,83	14 025,26 211,09	3 669,10 1 869,26	7 693,71 117 766,39	125 127,40 18 272,23
1.210	Auberginer 0709 30 00	163,50 564,53 1 546,76	93,96 113,80 112,00	4 663,51 70,19	1 220,00 621,55	2 558,22 39 158,25	41 605,85 6 075,66
1.220	Bladselleri (*Apium graveolens* L., var. *Dulce* (Mill.) Pers.) ex 0709 40 00	61,51 212,37 581,88	35,35 42,81 42,13	1 754,39 26,41	458,96 233,82	962,39 14 731,14	15 651,92 2 285,63
1.230	Kantareller 0709 59 10	334,34 1 154,41 3 162,96	192,15 232,70 229,02	9 536,38 143,53	2 494,78 1 270,99	5 231,28 80 074,43	85 079,50 12 424,07
1.240	Sød peber 0709 60 10	179,16 618,62 1 694,95	102,97 124,70 122,73	5 110,31 76,92	1 336,89 681,09	2 803,31 42 909,87	45 591,96 6 657,75
1.250	Fennikel 0709 90 50	—	—	—	—	—	—
1.270	Søde kartofler, hele, friske (bestemt til menneskeføde) 0714 20 10	108,61 375,02 1 027,53	62,42 75,60 74,40	3 098,01 46,63	810,46 412,90	1 699,45 26 013,17	27 639,13 4 036,11
2.10	Spiselige kastanjer (Castanea-arter), friske ex 0802 40 00	—	—	—	—	—	—
2.30	Ananas, friske ex 0804 30 00	64,85 223,93 613,55	37,27 45,14 44,43	1 849,85 27,84	483,93 246,55	1 014,76 15 532,72	16 503,60 2 410,00

Kode	Varebeskrivelse	Enhedsværdibeløb/100 kg netto					
	Art, sort, KN-kode	EUR LTL SEK	CYP LVL GBP	CZK MTL	DKK PLN	EEK SIT	HUF SKK
2.40	Avocadoer, friske ex 0804 40 00	183,60	105,51	5 236,79	1 369,88	2 872,70	46 720,41
		633,93	127,78	78,82	697,95	43 971,94	6 822,54
		1 736,90	125,77				
2.50	Guavabær og mango, friske ex 0804 50	—	—	—	—	—	—
2.60	Appelsiner, friske:						
2.60.1	— Blod- og halvblodappelsiner ex 0805 10 20	—	—	—	—	—	—
		—	—	—	—	—	—
		—	—				
2.60.2	— Navels, Naveliner, Navelater, Salustianer, Vernas, Valencialater, Maltoser, Shamoutis, Ovalis, Trovita og Hamliner ex 0805 10 20	—	—	—	—	—	—
		—	—	—	—	—	—
		—	—				
2.60.3	— Andre varer ex 0805 10 20	—	—	—	—	—	—
		—	—	—	—	—	—
		—	—				
2.70	Mandariner (herunder tangeriner og satsumas), friske; klementiner, wilkings og lignende krydsninger af citrusfrugter, friske:						
2.70.1	— Klementiner ex 0805 20 10	82,40	47,35	2 350,26	614,84	1 289,26	20 968,05
		284,51	57,35	35,37	313,24	19 734,54	3 061,94
		779,52	56,44				
2.70.2	— Monreales og satsumas ex 0805 20 30	131,58	75,62	3 753,06	981,82	2 058,78	33 483,16
		454,32	91,58	56,49	500,20	31 513,41	4 889,51
		1 244,79	90,13				
2.70.3	— Mandariner og wilkings ex 0805 20 50	55,49	31,89	1 582,75	414,06	868,23	14 120,59
		191,60	38,62	23,82	210,95	13 289,90	2 062,02
		524,95	38,01				
2.70.4	— Tangeriner og andre varer ex 0805 20 70 ex 0805 20 90	57,91	33,28	1 651,75	432,11	906,09	14 736,21
		199,95	40,30	24,86	220,14	13 869,30	2 151,91
		547,84	39,67				
2.85	Limefrugter (*Citrus aurantifolia, Citrus latifolia*), friske 0805 50 90	81,87	47,05	2 335,05	610,86	1 280,92	20 832,34
		282,67	56,98	35,14	311,21	19 606,81	3 042,13
		774,47	56,08				
2.90	Grapefrugter, friske:						
2.90.1	— Hvide ex 0805 40 00	65,73	37,77	1 874,73	490,44	1 028,40	16 725,52
		226,94	45,75	28,22	249,86	15 741,59	2 442,41
		621,80	45,02				
2.90.2	— Lyserøde ex 0805 40 00	81,29	46,72	2 318,65	606,57	1 271,92	20 685,97
		280,68	56,58	34,90	309,03	19 469,05	3 020,75
		769,03	55,68				

Kode	Varebeskrivelse	Enhedsværdibeløb/100 kg netto					
	Art, sort, KN-kode	EUR LTL SEK	CYP LVL GBP	CZK MTL	DKK PLN	EEK SIT	HUF SKK
2.100	Druer til spisebrug 0806 10 10	152,10 525,18 1 438,94	87,41 105,86 104,19	4 338,43 65,30	1 134,96 578,22	2 379,89 36 428,67	38 705,65 5 652,15
2.110	Vandmeloner 0807 11 00	59,49 205,41 562,79	34,19 41,41 40,75	1 696,83 24,54	443,90 226,15	930,82 14 247,86	15 138,42 2 210,65
2.120	Meloner (bortset fra vandmeloner):						
2.120.1	— Amarillo, Cuper, Honey Dew (herunder Cantalene), Onteniente, Piel de Sapo (herunder Verde Liso), Rochet, Tendral, Futuro ex 0807 19 00	66,18 228,50 626,06	38,03 46,06 45,33	1 887,58 28,41	493,80 251,57	1 035,45 15 849,54	16 840,21 2 459,16
2.120.2	— Andre varer ex 0807 19 00	62,76 216,71 593,77	36,07 43,68 42,99	1 790,22 26,94	468,33 238,60	982,05 15 032,03	15 971,61 2 332,32
2.140	Pærer						
2.140.1	— Pærer — Nashi (*Pyrus pyrifolia*), Pærer — Ya (*Pyrus bretscheideri*) ex 0808 20 50	— — —	— — —	— —	— —	— —	— —
2.140.2	— Andre varer ex 0808 20 50	— — —	— — —	— —	— —	— —	— —
2.150	Abrikoser 0809 10 00	149,08 514,74 1 410,34	85,68 103,76 102,12	4 252,21 64,00	1 112,41 566,73	2 332,60 35 704,66	37 936,39 5 539,81
2.160	Kirsebær 0809 20 05 0809 20 95	137,39 474,39 1 299,75	78,96 95,62 94,11	3 918,77 58,98	1 025,18 522,29	2 149,69 32 904,90	34 961,63 5 105,41
2.170	Ferskener 0809 30 90	121,07 418,01 1 145,32	69,58 84,26 82,93	3 453,15 51,97	903,37 460,23	1 894,26 28 995,19	30 807,54 4 498,79
2.180	Nektariner ex 0809 30 10	132,53 457,61 1 253,79	76,17 92,24 90,78	3 780,20 56,90	988,92 503,82	2 073,67 31 741,32	33 725,32 4 924,87
2.190	Blommer 0809 40 05	151,05 521,54 1 428,97	86,81 105,13 103,47	4 308,38 64,85	1 127,10 574,21	2 363,41 36 176,36	38 437,57 5 613,00
2.200	Jordbær 0810 10 00	235,92 814,57 2 231,84	135,58 164,20 161,60	6 729,05 101,28	1 760,36 896,84	3 691,29 56 502,00	60 033,67 8 776,66

Kode	Varebeskrivelse	Enhedsværdibeløb/100 kg netto					
	Art, sort, KN-kode	EUR LTL SEK	CYP LVL GBP	CZK MTL	DKK PLN	EEK SIT	HUF SKK
2.205	Hindbær 0810 20 10	530,81 1 832,78 5 021,62	305,06 369,44 363,60	15 140,29 227,88	3 960,80 2 017,87	8 305,37 127 128,99	135 075,22 19 724,90
2.210	Frugter af *Vaccinium myrtillus* (blåbær) 0810 40 30	978,68 3 379,19 9 258,61	562,45 681,16 670,40	27 914,89 420,15	7 302,71 3 720,45	15 313,01 234 393,86	249 044,70 36 367,75
2.220	Kiwifrugter (*Actinidia chinensis* Planch.) 0810 50 00	178,63 616,77 1 689,89	102,66 124,33 122,36	5 095,06 76,69	1 332,90 679,06	2 794,95 42 781,89	45 455,98 6 637,89
2.230	Granatæbler ex 0810 90 95	184,95 638,60 1 749,68	106,26 128,73 126,69	5 275,33 79,40	1 380,06 703,09	2 893,84 44 295,52	47 064,23 6 872,74
2.240	Kakifrugter (dadelblommer) (herunder sharon-frugter) ex 0810 90 95	161,38 557,22 1 526,74	92,75 112,32 110,55	4 603,14 69,28	1 204,21 613,50	2 525,10 38 651,35	41 067,26 5 997,01
2.250	Litchiblommer ex 0810 90	—	—	—	—	—	—

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 400/2006

af 8. marts 2006

om tarifering af visse varer i den kombinerede nomenklatur

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif ([1]), særlig artikel 9, stk. 1, litra a), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) For at sikre en ensartet anvendelse af den kombinerede nomenklatur, der er knyttet som bilag til forordning (EØF) nr. 2658/87, bør der vedtages bestemmelser vedrørende tariferingen af de i bilaget omhandlede varer.

(2) Forordning (EØF) nr. 2658/87 har fastsat almindelige tariferingsbestemmelser vedrørende den kombinerede nomenklatur. Disse bestemmelser finder også anvendelse ved fortolkningen af enhver anden nomenklatur, der helt eller delvist er baseret på den kombinerede nomenklatur, eller som tilføjer yderligere underopdelinger, og som er fastlagt på grundlag af specifikke fællesskabsforskrifter med henblik på anvendelsen af tarifmæssige eller andre foranstaltninger vedrørende samhandelen med varer.

(3) Ved anvendelse af nævnte almindelige tariferingsbestemmelser skal de varer, der er anført i kolonne 1 i skemaet i bilaget til denne forordning, tariferes i de i kolonne 2 nævnte KN-koder i henhold til de begrundelser, der er anført i kolonne 3.

(4) Det er hensigtsmæssigt, at bindende tariferingsoplysninger, der er meddelt af medlemsstaternes toldmyndigheder i forbindelse med tarifering af varer i den kombinerede nomenklatur, og som ikke er i overensstemmelse med fællesskabsretten fastsat i denne forordning, fortsat kan påberåbes af modtageren i henhold til bestemmelserne i artikel 12, stk. 6, i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks ([2]), i et tidsrum på tre måneder.

(5) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Toldkodeksudvalget —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De varer, der er anført i kolonne 1 i skemaet i bilaget, tariferes i den kombinerede nomenklatur i de i kolonne 2 i skemaet nævnte KN-koder.

Artikel 2

Bindende tariferingsoplysninger meddelt af medlemsstaternes toldmyndigheder, som ikke er i overensstemmelse med fællesskabsretten fastsat i denne forordning, kan fortsat påberåbes i henhold til bestemmelserne i artikel 12, stk. 6, i forordning (EØF) nr. 2913/92 i et tidsrum på tre måneder.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. marts 2006.

På Kommissionens vegne
László KOVÁCS
Medlem af Kommissionen

([1]) EFT L 256 af 7.9.1987, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 267/2006 (EUT L 47 af 17.2.2006, s. 1).

([2]) EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 648/2005 (EUT L 117 af 4.5.2005, s. 13).

BILAG

Varebeskrivelse	Tarifering (KN-kode)	Begrundelse
(1)	(2)	(3)
1. Et sæt til detailsalg bestående af: — en bærbar batteridrevet digital lydoptager og gengiver, indeholdende følgende komponenter i et fælles kabinet: et elektronisk signalbehandlingssystem med en digital/analog omformer, en »flash memory«, betjeningsknapper, batterirum, et usb-stik og en udgang til hovedtelefoner — en batteridrevet radiofonimodtager med øretelefoner med tilslutningskabel — et usb-kabel — en cd–rom, og — en manual. Den digitale lydoptager og gengiver optager lyd i mp3-format og kan via en usb-port forbindes med en automatisk databehandlingsmaskine med henblik på at nedtage eller overføre mp3-format eller andre formater. Den kan også optage tale. Lagerkapaciteten er 128 MB. Radiofonimodtageren kan fungere selvstændigt.	8520 90 00	Tarifering i henhold til almindelig tariferingsbestemmelse 1, 3 b) og 6 vedrørende den kombinerede nomenklatur, samt teksten til KN-kode 8520 og 8520 90 00. Den digitale lydoptager og gengiver giver sættet dets væsentligste karakter.
2. En bærbar batteridrevet radiofonimodtager sammenbygget med en lydoptager eller gengiver i et fælles kabinet. Den indeholder følgende komponenter: — en »flash memory« — en mikroprocessor i form af integrerede kredsløb (»chips«) — et elektronisk system, herunder en lydfrekvensforstærker — et LCD-display — en radiotuner, og — betjeningsknapper. Mikroprocessoren er programmeret til mp3-formatet. Apparatet har udgang til stereo-, hoved- og øretelefoner og en fjernbetjeningstilslutning. Det kan via en usb-port forbindes med en automatisk databehandlingsmaskine med henblik på at nedtage eller overføre mp3-format eller andre formater. Det kan også optage tale. Lagerkapaciteten er 128 MB.	8527 13 99	Tarifering i henhold til almindelig tariferingsbestemmelse 1 og 6 vedrørende den kombinerede nomenklatur samt teksten til KN-kode 8527, 8527 13 og 8527 13 99. Tariferingen er baseret på ordlyden af pos. 8527: Modtagere til radiofoni, også sammenbygget med lydoptagere eller lydgengivere i et fælles kabinet.

(1)	(2)	(3)
3. Golfvogn med motor, med stel af aluminiumrør, på hjul, med sæde til anvendelse, når vognen ikke er i bevægelse, og med håndtag. Den styres af en gående fører. Anordningerne til betjening af golfvognen er anbragt på håndtaget. Vognen har en maksimal hastighed på 6,5 km/h og er forsynet med en elektromotor med et 24 volt batteri. Golfvognen er beregnet til én golftaske. (Se illustration) (*)	8704 90 00	Tarifering i henhold til almindelig tariferingsbestemmelse 1 og 6 vedrørende den kombinerede nomenklatur og teksten til KN-kode 8704 og 8704 90 00. Golfvognen er udelukket fra pos. 8703, da den ikke er til personbefordring. Golfvognen er endvidere udelukket fra pos. 8709, da den ikke er af de typer, der benyttes i fabrikker, pakhuse, havne og lufthavne til transport af gods over korte afstande. Den anvendes udelukkende som køretøj på golfbaner til transport af golftasker.
4. Flerfunktionsapparat, der kan udføre følgende funktioner: — skanning — lasertrykning — laserkopiering (indirekte proces). Apparatet, der har flere kassetter til papir, er i stand til at reproducere op til 40 A4-sider pr. minut. Apparatet virker enten selvstændigt (som fotokopieringsmaskine) eller i forbindelse med en automatisk databehandlingsmaskine eller et netværk (som trykkemaskine (printer), skanner og fotokopieringsmaskine).	9009 12 00	Tarifering i henhold til almindelig tariferingsbestemmelse 1, 3 c) og 6 vedrørende den kombinerede nomenklatur, bestemmelse 5 E til kapitel 84 og teksten til KN-kode 9009 og 9009 12 00. Apparatet har flere funktioner, hvoraf ingen kan anses som den, der giver apparatet dets væsentligste karakter.

(*) Illustrationen er kun til orientering.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 401/2006

af 23. februar 2006

om prøveudtagnings- og analysemetoder til offentlig kontrol af indholdet af mykotoksiner i fødevarer

(EØS-relevant tekst)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 af 29. april 2004 om offentlig kontrol med henblik på verifikation af, at foderstof- og fødevarelovgivningen samt dyresundheds- og dyrevelfærdsbestemmelserne overholdes ([1]), særlig artikel 11, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 466/2001 af 8. marts 2001 om fastsættelse af grænseværdier for bestemte forurenende stoffer i levnedsmidler ([2]) er der fastsat grænseværdier for visse mykotoksiner i visse fødevarer.

(2) Prøveudtagningen er afgørende for præcisionen af bestemmelsen af indholdet af mykotoksiner, som er meget uensartet fordelt i et parti. Det er derfor nødvendigt at fastsætte generelle kriterier, som prøveudtagningsmetoden bør opfylde.

(3) Det er endvidere nødvendigt at fastsætte generelle kriterier, som analysemetoder bør opfylde, for at det kan sikres, at kontrollaboratorierne anvender analysemetoder med samme grad af pålidelighed.

(4) Ved Kommissionens direktiv 98/53/EF af 16. juli 1998 om prøveudtagnings- og analysemetoder til officiel kontrol af indholdet af bestemte forurenende stoffer i levnedsmidler ([3]) er der fastsat prøveudtagningsmetoder og kriterier for pålidelighed af de analysemetoder, der skal anvendes til offentlig kontrol af indholdet af aflatoksiner i fødevarer.

(5) Ved Kommissionens direktiv 2002/26/EF af 13. marts 2002 om prøveudtagnings- og analysemetoder til officiel kontrol af indholdet af ochratoksin A i levnedsmidler ([4]), Kommissionens direktiv 2003/78/EF af 11. august 2003 om prøveudtagnings- og analysemetoder til officiel kontrol af indholdet af patulin i levnedsmidler ([5]) og Kommissionens direktiv 2005/38/EF af 6. juni 2005 om prøveudtagnings- og analysemetoder til officiel kontrol af indholdet af fusariumtoksiner i fødevarer ([6]) er der tilsvarende fastsat prøveudtagningsmetoder og kriterier for pålidelighed af analysemetoder vedrørende henholdsvis ochratoksin A, patulin og fusariumtoksiner.

(6) Så vidt muligt bør der anvendes samme prøveudtagningsmetode til samme produkt ved kontrol for mykotoksiner. Prøveudtagningsmetoderne og kriterierne for pålideligheden for de analysemetoder, der skal anvendes til offentlig kontrol af alle mykotoksiner, bør derfor samles i én retsakt, så de bliver lettere at anvende.

(7) Aflatoksiner er meget uensartet fordelt i et parti, især i et parti fødevarer med stor partikelstørrelse, f.eks. tørrede figner og jordnødder. For at opnå samme grad af repræsentativitet for fødevarepartier med stor partikelstørrelse bør den samlede prøve være større end for fødevarepartier med mindre partikelstørrelse. Da fordelingen af mykotoksiner i forarbejdede produkter generelt er mindre uensartet end i uforarbejdede kornprodukter, bør der fastsættes enklere prøveudtagningsbestemmelser for forarbejdede produkter.

(8) Direktiv 98/53/EF, 2002/26/EF, 2003/78/EF og 2005/38/EF bør derfor ophæves.

(9) Nærværende forordning bør anvendes fra samme dato som Kommissionens forordning (EF) nr. 856/2005 af 6. juni 2005 om ændring af forordning (EF) nr. 466/2001 for så vidt angår fusariumtoksiner ([7]).

(10) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed —

([1]) EUT L 165 af 30.4.2004, s. 1. Berigtiget ved EUT L 191 af 28.5.2004, s. 1.
([2]) EFT L 77 af 16.3.2001, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 199/2006 (EUT L 32 af 4.2.2006, s. 34).
([3]) EFT L 201 af 17.7.1998, s. 93. Senest ændret ved direktiv 2004/43/EF (EUT L 113 af 20.4.2004, s. 14).
([4]) EFT L 75 af 16.3.2002, s. 38. Senest ændret ved direktiv 2005/5/EF (EUT L 27 af 29.1.2005, s. 38).
([5]) EUT L 203 af 12.8.2003, s. 40.
([6]) EUT L 143 af 7.6.2005, s. 18.
([7]) EUT L 143 af 7.6.2005, s. 3.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Udtagning af prøver med henblik på offentlig kontrol af mykotoksinindholdet i fødevarer skal foregå i overensstemmelse med metoderne i bilag I.

Artikel 2

Forberedelse af prøver og analysemetoder med henblik på offentlig kontrol af mykotoksinindholdet i fødevarer skal opfylde kriterierne i bilag II.

Artikel 3

Direktiv 98/53/EF, 2002/26/EF, 2003/78/EF og 2005/38/EF ophæves.

Henvisninger til de ophævede direktiver betragtes som henvisninger til nærværende forordning.

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. juli 2006.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. februar 2006.

På Kommissionens vegne

Markos KYPRIANOU

Medlem af Kommissionen

BILAG I [1]

PRØVEUDTAGNINGSMETODER TIL OFFENTLIG KONTROL AF INDHOLDET AF MYKOTOKSINER I FØDEVARER

A. ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Offentlig kontrol gennemføres i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 882/2004. Følgende almindelige bestemmelser indskrænker ikke anvendelsen af bestemmelserne i forordning (EF) nr. 882/2004.

A.1. **Formål og anvendelsesområde**

Prøver til offentlig kontrol af indholdet af mykotoksiner i fødevarer udtages efter de metoder, der er fastsat i dette bilag. De derved fremkomne samlede prøver betragtes som repræsentative for partierne. På grundlag af det indhold, der er konstateret i laboratorieprøverne, fastslås det, om grænseværdierne i forordning (EF) nr. 466/2001 er overholdt.

A.2. **Definitioner**

I dette bilag forstås ved:

A.2.1. »parti«: en identificerbar mængde af en fødevare, der leveres på én gang, og hvorom det ved den offentlige kontrol konstateres, at den har fælles kendetegn, såsom oprindelse, art, emballagetype, emballeringsvirksomhed, afsender eller mærkning

A.2.2. »delparti«: del af et stort parti, der udvælges med henblik på anvendelse af prøveudtagningsmetoden; hvert delparti skal være fysisk adskilt og identificerbart

A.2.3. »enkeltprøve«: en materialemængde, der udtages fra et enkelt sted i partiet eller delpartiet

A.2.4. »samlet prøve«: det materiale, der fremkommer ved, at man samler alle enkeltprøverne fra partiet eller delpartiet

A.2.5. »laboratorieprøve«: prøve til laboratoriets brug.

A.3. **Generelle bestemmelser**

A.3.1. *Personale*

Prøveudtagningen foretages af en af medlemsstaten udpeget person.

A.3.2. *Materiale til prøveudtagning*

Prøveudtagningen af hvert parti, som skal undersøges, foregår separat. I henhold til de specifikke prøveudtagningsbestemmelser for de forskellige mykotoksiner opdeles store partier i delpartier, som der udtages prøver af separat.

A.3.3. *Forholdsregler*

Under prøveudtagningen og forberedelsen af prøverne skal der træffes forholdsregler for at undgå ændringer, som kan påvirke:

— indholdet af mykotoksiner, have uheldig indflydelse på analyseresultatet eller gøre de samlede prøver urepræsentative

— fødevaresikkerheden ved de partier, der skal udtages prøver af.

Der skal ligeledes træffes alle fornødne foranstaltninger vedrørende sikkerheden for de personer, der udtager prøverne.

A.3.4. *Enkeltprøver*

Enkeltprøver udtages så vidt muligt forskellige steder i partiet eller delpartiet. Afvigelser fra denne fremgangsmåde skal registreres i det register, der er nævnt i punkt A.3.8.

[1] En vejledning til brug for de kompetente myndigheder ved kontrol af overholdelsen af EU-lovgivningen om aflatoksiner findes på http://europa.eu.int/comm/food/food/chemicalsafety/contaminants/aflatoxin_guidance_en.pdf. I vejledningen findes supplerende praktiske oplysninger, men bestemmelserne i denne forordning har forrang for oplysningerne i vejledningen.

A.3.5. *Forberedelse af den samlede prøve*

Den samlede prøve sammensættes ved, at enkeltprøverne samles.

A.3.6. *Kontraprøver*

Kontraprøverne, der udtages med henblik på håndhævelse af reglerne, til beskyttelse af handelen og til referenceformål, udtages af den homogeniserede samlede prøve, medmindre dette er i modstrid med medlemsstaternes forskrifter vedrørende fødevarevirksomhedslederens rettigheder.

A.3.7. *Emballering og forsendelse af prøver*

Hver prøve anbringes i en ren beholder af inaktivt materiale, der giver tilstrækkelig beskyttelse mod forurening og beskadigelse under forsendelse. Der træffes alle nødvendige forholdsregler for at undgå ændringer i prøvens sammensætning under transport eller opbevaring.

A.3.8. *Forsegling og mærkning af prøver*

Hver prøve, der udtages til officiel brug, forsegles på prøveudtagningsstedet og identificeres i henhold til medlemsstatens forskrifter.

Der skal føres et register over hver enkelt prøveudtagning, således at hvert parti entydigt kan identificeres, med angivelse af dato og sted for prøveudtagningen samt eventuelle yderligere oplysninger, som kan være til hjælp for laboranten.

A.4. **Forskellige typer partier**

Fødevarer kan forhandles i løs vægt, containere eller individuelle pakninger som f.eks. sække, poser og detailsalgspakninger. Prøveudtagningsmetoden kan anvendes på alle de forskellige former, som varerne bringes på markedet i.

Uden at det berører de specifikke bestemmelser andre steder i dette bilag, kan følgende formel anvendes som rettesnor for prøveudtagningen af partier, der forhandles i individuelle pakninger som f.eks. sække, poser og detailsalgspakninger:

$$\text{Prøveudtagningshyppighed (SF) } n = \frac{\text{Partiets vægt} \times \text{enkeltprøvens vægt}}{\text{Den samlede prøves vægt} \times \text{den individuelle paknings vægt}}$$

— vægt: i kg

— prøveudtagningshyppighed (SF): hver n'te sæk eller pose, hvorfra enkeltprøven skal udtages (decimaler afrundes til nærmeste hele tal).

B. METODE TIL UDTAGNING AF PRØVER AF KORN OG KORNPRODUKTER

Denne prøveudtagningsmetode anvendes ved offentlig kontrol af de fastsatte grænseværdier for aflatoksin B1, samlet aflatoksinindhold, ochratoksin A og fusariumtoksiner i korn og kornprodukter.

B.1. **Enkeltprøvens vægt**

Enkeltprøvens vægt skal være ca. 100 gram, medmindre andet er anført i denne del af bilag I.

Når der er tale om partier i detailsalgspakninger, afhænger enkeltprøvens vægt af detailsalgspakningens vægt.

Drejer det sig om detailsalgspakninger på over 100 gram, giver dette samlede prøver på over 10 kg. Hvis den enkelte detailsalgspakning vejer betydeligt mere end 100 gram, tages 100 gram fra hver enkelt detailsalgspakning som enkeltprøve. Dette gøres enten i forbindelse med prøveudtagningen eller på laboratoriet. Hvis den beskrevne prøveudtagningsmetode ville få uacceptable kommercielle konsekvenser som følge af beskadigelse af partiet (på grund af emballeringsform, transportmiddel osv.), kan der dog anvendes alternative prøveudtagningsmetoder. Dette gælder blandt andet for værdifulde produkter, der markedsføres i detailsalgspakninger a 500 gram eller 1 kg. I sådanne tilfælde kan den samlede prøve bestå af færre enkeltprøver end det antal, der er angivet i tabel 1 og 2, under forudsætning af at den samlede prøves vægt svarer til den vægt, der er foreskrevet for den samlede prøve i tabel 1 og 2.

Hvis detailsalgspakningen vejer mindre end 100 gram, men differencen er begrænset, betragtes én detailsalgspakning som en enkeltprøve, hvorved den samlede prøves vægt er på under 10 kg. Hvis den enkelte detailsalgspakning vejer betydeligt mindre end 100 gram, består en enkeltprøve af to eller flere detailsalgspakninger, således at enkeltprøvens vægt ligger så tæt på 100 gram som muligt.

B.2. **Generel oversigt over prøveudtagningsmetoden for korn og kornprodukter**

Tabel 1

Opdeling af partier i delpartier afhængigt af produkt og partiets vægt

Produkt	Partiets vægt (tons)	Delpartiernes vægt eller antal	Antal enkeltprøver	Den samlede prøves vægt (kg)
Korn og kornprodukter	≥ 1 500	500 tons	100	10
	> 300 og < 1 500	3 delpartier	100	10
	≥ 50 og ≤ 300	100 tons	100	10
	< 50	—	3-100 (*)	1-10

(*) Afhængigt af partiets vægt — se tabel 2.

B.3. **Prøveudtagningsmetode for korn og kornprodukter (partier ≥ 50 tons)**

— Hvis delpartiet kan udskilles fysisk, skal hvert parti opdeles i delpartier efter tabel 1. Da partiets vægt ikke altid er et nøjagtigt multiplum af delpartiernes vægt, kan delpartiets vægt overskride den nævnte vægt, dog højst med 20 %. Hvis partiet ikke fysisk kan opdeles i delpartier, udtages mindst 100 enkeltprøver af partiet.

— Prøveudtagningen skal foregå separat for hvert enkelt delparti.

— Antal enkeltprøver: 100. Den samlede prøves vægt = 10 kg.

— Hvis det ikke er muligt at anvende den i dette punkt fastsatte prøveudtagningsmetode på grund af uacceptable kommercielle konsekvenser som følge af beskadigelse af partiet (på grund af emballeringstype, transportmiddel osv.), kan der anvendes en alternativ prøveudtagningsmetode, under forudsætning af at den er så repræsentativ som muligt og beskrives og dokumenteres fuldt ud. Der kan ligeledes anvendes en alternativ prøveudtagningsmetode, når det er praktisk umuligt at anvende nævnte prøveudtagningsmetode. Det gælder f.eks., når store partier korn er oplagret i lagerbygninger eller siloer [1].

B.4. **Prøveudtagningsmetode for korn og kornprodukter (partier < 50 tons)**

For partier af korn og kornprodukter på under 50 tons anvendes der en prøveudtagningsplan, der afhængigt af partiets vægt omfatter 10 til 100 enkeltprøver, således at den samlede prøve vejer 1 til 10 kg. Når der er tale om meget små partier (≤ 0,5 tons), kan antallet af enkeltprøver reduceres, men den samlede prøve, der består af alle enkeltprøverne, skal også i dette tilfælde veje mindst 1 kg.

Tallene i tabel 2 kan anvendes til at afgøre, hvor mange enkeltprøver der skal udtages.

Tabel 2

Antal enkeltprøver, som skal udtages, afhængigt af vægten af partiet af korn eller kornprodukter

Partiets vægt (tons)	Antal enkeltprøver	Den samlede prøves vægt (kg)
≤ 0,05	3	1
> 0,05-≤ 0,5	5	1
> 0,5-≤ 1	10	1
> 1-≤ 3	20	2
> 3-≤ 10	40	4
> 10-≤ 20	60	6
> 20-≤ 50	100	10

[1] Man kan finde vejledning om udtagning af prøver fra sådanne partier i et dokument, der fra den 1. juli 2006 kan findes på følgende webadresse: (http://europa.eu.int/comm/food/food/chemicalsafety/contaminants/index_en.htm).

B.5. **Prøveudtagning i detailleddet**

Udtagning af prøver af fødevarer i detailleddet skal så vidt muligt ske i henhold til bestemmelserne i denne del af bilag I.

Hvis det ikke er muligt, kan der anvendes en alternativ prøveudtagningsmetode i detailleddet, under forudsætning af at den sikrer, at den samlede prøve er tilstrækkeligt repræsentativ, og at den beskrives og dokumenteres fuldt ud. Under alle omstændigheder skal den samlede prøve veje mindst 1 kg [1].

B.6. **Godkendelse af et parti eller delparti**

— godkendelse, hvis den samlede prøve overholder grænseværdien, idet der tages hensyn til korrektion for genfinding og analyseusikkerheden

— afvisning, hvis laboratorieprøven uden tvivl overskrider grænseværdien, idet der tages hensyn til korrektion for genfinding og analyseusikkerheden.

C. METODE TIL UDTAGNING AF PRØVER AF TØRRET FRUGT, HERUNDER TØRREDE DRUER OG PRODUKTER HERAF, MEN IKKE TØRREDE FIGNER

Denne prøveudtagningsmetode anvendes ved offentlig kontrol af de fastsatte grænseværdier for:

— aflatoksin B1 og samlet aflatoksinindhold i tørret frugt, dog ikke tørrede figner

— ochratoksin A i tørrede druer (korender, rosiner og sultanas).

C.1. **Enkeltprøvens vægt**

Enkeltprøvens vægt skal være ca. 100 gram, medmindre andet er anført i det følgende (del C i bilag I).

Når der er tale om partier i detailsalgspakninger, afhænger enkeltprøvens vægt af detailsalgspakningens vægt.

Drejer det sig om detailsalgspakninger på over 100 gram, giver dette samlede prøver på over 10 kg. Hvis den enkelte detailsalgspakning vejer betydeligt mere end 100 gram, tages 100 gram fra hver enkelt detailsalgspakning som enkeltprøve. Dette gøres enten i forbindelse med prøveudtagningen eller på laboratoriet. Hvis den beskrevne prøveudtagningsmetode ville få uacceptable kommercielle konsekvenser som følge af beskadigelse af partiet (på grund af emballeringsform, transportmiddel osv.), kan der dog anvendes alternative prøveudtagningsmetoder. Dette gælder blandt andet for værdifulde produkter, der markedsføres i detailsalgspakninger a 500 gram eller 1 kg. I sådanne tilfælde kan den samlede prøve bestå af færre enkeltprøver end det antal, der er angivet i tabel 1 og 2, under forudsætning af at den samlede prøves vægt svarer til den vægt, der er foreskrevet for den samlede prøve i tabel 1 og 2.

Hvis detailsalgspakningen vejer mindre end 100 gram, men differencen er begrænset, betragtes én detailsalgspakning som en enkeltprøve, hvorved den samlede prøves vægt er på under 10 kg. Hvis den enkelte detailsalgspakning vejer betydeligt mindre end 100 gram, består en enkeltprøve af to eller flere detailsalgspakninger, således at enkeltprøvens vægt ligger så tæt på 100 gram som muligt.

C.2. **Generel oversigt over prøveudtagningsmetoden for tørret frugt, dog ikke figner**

Tabel 1

Opdeling af partier i delpartier afhængigt af produkt og partiets vægt

Produkt	Partiets vægt (tons)	Delpartiernes vægt eller antal	Antal enkeltprøver	Den samlede prøves vægt (kg)
Tørret frugt	≥ 15	15-30 tons	100	10
	< 15	—	10-100 (*)	1-10

(*) Afhængigt af partiets vægt — se tabel 2 i denne del af dette bilag.

[1] Hvis der skal udtages prøver af en portion, der er så lille, at det ikke er muligt at få en samlet prøve på 1 kg, kan den samlede prøve veje under 1 kg.

C.3. **Prøveudtagningsmetode for tørret frugt, dog ikke figner (partier ≥ 15 tons)**

— Hvis delpartiet kan udskilles fysisk, skal hvert parti opdeles i delpartier efter tabel 1. Da partiets vægt ikke altid er et nøjagtigt multiplum af delpartiernes vægt, kan delpartiets vægt overskride den nævnte vægt, dog højst med 20 %.

— Prøveudtagningen skal foregå separat for hvert enkelt delparti.

— Antal enkeltprøver: 100. Den samlede prøves vægt = 10 kg.

— Hvis det ikke er muligt at anvende den ovenfor beskrevne prøveudtagningsmetode på grund af de kommercielle følger af en beskadigelse af partiet (som skyldes emballeringsform, transportmiddel osv.), kan der anvendes en alternativ prøveudtagningsmetode, under forudsætning af at denne er så repræsentativ som muligt og beskrives og dokumenteres fuldt ud.

C.4. **Prøveudtagningsmetode for tørret frugt, dog ikke figner (partier < 15 tons)**

For partier af tørret frugt, dog ikke figner, på under 15 tons skal der anvendes en prøveudtagningsplan, der afhængigt af partiets vægt omfatter 10 til 100 enkeltprøver, hvilket giver en samlet prøve på 1 til 10 kg.

Tallene i følgende tabel kan anvendes til at afgøre, hvor mange enkeltprøver der skal tages.

Tabel 2

Antal enkeltprøver, som skal udtages, afhængigt af vægten af partiet af tørret frugt

Partiets vægt (tons)	Antal enkeltprøver	Den samlede prøves vægt (kg)
≤ 0,1	10	1
> 0,1-≤ 0,2	15	1,5
> 0,2-≤ 0,5	20	2
> 0,5-≤ 1,0	30	3
> 1,0-≤ 2,0	40	4
> 2,0-≤ 5,0	60	6
> 5,0-≤ 10,0	80	8
> 10,0-≤ 15,0	100	10

C.5. **Prøveudtagning i detailleddet**

Udtagning af prøver af fødevarer i detailleddet skal så vidt muligt ske i henhold til bestemmelserne i denne del af bilag I.

Hvis det ikke er muligt, kan der anvendes en alternativ prøveudtagningsmetode i detailleddet, under forudsætning af at den sikrer, at den samlede prøve er tilstrækkeligt repræsentativ, og at den beskrives og dokumenteres fuldt ud. Under alle omstændigheder skal den samlede prøve veje mindst 1 kg [1].

C.6. **Særlige prøveudtagningsbestemmelser for tørret frugt, dog ikke tørrede figner, der forhandles i vakuumpakninger**

Der udtages mindst 25 enkeltprøver af partier på 15 tons eller derover, således at den samlede prøve vejer 10 kg, og 25 % af det antal enkeltprøver, der er angivet i tabel 2, af partier på under 15 tons, således at den samlede prøves vægt svarer til den vægt, der er foreskrevet for det samlede parti (se tabel 2).

[1] Hvis der skal udtages prøver af en portion, der er så lille, at det ikke er muligt at få en samlet prøve på 1 kg, kan den samlede prøve veje under 1 kg.

C.7. **Godkendelse af et parti eller delparti**

— godkendelse, hvis den samlede prøve overholder grænseværdien, idet der tages hensyn til korrektion for genfinding og analyseusikkerheden

— afvisning, hvis laboratorieprøven uden tvivl overskrider grænseværdien, idet der tages hensyn til korrektion for genfinding og analyseusikkerheden.

D. METODE TIL UDTAGNING AF PRØVER AF TØRREDE FIGNER, JORDNØDDER OG NØDDER

Denne prøveudtagningsmetode anvendes ved offentlig kontrol af de fastsatte grænseværdier for aflatoksin B1 og samlet aflatoksinindhold i tørrede figner, jordnødder og nødder.

D.1. **Enkeltprøvens vægt**

Enkeltprøvens vægt skal være ca. 300 gram, medmindre andet er anført i det følgende (del D i bilag I).

Når der er tale om partier i detailsalgspakninger, afhænger enkeltprøvens vægt af detailsalgspakningens vægt.

Drejer det sig om detailsalgspakninger på over 300 gram, giver dette samlede prøver på over 30 kg. Hvis den enkelte detailsalgspakning vejer betydeligt mere end 300 gram, tages 300 gram fra hver enkelt detailsalgspakning som enkeltprøve. Dette gøres enten i forbindelse med prøveudtagningen eller på laboratoriet. Hvis den beskrevne prøveudtagningsmetode ville få uacceptable kommercielle konsekvenser som følge af beskadigelse af partiet (på grund af emballeringsform, transportmiddel osv.), kan der dog anvendes alternative prøveudtagningsmetoder. Dette gælder blandt andet for værdifulde produkter, der markedsføres i detailsalgspakninger a 500 gram eller 1 kg. I sådanne tilfælde kan den samlede prøve bestå af færre enkeltprøver end det antal, der er angivet i tabel 1, 2 og 3, under forudsætning af at den samlede prøves vægt svarer til den vægt, der er foreskrevet for den samlede prøve i tabel 1, 2 og 3.

Hvis detailsalgspakningen vejer mindre end 300 gram, men differencen er begrænset, betragtes én detailsalgspakning som en enkeltprøve, hvorved den samlede prøves vægt er på under 30 kg. Hvis den enkelte detailsalgspakning vejer betydeligt mindre end 300 gram, består en enkeltprøve af to eller flere detailsalgspakninger, således at enkeltprøvens vægt ligger så tæt på 300 gram som muligt.

D.2. **Generel oversigt over prøveudtagningsmetoden for tørrede figner, jordnødder og nødder**

Tabel 1

Opdeling af partier i delpartier afhængigt af produktet og partiets vægt

Produkt	Partiets vægt (tons)	Delpartiernes vægt eller antal	Antal enkeltprøver	Den samlede prøves vægt (kg)
Tørrede figner	≥ 15	15-30 tons	100	30
	< 15	—	10-100 (*)	≤ 30
Jordnødder, pistacienødder, paranødder og andre nødder	≥ 500	100 tons	100	30
	> 125 og < 500	5 delpartier	100	30
	≥ 15 og ≤ 125	25 tons	100	30
	< 15	—	10-100 (*)	≤ 30

(*) Afhængigt af partiets vægt — se tabel 2 i denne del af dette bilag.

D.3. **Prøveudtagningsmetode for tørrede figner, jordnødder og nødder (partier ≥ 15 tons)**

— Hvis delpartiet kan udskilles fysisk, skal hvert parti opdeles i delpartier efter tabel 1. Da partiets vægt ikke altid er et nøjagtigt multiplum af delpartiernes vægt, kan delpartiets vægt overskride den nævnte vægt, dog højst med 20 %.

— Prøveudtagningen skal foregå separat for hvert enkelt delparti.

— Antal enkeltprøver: 100.

— Den samlede prøves vægt = 30 kg, som skal blandes og opdeles i tre lige store laboratorieprøver på 10 kg inden formaling (denne opdeling i tre laboratorieprøver er ikke nødvendig, når det gælder jordnødder og nødder, hvis der foretages en yderligere sortering eller anden fysisk behandling og der er udstyr til rådighed, som kan homogenisere en prøve på 30 kg).

— Hver laboratorieprøve på 10 kg skal finmales separat og blandes grundigt, så der opnås fuldstændig homogenisering som beskrevet i bilag II.

— Hvis det ikke er muligt at anvende den ovenfor beskrevne prøveudtagningsmetode på grund af de kommercielle følger af en beskadigelse af partiet (som skyldes emballeringsform, transportmiddel osv.), kan der anvendes en alternativ prøveudtagningsmetode, under forudsætning af at denne er så repræsentativ som muligt og beskrives og dokumenteres fuldt ud.

D.4. **Prøveudtagningsmetode for tørrede figner, jordnødder og nødder (partier < 15 tons)**

Antallet af enkeltprøver afhænger af partiets vægt, idet der dog udtages mindst 10 og højst 100.

Tallene i følgende tabel 2 kan anvendes til at afgøre, hvor mange enkeltprøver der skal tages, og den efterfølgende opdeling af den samlede prøve.

Tabel 2

Antal enkeltprøver, som skal udtages, afhængigt af vægten af partiet og antallet af dele af den samlede prøve

Partiets vægt (tons)	Antal enkeltprøver	Den samlede prøves vægt (kg) (når der er tale om detailsalgspakninger kan vægten af den samlede prøve variere — se punkt D.1)	Antal laboratorieprøver af den samlede prøve
≤ 0,1	10	3	1 (ingen opdeling)
> 0,1-≤ 0,2	15	4,5	1 (ingen opdeling)
> 0,2-≤ 0,5	20	6	1 (ingen opdeling)
> 0,5-≤ 1,0	30	9 (– < 12 kg)	1 (ingen opdeling)
> 1,0-≤ 2,0	40	12	2
> 2,0-≤ 5,0	60	18 (– < 24 kg)	2
> 5,0-≤ 10,0	80	24	3
> 10,0-≤ 15,0	100	30	3

— Den samlede prøves vægt ≤30 kg, som skal blandes og opdeles i to eller tre lige store laboratorieprøver på ≤10 kg inden formaling (denne opdeling i to eller tre laboratorieprøver er ikke nødvendig, når det gælder tørrede figner, jordnødder og nødder, hvis der foretages en yderligere sortering eller anden fysisk behandling og der er udstyr til rådighed, som kan homogenisere en prøve på op til 30 kg).

Hvis den samlede prøve vejer under 30 kg, skal den opdeles i laboratorieprøver efter følgende princip:

— < 12 kg: ingen opdeling i laboratorieprøver

— ≥ 12-< 24 kg: opdeling i 2 laboratorieprøver

— ≥ 24 kg: opdeling i 3 laboratorieprøver.

— Hver laboratorieprøve skal finmales separat og blandes grundigt, så der opnås fuldstændig homogenisering som beskrevet i bilag II.

— Hvis det ikke er muligt at anvende den ovenfor beskrevne prøveudtagningsmetode på grund af de uacceptable kommercielle følger af en beskadigelse af partiet (som skyldes emballeringsform, transportmiddel osv.), kan der anvendes en alternativ prøveudtagningsmetode, under forudsætning af at denne er så repræsentativ som muligt og beskrives og dokumenteres fuldt ud.

D.5. **Prøveudtagningsmetode for afledte produkter og sammensatte fødevarer**

D.5.1. *Afledte produkter med meget lille partikelvægt, f.eks. mel og jordnøddesmør (homogen fordeling af aflatoksinforureningen)*

— Antal enkeltprøver: 100; for partier på under 50 tons udtages 10-100 enkeltprøver afhængigt af partiets vægt (se tabel 3).

Tabel 3

Antal enkeltprøver, som skal udtages, afhængigt af vægten af partiet

Partiets vægt (tons)	Antal enkeltprøver	Den samlede prøves vægt (kg)
≤ 1	10	1
> 1-≤ 3	20	2
> 3-≤ 10	40	4
> 10-≤ 20	60	6
> 20-≤ 50	100	10

— Enkeltprøven skal veje ca. 100 gram. Når der er tale om partier i detailsalgspakninger, afhænger enkeltprøvens vægt af detailsalgspakningens vægt.

— Den samlede prøves vægt = 1-10 kg tilstrækkelig blandet.

D.5.2. *Andre afledte produkter med relativt stor partikelstørrelse (heterogen fordeling af aflatoksinforureningen)*

Prøveudtagningsmetode og godkendelse vedrørende tørrede figner, jordnødder og nødder (D.3 og D.4)

D.6. **Prøveudtagning i detailleddet**

Udtagning af prøver af fødevarer i detailleddet skal så vidt muligt ske i henhold til bestemmelserne i denne del af bilag I.

Hvis det ikke er muligt, kan der anvendes andre effektive prøveudtagningsmetoder i detailleddet, under forudsætning af at de sikrer, at den samlede prøve er tilstrækkeligt repræsentativ, og at de beskrives og dokumenteres fuldt ud. Under alle omstændigheder skal den samlede prøve veje mindst 1 kg [1].

D.7. **Særlig prøveudtagningsmetode for jordnødder, nødder, tørrede figner og afledte produkter, der forhandles i vakuumpakninger**

D.7.1. *Pistacienødder, jordnødder, paranødder og tørrede figner*

Der udtages mindst 50 enkeltprøver af partier på 15 tons eller derover, således at den samlede prøve vejer 30 kg, og 50 % af det antal enkeltprøver, der er angivet i tabel 2, af partier på under 15 tons, således at den samlede prøves vægt svarer til den vægt, der er foreskrevet for det samlede parti (se tabel 2).

D.7.2. *Andre nødder end pistacienødder og paranødder*

Der udtages mindst 25 enkeltprøver af partier på 15 tons eller derover, således at den samlede prøve vejer 30 kg, og 25 % af det antal enkeltprøver, der er angivet i tabel 2, af partier på under 15 tons, således at den samlede prøves vægt svarer til den vægt, der er foreskrevet for det samlede parti (se tabel 2).

[1] Hvis der skal udtages prøver af en portion, der er så lille, at det ikke er muligt at få en samlet prøve på 1 kg, kan den samlede prøve veje under 1 kg.

D.7.3. *Produkter afledt af nødder, figner og jordnødder med lille partikelstørrelse*

Der udtages mindst 25 enkeltprøver af partier på 50 tons eller derover, således at den samlede prøve vejer 10 kg, og 25 % af det antal enkeltprøver, der er angivet i tabel 3, af partier på under 50 tons, således at den samlede prøves vægt svarer til den vægt, der er foreskrevet for det samlede parti (se tabel 3).

D.8. **Godkendelse af et parti eller delparti**

— For tørrede figner, jordnødder og nødder, der undergår en sortering eller anden fysisk behandling:

— godkendelse, hvis den samlede prøve eller gennemsnittet af laboratorieprøverne overholder grænseværdien, idet der tages hensyn til korrektion for genfinding og analyseusikkerheden

— afvisning, hvis den samlede prøve uden tvivl overskrider grænseværdien, idet der tages hensyn til korrektion for genfinding og analyseusikkerheden.

— For tørrede figner, jordnødder og nødder til direkte konsum:

— godkendelse, hvis ingen af laboratorieprøverne overskrider grænseværdien, idet der tages hensyn til korrektion for genfinding og analyseusikkerheden

— afvisning, hvis en eller flere af laboratorieprøverne uden tvivl overskrider grænseværdien, idet der tages hensyn til korrektion for genfinding og analyseusikkerheden.

— Hvis den samlede prøve er på 12 kg eller derunder:

— godkendelse, hvis den samlede prøve overholder grænseværdien, idet der tages hensyn til korrektion for genfinding og analyseusikkerheden

— afvisning, hvis laboratorieprøven uden tvivl overskrider grænseværdien, idet der tages hensyn til korrektion for genfinding og analyseusikkerheden.

E. METODE TIL UDTAGNING AF PRØVER AF KRYDDERIER

Denne prøveudtagningsmetode anvendes ved offentlig kontrol af de fastsatte grænseværdier for aflatoksin B1 og samlet aflatoksinindhold i krydderier.

E.1. **Enkeltprøvens vægt**

Enkeltprøvens vægt skal være ca. 100 g, medmindre andet er anført i denne del i bilag I.

Når der er tale om partier i detailsalgspakninger, afhænger enkeltprøvens vægt af detailsalgspakningens vægt.

Drejer det sig om detailsalgspakninger på > 100 g, giver dette samlede prøver på over 10 kg. Hvis den enkelte detailsalgspakning vejer betydeligt mere end 100 g, tages 100 g fra hver enkelt detailsalgspakning som enkeltprøve. Dette gøres enten i forbindelse med prøveudtagningen eller på laboratoriet. Hvis den beskrevne prøveudtagningsmetode ville få uacceptable kommercielle konsekvenser som følge af beskadigelse af partiet (på grund af emballeringsform, transportmiddel osv.), kan der dog anvendes alternative prøveudtagningsmetoder. Dette gælder blandt andet for værdifulde produkter, der markedsføres i detailsalgspakninger a 500 g eller 1 kg. I sådanne tilfælde kan den samlede prøve bestå af færre enkeltprøver end det antal, der er angivet i tabel 1 og 2, under forudsætning af at den samlede prøves vægt svarer til den vægt, der er foreskrevet for den samlede prøve i tabel 1 og 2.

Hvis detailsalgspakningen vejer mindre end 100 g, men differencen er begrænset, betragtes én detailsalgspakning som en enkeltprøve, hvorved den samlede prøves vægt er på under 10 kg. Hvis den enkelte detailsalgspakning vejer betydeligt mindre end 100 g, består en enkeltprøve af to eller flere detailsalgspakninger, således at enkeltprøvens vægt ligger så tæt på 100 g som muligt.

E.2. **Generel oversigt over prøveudtagningsmetoden for krydderier**

Tabel 1

Opdeling af partier i delpartier afhængigt af produkt og partiets vægt

Produkt	Partiets vægt (tons)	Delpartiernes vægt eller antal	Antal enkeltprøver	Den samlede prøves vægt (kg)
Krydderier	≥ 15	25 tons	100	10
	< 15	—	5-100 (*)	0,5-10

(*) Afhængigt af partiets vægt — se tabel 2 i denne del af dette bilag.

E.3. **Prøveudtagningsmetode for krydderier (partier ≥ 15 tons)**

— Hvis delpartiet kan udskilles fysisk, skal hvert parti opdeles i delpartier efter tabel 1. Da partiets vægt ikke altid er et nøjagtigt multiplum af delpartiernes vægt, kan delpartiets vægt overskride den nævnte vægt, dog højst med 20 %.

— Prøveudtagningen skal foregå separat for hvert enkelt delparti.

— Antal enkeltprøver: 100. Den samlede prøves vægt = 10 kg.

— Hvis det ikke er muligt at anvende den ovenfor beskrevne prøveudtagningsmetode på grund af de uacceptable kommercielle følger af en beskadigelse af partiet (som skyldes emballeringsform, transportmiddel osv.), kan der anvendes en alternativ prøveudtagningsmetode, under forudsætning af at denne er så repræsentativ som muligt og beskrives og dokumenteres fuldt ud.

E.4. **Prøveudtagningsmetode for krydderier (partier < 15 tons)**

For partier af krydderier på under 15 tons skal der anvendes en prøveudtagningsplan, der afhængigt af partiets vægt omfatter 5 til 100 enkeltprøver, hvilket giver en samlet prøve på 0,5 til 10 kg.

Tallene i følgende tabel kan anvendes til at afgøre, hvor mange enkeltprøver der skal tages.

Tabel 2

Antal enkeltprøver, som skal udtages, afhængigt af vægten af partiet af krydderier

Partiets vægt (tons)	Antal enkeltprøver	Den samlede prøves vægt (kg)
≤ 0,01	5	0,5
> 0,01-≤ 0,1	10	1
> 0,1-≤ 0,2	15	1,5
> 0,2-≤ 0,5	20	2
> 0,5-≤ 1,0	30	3
> 1,0-≤ 2,0	40	4
> 2,0-≤ 5,0	60	6
> 5,0-≤ 10,0	80	8
> 10,0-≤ 15,0	100	10

E.5. **Prøveudtagning i detailleddet**

Udtagning af prøver af fødevarer i detailleddet skal så vidt muligt ske i henhold til prøveudtagningsbestemmelserne i denne del af bilag I.

Hvis det ikke er muligt, kan der anvendes en alternativ prøveudtagningsmetode i detailleddet, under forudsætning af at den sikrer, at den samlede prøve er tilstrækkeligt repræsentativ, og at den beskrives og dokumenteres fuldt ud. Under alle omstændigheder skal den samlede prøve veje mindst 0,5 kg [1].

E.6. **Særlig prøveudtagningsmetode for krydderier, der forhandles i vakuumpakninger**

Der udtages mindst 25 enkeltprøver af partier på 15 tons eller derover, således at den samlede prøve vejer 10 kg, og 25 % af det antal enkeltprøver, der er angivet i tabel 2, af partier på under 15 tons, således at den samlede prøves vægt svarer til den vægt, der er foreskrevet for det samlede parti (se tabel 2).

E.7. **Godkendelse af et parti eller delparti**

— godkendelse, hvis den samlede prøve overholder grænseværdien, idet der tages hensyn til korrektion for genfinding og analyseusikkerheden

— afvisning, hvis laboratorieprøven uden tvivl overskrider grænseværdien, idet der tages hensyn til korrektion for genfinding og analyseusikkerheden.

F. METODE TIL UDTAGNING AF PRØVER AF MÆLK, MEJERIPRODUKTER, MODERMÆLKSERSTATNINGER OG TILSKUDSBLANDINGER TIL SPÆDBØRN OG SMÅBØRN

Denne prøveudtagningsmetode anvendes ved offentlig kontrol af de fastsatte grænseværdier for aflatoksin M1 i mælk og mejeriprodukter, modermælkserstatninger og tilskudsblandinger til spædbørn og småbørn samt diætpræparater (mælk og mejeriprodukter) til særlige medicinske formål, der er specifikt bestemt til spædbørn.

F.1. **Prøveudtagningsmetode for mælk, mejeriprodukter, modermælkserstatninger og tilskudsblandinger til spædbørn og småbørn**

Den samlede prøve skal være på mindst 1 kg eller 1 l, medmindre dette ikke lader sig gøre, f.eks. hvis prøven består af én flaske.

Mindsteantallet af enkeltprøver, der skal udtages fra partiet, er angivet i tabel 1. Antallet af enkeltprøver afhænger af, hvilken form de pågældende produkter normalt forhandles i. For så vidt angår flydende produkter i bulk blandes partiet så grundigt som muligt, enten manuelt eller mekanisk, umiddelbart inden prøveudtagningen, uden at dette må resultere i, at kvaliteten af produktet ændres. I så fald kan det antages, at forekommende aflatoksin M1 er fordelt ensartet i et givet parti. Det er derfor tilstrækkeligt at udtage tre enkeltprøver fra et parti, som tilsammen udgør den samlede prøve.

Enkeltprøverne, som typisk vil være en flaske eller en pakning, skal have samme vægt. En enkeltprøve skal veje mindst 100 g, således at den samlede prøve udgør mindst omkring 1 kg eller 1 l. Afvigelser fra denne metode skal registreres i det register, der er nævnt i punkt A.3.8.

Tabel 1

Mindsteantal enkeltprøver, der skal udtages fra partiet

Form, hvori produktet forhandles	Partiets rumfang eller vægt (l eller kg)	Mindsteantal enkeltprøver, der skal udtages	Den samlede prøves minimumsrumfang eller -vægt (l eller kg)
Bulk	—	3-5	1
Flasker/pakninger	≤ 50	3	1
Flasker/pakninger	50 til 500	5	1
Flasker/pakninger	> 500	10	1

F.2. **Prøveudtagning i detailleddet**

Udtagning af prøver af fødevarer i detailleddet skal så vidt muligt ske i henhold til bestemmelserne i denne del af bilag I.

[1] Hvis der skal udtages prøver af en portion, der er så lille, at det ikke er muligt at få en samlet prøve på 0,5 kg, kan den samlede prøve veje under 0,5 kg.

Hvis det ikke er muligt, kan der anvendes en alternativ prøveudtagningsmetode i detailleddet, under forudsætning af at den sikrer, at den samlede prøve er tilstrækkeligt repræsentativ, og at den beskrives og dokumenteres fuldt ud [1].

F.3. **Godkendelse af et parti eller delparti**

— godkendelse, hvis den samlede prøve overholder grænseværdien, idet der tages hensyn til korrektion for genfinding og analyseusikkerheden (eller beslutningsgrænsen se bilag II, punkt 4.4)

— afvisning, hvis laboratorieprøven uden tvivl overskrider grænseværdien, idet der tages hensyn til korrektion for genfinding og analyseusikkerheden (eller beslutningsgrænsen — se bilag II, punkt 4.4).

G. METODE TIL UDTAGNING AF PRØVER AF KAFFE OG KAFFEPRODUKTER

Denne prøveudtagningsmetode anvendes ved offentlig kontrol af de fastsatte grænseværdier for ochratoksin A i ristede kaffebønner, malet, ristet kaffe og pulverkaffe.

G.1. **Enkeltprøvens vægt**

Enkeltprøvens vægt skal være ca. 100 gram, medmindre andet er anført i denne del af bilag I.

Når der er tale om partier i detailsalgspakninger, afhænger enkeltprøvens vægt af detailsalgspakningens vægt.

Drejer det sig om detailsalgspakninger på over 100 gram, giver dette samlede prøver på over 10 kg. Hvis den enkelte detailsalgspakning vejer betydeligt mere end 100 gram, tages 100 gram fra hver enkelt detailsalgspakning som enkeltprøve. Dette gøres enten i forbindelse med prøveudtagningen eller på laboratoriet. Hvis den beskrevne prøveudtagningsmetode ville få uacceptable kommercielle konsekvenser som følge af beskadigelse af partiet (på grund af emballeringsform, transportmiddel osv.), kan der dog anvendes alternative prøveudtagningsmetoder. Dette gælder blandt andet for værdifulde produkter, der markedsføres i detailsalgspakninger a 500 gram eller 1 kg. I sådanne tilfælde kan den samlede prøve bestå af færre enkeltprøver end det antal, der er angivet i tabel 1 og 2, under forudsætning af at den samlede prøves vægt svarer til den vægt, der er foreskrevet for den samlede prøve i tabel 1 og 2.

Hvis detailsalgspakningen vejer mindre end 100 gram, men differencen er begrænset, betragtes én detailsalgspakning som en enkeltprøve, hvorved den samlede prøves vægt er på under 10 kg. Hvis den enkelte detailsalgspakning vejer betydeligt mindre end 100 gram, består en enkeltprøve af to eller flere detailsalgspakninger, således at enkeltprøvens vægt ligger så tæt på 100 gram som muligt.

G.2. **Generel oversigt over prøveudtagningsmetoden for ristet kaffe**

Tabel 1

Opdeling af partier i delpartier afhængigt af produkt og partiets vægt

Produkt	Partiets vægt (tons)	Delpartiernes vægt eller antal	Antal enkeltprøver	Den samlede prøves vægt (kg)
Ristede kaffebønner, malet, ristet kaffe og pulverkaffe	≥ 15	15-30 tons	100	10
	< 15	—	10-100 (*)	1-10

(*) Afhængigt af partiets vægt — se tabel 2 i dette bilag.

G.3. **Prøveudtagningsmetode for ristede kaffebønner, malet, ristet kaffe og pulverkaffe (partier ≥ 15 tons)**

— Hvis delpartiet kan udskilles fysisk, skal hvert parti opdeles i delpartier efter tabel 1. Et parti kan ikke altid opdeles i delpartier af nøjagtigt den vægt, der er angivet i tabellen, og der accepteres udsving i delpartiernes vægt i forhold til disse vægtangivelser på op til 20 %.

— Prøveudtagningen skal foregå separat for hvert enkelt delparti.

— Antal enkeltprøver: 100.

[1] Hvis der skal udtages prøver af en portion, der er så lille, at det ikke er muligt at få en samlet prøve på 1 kg, kan den samlede prøve veje under 1 kg.

— Den samlede prøves vægt = 10 kg.

— Hvis det ikke er muligt at anvende den ovenfor beskrevne prøveudtagningsmetode på grund af de uacceptable kommercielle følger af en beskadigelse af partiet (som skyldes emballeringsform, transportmiddel osv.), kan der anvendes en alternativ prøveudtagningsmetode, under forudsætning af at denne er så repræsentativ som muligt og beskrives og dokumenteres fuldt ud.

G.4. **Prøveudtagningsmetode for ristede kaffebønner, malet, ristet kaffe og pulverkaffe (partier < 15 tons)**

For partier af ristede kaffebønner, malet, ristet kaffe og pulverkaffe på under 15 tons skal der anvendes en prøveudtagningsplan, der afhængigt af partiets vægt omfatter 10 til 100 enkeltprøver, hvilket giver en samlet prøve på 1 til 10 kg.

Tallene i følgende tabel kan anvendes til at afgøre, hvor mange enkeltprøver der skal tages.

Tabel 2

Antal enkeltprøver, som skal tages, afhængigt af vægten af partiet af ristede kaffebønner, malet, ristet kaffe og pulverkaffe

Partiets vægt (tons)	Antal enkeltprøver	Den samlede prøves vægt (kg)
≤ 0,1	10	1
> 0,1-≤ 0,2	15	1,5
> 0,2-≤ 0,5	20	2
> 0,5-≤ 1,0	30	3
> 1,0-≤ 2,0	40	4
> 2,0-≤ 5,0	60	6
> 5,0-≤ 10,0	80	8
> 10,0-≤ 15,0	100	10

G.5. **Prøveudtagningsmetode for ristede kaffebønner, malet, ristet kaffe og pulverkaffe, der forhandles i vakuumpakninger**

Der udtages mindst 25 enkeltprøver af partier på 15 tons eller derover, således at den samlede prøve vejer 10 kg, og 25 % af det antal enkeltprøver, der er angivet i tabel 2, af partier på under 15 tons, således at den samlede prøves vægt svarer til den vægt, der er foreskrevet for det samlede parti (se tabel 2).

G.6. **Prøveudtagning i detailleddet**

Udtagning af prøver af fødevarer i detailleddet skal så vidt muligt ske i henhold til prøveudtagningsbestemmelserne i denne del af bilag I.

Hvis det ikke er muligt, kan der anvendes en alternativ prøveudtagningsmetode i detailleddet, under forudsætning af at den sikrer, at den samlede prøve er tilstrækkeligt repræsentativ, og at den beskrives og dokumenteres fuldt ud. Under alle omstændigheder skal den samlede prøve veje mindst 1 kg [1].

G.7. **Godkendelse af et parti eller delparti**

— godkendelse, hvis den samlede prøve overholder grænseværdien, idet der tages hensyn til korrektion for genfinding og analyseusikkerheden

— afvisning, hvis laboratorieprøven uden tvivl overskrider grænseværdien, idet der tages hensyn til korrektion for genfinding og analyseusikkerheden.

[1] Hvis der skal udtages prøver af en portion, der er så lille, at det ikke er muligt at få en samlet prøve på 1 kg, kan den samlede prøve veje under 1 kg.

H. METODE TIL UDTAGNING AF PRØVER AF FRUGTSAFT, HERUNDER DRUESAFT, DRUEMOST, CIDER OG VIN

Denne prøveudtagningsmetode anvendes ved offentlig kontrol af de fastsatte grænseværdier for:

— ochratoksin A i vin, druesaft og druemost

— patulin i frugtsaft, frugtnektar, spiritus, cider og andre gærede drikkevarer, der er fremstillet af æbler, eller som indeholder æblesaft.

H.1. **Prøveudtagningsmetode**

Den samlede prøve skal udgøre mindst 1 l, medmindre dette ikke lader sig gøre, f.eks. hvis prøven består af én flaske.

Mindsteantallet af enkeltprøver, der skal udtages fra partiet, er angivet i tabel 1. Antallet af enkeltprøver afhænger af, hvilken form de pågældende produkter normalt forhandles i. For så vidt angår flydende produkter i bulk blandes partiet så grundigt som muligt, enten manuelt eller mekanisk, umiddelbart inden prøveudtagningen, uden at dette må resultere i, at kvaliteten af produktet ændres. I så fald kan det antages, at ochratoksin A og patulin er fordelt ensartet i et givet parti, og det er derfor tilstrækkeligt at udtage tre enkeltprøver fra et parti, som tilsammen udgør den samlede prøve.

Enkeltprøverne, som typisk vil være en flaske eller en pakning, skal have samme vægt. En enkeltprøve skal veje mindst 100 g, således at den samlede prøve udgør mindst omkring 1 l. Afvigelser fra denne metode skal registreres i det register, der er nævnt i punkt A.3.8.

Tabel 1

Mindsteantal enkeltprøver, der skal udtages fra partiet

Form, hvori produktet forhandles	Partiets rumfang (l)	Mindsteantal enkeltprøver, der skal udtages	Den samlede prøves minimumsrumfang (l)
Bulk (frugtsaft, spiritus, cider, vin)	—	3	1
Flasker/pakninger med frugtsaft, spiritus, cider	≤ 50	3	1
Flasker/pakninger med frugtsaft, spiritus, cider	50 til 500	5	1
Flasker/pakninger med frugtsaft, spiritus, cider	> 500	10	1
Flasker/pakninger med vin	≤ 50	1	1
Flasker/pakninger med vin	50 til 500	2	1
Flasker/pakninger med vin	> 500	3	1

H.2. **Prøveudtagning i detailleddet**

Udtagning af prøver af fødevarer i detailleddet skal så vidt muligt ske i henhold til bestemmelserne i denne del af bilag I ([1]).

Hvis det ikke er muligt, kan der anvendes en alternativ prøveudtagningsmetode i detailleddet, under forudsætning af at den sikrer, at den samlede prøve er tilstrækkeligt repræsentativ, og at den beskrives og dokumenteres fuldt ud.

H.3. **Godkendelse af et parti eller delparti**

— godkendelse, hvis den samlede prøve overholder grænseværdien, idet der tages hensyn til korrektion for genfinding og analyseusikkerheden

— afvisning, hvis laboratorieprøven uden tvivl overskrider grænseværdien, idet der tages hensyn til korrektion for genfinding og analyseusikkerheden.

([1]) Hvis der skal udtages prøver af en portion, der er så lille, at det ikke er muligt at få en samlet prøve på 1 l, kan den samlede prøve udgøre under 1 l.

I. METODE TIL UDTAGNING AF PRØVER AF ÆBLEPRODUKTER INDEHOLDENDE FRUGTKØD, ÆBLESAFT OG ÆBLEPRODUKTER INDEHOLDENDE FRUGTKØD BESTEMT TIL SPÆDBØRN OG SMÅBØRN

Denne prøveudtagningsmetode anvendes ved offentlig kontrol af de fastsatte grænseværdier for patulin i æbleprodukter indeholdende frugtkød, æblesaft og æbleprodukter indeholdende frugtkød bestemt til spædbørn og småbørn.

I.1. **Prøveudtagningsmetode**

Den samlede prøve skal udgøre mindst 1 kg, medmindre det ikke lader sig gøre, f.eks. hvis prøven består af en enkelt pakning.

Mindsteantallet af enkeltprøver, der skal udtages fra partiet, er angivet i tabel 1. For så vidt angår flydende produkter blandes partiet så grundigt som muligt, enten manuelt eller mekanisk, umiddelbart inden prøveudtagningen. I så fald kan det antages, at patulinet er fordelt ensartet i et givet parti, og det er derfor tilstrækkeligt at udtage tre enkeltprøver fra et parti, som tilsammen udgør den samlede prøve.

Enkeltprøverne skal have samme vægt. En enkeltprøves vægt skal veje mindst 100 gram, så den samlede prøve udgør mindst 1 kg. Afvigelser fra denne metode skal registreres i det register, der er nævnt i punkt A.3.8 i bilag I.

Tabel 1

Mindsteantal enkeltprøver, der skal udtages fra partiet

Partiets vægt (kg)	Mindsteantal enkeltprøver, der skal udtages	Den samlede prøves vægt (kg)
< 50	3	1
50 til 500	5	1
> 500	10	1

Hvis partiet består af enkeltpakninger, skal der for at danne den samlede prøve udtages det antal pakninger, der er fastsat i tabel 2.

Tabel 2

Antal pakninger (enkeltprøver), der for at danne den samlede prøve skal udtages, hvis partiet består af enkeltpakninger

Antal pakninger eller enheder i partiet	Antal pakninger eller enheder, der skal udtages	Den samlede prøves vægt (kg)
1 til 25	1 pakning eller enhed	1
26 til 100	ca. 5 %, dog mindst 2 pakninger eller enheder	1
> 100	ca. 5 %, dog højst 10 pakninger eller enheder	1

I.2. **Prøveudtagning i detailleddet**

Udtagning af prøver af fødevarer i detailleddet skal så vidt muligt ske i henhold til prøveudtagningsbestemmelserne i denne del af bilag I.

Hvis det ikke er muligt, kan der anvendes en alternativ prøveudtagningsmetode i detailleddet, under forudsætning af at den sikrer, at den samlede prøve er tilstrækkeligt repræsentativ, og at den beskrives og dokumenteres fuldt ud [1].

I.3. **Godkendelse af et parti eller delparti**

— godkendelse, hvis laboratorieprøven overholder grænseværdien, idet der tages hensyn til analyseusikkerheden og korrektion for genfinding

[1] Hvis der skal udtages prøver af en portion, der er så lille, at det ikke er muligt at få en samlet prøve på 1 kg, kan den samlede prøve veje under 1 kg.

— afvisning, hvis laborotorieprøven uden tvivl overskrider grænseværdien, idet der tages hensyn til analyseusikkerheden og korrektion for genfinding.

J. METODE TIL UDTAGNING AF PRØVER AF BABYMAD OG FORARBEJDEDE FØDEVARER BASERET PÅ CEREALIER TIL SPÆDBØRN OG SMÅBØRN

Denne prøveudtagningsmetode anvendes ved offentlig kontrol af de fastsatte grænseværdier for:

— aflatoksiner, ochratoksin A og fusariumtoksiner i babymad og forarbejdede fødevarer baseret på cerealier til spædbørn og småbørn

— aflatoksiner og ochratoksin A i diætpræparater (undtagen mælk og mejeriprodukter) til særlige medicinske formål, der er specifikt bestemt til spædbørn

— patulin i babymad, undtagen forarbejdede fødevarer baseret på cerealier til spædbørn og småbørn. Ved offentlig kontrol af de fastsatte grænseværdier for patulin i æblesaft og æbleprodukter indeholdende frugtkød bestemt til spædbørn og småbørn anvendes den prøveudtagningsmetode, der er beskrevet i del I i bilag I.

J.1. **Prøveudtagningsmetode**

— Der anvendes samme prøveudtagningsprocedure for fødevarer til spædbørn og småbørn som for korn og kornprodukter, jf. punkt B.4 i bilag I. Det betyder, at antallet af enkeltprøver, der skal udtages, afhænger af partiets vægt, jf. tabel 2 i punkt B.4 i bilag I, dog mindst 10 og højst 100. For meget små partier (≤ 0,5 tons) kan der udtages et mindre antal enkeltprøver, men den samlede prøve bestående af alle enkeltprøverne skal også i dette tilfælde være på mindst 1 kg.

— Enkeltprøvens vægt skal være ca. 100 gram. Når der er tale om partier i detailsalgspakning, afhænger enkeltprøvens vægt af detailsalgspakningens vægt, og når der er tale om meget små partier (≤ 0,5 tons), skal enkeltprøverne have en sådan vægt, at de giver en samlet prøve på mindst 1 kg. Afvigelser fra denne fremgangsmåde skal registreres i det register, der er nævnt i punkt A.3.8.

— Den samlede prøves vægt = 1-10 kg tilstrækkelig blandet.

J.2. **Prøveudtagning i detailleddet**

Udtagning af prøver af fødevarer i detailleddet skal så vidt muligt ske i henhold til bestemmelserne i denne del af bilag I.

Hvis det ikke er muligt, kan der anvendes en alternativ prøveudtagningsmetode i detailleddet, under forudsætning af at den sikrer, at den samlede prøve er tilstrækkeligt repræsentativ, og at den beskrives og dokumenteres fuldt ud [1].

J.3. **Godkendelse af et parti eller delparti**

— godkendelse, hvis den samlede prøve overholder grænseværdien, idet der tages hensyn til korrektion for genfinding og analyseusikkerheden

— afvisning, hvis laboratorieprøven uden tvivl overskrider grænseværdien, idet der tages hensyn til korrektion for genfinding og analyseusikkerheden.

[1] Hvis der skal udtages prøver af en portion, der er så lille, at det ikke er muligt at få en samlet prøve på 1 kg, kan den samlede prøve veje under 1 kg.

BILAG II

FORBEREDELSE AF PRØVER OG KRITERIER FOR ANALYSEMETODER, DER ANVENDES VED OFFENTLIG KONTROL AF INDHOLDET AF MYKOTOKSINER I FØDEVARER

1. INDLEDNING

1.1. **Forholdsregler**

Da fordelingen af mykotoksiner generelt er uensartet, skal prøverne forberedes — og navnlig homogeniseres — med største omhu.

Hvis det er laboratoriet, der foretager homogeniseringen, skal hele prøven, som laboratoriet har modtaget den, homogeniseres.

Ved aflatoksinanalyse bør dagslys så vidt muligt undgås under proceduren, da der sker en gradvis nedbrydning af aflatoksin under påvirkning af ultraviolet lys.

1.2. **Beregning af den forholdsmæssige andel af hele nødders skal og kerne**

De grænseværdier, der er fastsat for aflatoksiner i Kommissionens forordning (EF) nr. 466/2001, gælder for den spiselige del. Aflatoksinindholdet i den spiselige del kan bestemmes som følger:

— Prøver af nødder »i skal« kan afskalles, og aflatoksinindholdet bestemmes i den spiselige del.

— Prøveforberedelsesproceduren kan anvendes på uafskallede nødder. Ved prøveudtagningen og analysen skal nøddekernernes vægt i den samlede prøve anslås. Nøddekernernes vægt i den samlede prøve anslås, efter at der er fastsat en passende faktor for forholdet mellem nøddeskaller og nøddekerner i hele nødder. Dette forhold anvendes til beregning af kernemængden i den samlede prøve, der tages ved prøveforberedelsen og analysemetoden.

Der tages stikprøvevis ca. 100 hele nødder af partiet, eller de tages fra hver enkelt samlet prøve. Forholdet kan for hver laboratorieprøve bestemmes ved, at de hele nødder vejes og afskalles, og andelen af skaller og kerner derefter vejes på ny.

Forholdet mellem skaller og nødder kan dog fastslås af laboratoriet ud fra et antal prøver og således anvendes ved efterfølgende analyser. Men hvis det konstateres, at en bestemt laboratorieprøve ikke er i overensstemmelse med en grænseværdi, skal forholdene bestemmes for denne prøves vedkommende ved anvendelse af de ca. 100 nødder, der er taget fra.

2. BEHANDLING AF PRØVEN PÅ LABORATORIET EFTER MODTAGELSEN

Hver enkelt laboratorieprøve skal findeles og blandes grundigt efter en metode, hvorom det er godtgjort, at den resulterer i fuldstændig homogenisering.

Hvis grænseværdien gælder for tørstoffet, bestemmes produktets tørstofindhold i en del af den homogeniserede prøve efter en metode, for hvilken det er godtgjort, at den bestemmer tørstofindholdet nøjagtigt.

3. KONTRAPRØVER

Kontraprøverne, der udtages med henblik på håndhævelse af reglerne, til beskyttelse af handelen og til referenceformål, udtages af det homogeniserede materiale, medmindre dette er i modstrid med medlemsstaternes forskrifter vedrørende fødevarevirksomhedslederens rettigheder.

4. ANALYSEMETODE, DER SKAL ANVENDES AF LABORATORIET, OG KRAV TIL LABORATORIEKONTROL

4.1. **Definitioner**

Nogle af de mest almindeligt brugte definitioner, som laboratoriet skal anvende, er følgende:

r = Repeterbarhed: den værdi, under hvilken den absolutte forskel mellem to individuelle prøveresultater, der er opnået under repeterbarhedsforhold (dvs. samme prøve, samme person, samme apparatur, samme laboratorium og kort tidsinterval), kan forventes at ligge inden for en bestemt sandsynlighed (typisk 95 %), og derfor er $r = 2{,}8 \times s_r$.

s_r = Standardafvigelse beregnet ud fra resultater, der er fremkommet under repeterbarhedsforhold.

RSD_r = Relativ standardafvigelse beregnet ud fra resultater, der er fremkommet under repeterbarhedsforhold $[(s_r / \bar{x}) \times 100]$.

R = Reproducerbarhed: den værdi, under hvilken den absolutte forskel mellem de individuelle prøveresultater, der er fremkommet under reproducerbarhedsforhold (dvs. som er opnået af personer på forskellige laboratorier ved hjælp af den standardiserede testmetode med identisk materiale), kan forventes at ligge inden for en bestemt sandsynlighed (typisk 95 %); $R = 2{,}8 \times s_R$.

s_R = Standardafvigelse beregnet ud fra resultater, der er fremkommet under reproducerbarhedsforhold.

RSD_R = Relativ standardafvigelse beregnet ud fra resultater, der er fremkommet under reproducerbarhedsforhold $[(s_R / \bar{x}) \times 100]$.

4.2. **Generelle krav**

Analysemetoder, der anvendes ved fødevarekontrol, skal opfylde bestemmelserne i punkt 1 og 2 i bilag III til forordning (EF) nr. 882/2004.

4.3. **Særlige krav**

4.3.1. *Kriterier for pålideligheden af metoden*

Hvis fællesskabslovgivningen ikke kræver specifikke metoder til bestemmelse af indholdet af mykotoksiner i fødevarer, kan laboratorierne selv vælge en metode, under forudsætning af at den opfylder følgende kriterier:

a) Kriterier for pålideligheden af analysemetoden for aflatoksiner

Kriterium	Koncentrationsinterval	Anbefalet værdi	Højest tilladte værdi
Blindprøver	Alle	Ubetydelig	—
Genfinding — aflatoksin M1	0,01-0,05 µg/kg	60 til 120 %	
	> 0,05 µg/kg	70 til 110 %	
Genfinding — aflatoksin B_1, B_2, G_1, G_2	< 1,0 µg/kg	50 til 120 %	
	1-10 µg/kg	70 til 110 %	
	> 10 µg/kg	80 til 110 %	
Præcision RSD_R	Alle	Som afledt af Horwitz-ligningen	2 x den værdi, der er afledt af Horwitz-ligningen
Præcision RSD_r beregnes som 0,66 gange præcision RSD_R ved den relevante koncentration.			

Bemærkning:

— Værdierne skal gælde for både B_1 og summen af $B_1 + B_2 + G_1 + G_2$.
— Hvis summen af de enkelte aflatoksiner $B_1 + B_2 + G_1 + G_2$ skal oplyses, skal hvert enkelt aflatoksins reaktion på analysemetoden være enten kendt eller ækvivalent.

b) Kriterier for pålideligheden for metoden for ochratoksin A

Indhold µg/kg	Ochratoksin A		
	RSD_r %	RSD_R %	Genfinding %
< 1	≤ 40	≤ 60	50 til 120
1-10	≤ 20	≤ 30	70 til 110

c) Kriterier for pålideligheden for metoden for patulin

Indhold µg/kg	Patulin		
	RSD_r %	RSD_R %	Recovery %
< 20	≤ 30	≤ 40	50 til 120
20-50	≤ 20	≤ 30	70 til 105
> 50	≤ 15	≤ 25	75 til 105

d) Kriterier for pålideligheden for metoden for deoxynivalenol

Indhold µg/kg	Deoxynivalenol		
	RSD_r %	RSD_R %	Genfinding %
> 100-≤ 500	≤ 20	≤ 40	60 til 110
> 500	≤ 20	≤ 40	70 til 120

e) Kriterier for pålideligheden for metoden for zearalenon

Indhold µg/kg	Zearalenon		
	RSD_r %	RSD_R %	Recovery %
≤ 50	≤ 40	≤ 50	60 til 120
> 50	≤ 25	≤ 40	70 til 120

f) Kriterier for pålideligheden for metoden for fumonisin B_1 og B_2

Indhold µg/kg	Fumonisin B_1 eller B_2		
	RSD_r %	RSD_R %	Genfinding %
≤ 500	≤ 30	≤ 60	60 til 120
> 500	≤ 20	≤ 30	70 til 110

g) Kriterier for pålideligheden for metoden for T-2- og HT-2-toksin

Indhold µg/kg	T-2-toksin		
	RSD_r %	RSD_R %	Genfinding %
50-250	≤ 40	≤ 60	60 til 130
> 250	≤ 30	≤ 50	60 til 130

Indhold µg/kg	HT-2-toksin		
	RSD_r %	RSD_R %	Genfinding %
100-200	≤ 40	≤ 60	60 til 130
> 200	≤ 30	≤ 50	60 til 130

h) Bemærkninger til kriterierne for pålideligheden formetoden for mykotoksiner

— De anvendte metoders detektionsgrænser er ikke angivet, da præcisionsværdierne er oplyst ved de relevante koncentrationer.

— Præcisionsværdierne beregnes efter Horwitz-ligningen, dvs.:

$$RSD_R = 2^{(1-0,5\log C)}$$

hvor

— RSD_R er den relative standardafvigelse beregnet ud fra resultater, der er fremkommet under reproducerbarhedsforhold $[(s_R/\bar{x}) \times 100]$

— C er koncentrationsforholdet (dvs. 1 = 100g/100g, 0,001 = 1 000 mg/kg).

Dette er en generaliseret præcisionsligning, hvorom det er konstateret, at den er uafhængig af analysand og matrix og udelukkende afhænger af koncentrationen for de fleste rutineanalysemetoders vedkommende.

4.3.2. *Egnethedsprincip*

I tilfælde, hvor der kun findes et begrænset antal fuldt validerede analysemetoder, kan der alternativt anvendes et egnethedsprincip, som ved hjælp af et enkelt egnethedsparameter evaluerer, om en analysemetode er acceptabel. Egnethedsparameteret er et udtryk for usikkerhed, der bestemmer den maksimale usikkerhed, hvorved metoden kan betragtes som egnet til formålet.

I betragtning af det begrænsede antal analysemetoder, som er fuldt validerede ved ringtest, navnlig til bestemmelse af indholdet af T-2- og HT-2-toksin, kan usikkerhedsprincippet, der bestemmer største acceptable usikkerhed, også anvendes til at vurdere, om den analysemetode, som laboratoriet har til hensigt at anvende, er egnet til formålet. Laboratoriet kan anvende en metode, hvorved der fremkommer resultater inden for den maksimale standardusikkerhed. Den maksimale standardusikkerhed kan beregnes ved hjælp af følgende formel:

$$Uf = \sqrt{(\mathrm{LOD}/2)^2 + (\alpha \times \mathrm{C})^2}$$

hvor

— *Uf* er den maksimale standardusikkerhed (µg/kg)

— LOD er metodens detektionsgrænse (µg/kg)

— α er en konstant numerisk faktor, der anvendes afhængigt af værdien af C. Det fremgår af tabellen nedenfor, hvilke værdier der skal anvendes

— C er den relevante koncentration (µg/kg).

Hvis analysemetoden giver resultater med en analyseusikkerhed, der er mindre end den maksimale standardusikkerhed, antages metoden at svare til andre metoder, der opfylder de under punkt 4.3.1 anførte kriterier for pålidligheden af metoden.

Tabel

Numeriske værdier, der skal anvendes for α som konstant værdi i den under dette punkt anførte formel, afhængigt af den relevante koncentration

C (µg/kg)	α
≤ 50	0,2
51-500	0,18
501-1 000	0,15
1 001-10 000	0,12
> 10 000	0,1

4.4. **Estimering af analyseusikkerhed, genfindingsberegning og indberetning af resultater** [1]

Analyseresultatet skal indberettes korrigeret eller ikke korrigeret for genfinding. Rapporteringsmetode og genfindingsprocent skal oplyses. Analyseresultatet korrigeret for genfinding anvendes til at kontrollere, om kravene er overholdt.

Analyseresultatet skal indberettes som x +/- U, hvor x er analyseresultatet og U er den ekspanderede analyseusikkerhed.

U er den ekspanderede analyseusikkerhed, idet der anvendes en dækningsfaktor på 2, hvilket giver et konfidensniveau på ca. 95 %.

For animalske fødevarer kan der tages hensyn til analyseusikkerheden ved at fastlægge beslutningsgrænsen (CCα) i overensstemmelse med Kommissionens beslutning 2002/657/EF [2] (punkt 3.1.2.5. i bilaget — for stoffer, for hvilke der er fastsat et tilladt niveau).

Disse fortolkningsregler gælder for analyseresultater af prøver udtaget ved offentlig kontrol med henblik på godkendelse eller afvisning af et parti. For analyser til beskyttelse eller til referenceformål anvendes nationale regler.

4.5. **Laboratoriekvalitetsstandarder**

Laboratorierne skal være i overensstemmelse med artikel 12 i forordning (EF) nr. 882/2004 om offentlig kontrol med henblik på verifikation af, at foderstof- og fødevarelovgivningen samt dyresundheds- og dyrevelfærdsbestemmelserne overholdes [3].

---

[1] En nærmere beskrivelse af metoder til estimering af måleusikkerhed og procedurer for vurdering af genfinding findes i rapporten »Report on the relationship between analytical results, measurement uncertainty, recovery factors and the provisions of EU food and feed legislation«— http://europa.eu.int/comm/food/food/chemicalsafety/contaminants/report-sampling_analysis_2004_en.pdf

[2] EFT L 221 af 17.8.2002, s. 8. Senest ændret ved beslutning 2004/25/EF (EUT L 6 af 10.1.2004, s. 38).

[3] Se også overgangsordningerne i Kommissionens forordning (EF) nr. 2076/2005 af 5. december 2005 om overgangsordninger i forbindelse med gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 853/2004, (EF) nr. 854/2004 og (EF) nr. 882/2004 og om ændring af forordning (EF) nr. 853/2004 og (EF) nr. 854/2004 (EUT L 338 af 22.12.2005, s. 83).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 402/2006

af 8. marts 2006

om ændring af forordning (EØF) nr. 2454/93 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks

(EØS-relevant tekst)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks ([1]), særlig artikel 247, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Erfaringer siden ikrafttrædelsen af Kommissionens forordning (EF) nr. 89/97 af 20. januar 1997 om ændring af forordning (EØF) nr. 2454/93 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks ([2]) har vist, at det er nødvendigt at præcisere, hvilke metoder der skal anvendes til at fastsætte nettovægten af friske bananer. Disse metoder bør omfatte vejning af friske bananer for at fastsætte deres nettovægt og bananvejningscertifikater, hvorved denne vægt attesteres, som udfærdiges af økonomiske operatører, der er godkendt af toldmyndighederne. Nettovægten af friske bananer bør fastsættes for hver sending friske bananer, der leveres af et transportmiddel.

(2) For at give medlemsstaterne og de økonomiske operatører tilstrækkelig tid til at forberede autorisationen af vejere, bør foranstaltningerne vedrørende vejningen af friske bananer og udfærdigelsen af bananvejningscertifikater finde anvendelse fra den 1. juni 2006.

(3) Der blev indført udligningstold på importen af visse elektroniske kredsløb henhørende under kapitel 84 og 85 i den kombinerede nomenklatur ved Rådets forordning (EF) nr. 1480/2003 af 11. august 2003 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af visse elektroniske mikrokredsløb, såkaldte DRAMs (dynamic random access memories), med oprindelse i Republikken Korea og om endelig opkrævning af den midlertidige told ([3]). For at sikre en ensartet anvendelse af denne udligningstold er det nødvendigt at have en specifik oprindelsesregel for de varer, der er omfattet af forordningen.

(4) Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 ([4]) bør derfor ændres.

(5) Foranstaltningerne i nærværende forordning er i overensstemmelse med udtalelsen fra Toldkodeksudvalget —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Forordning (EØF) nr. 2454/93 ændres således:

1) Efter artikel 290 indsættes følgende:

»*KAPITEL 1a*

Bestemmelser vedrørende bananer«;

2) Artikel 290a affattes således:

»*Artikel 290a*

I dette kapitel og i bilag 38b og 38c forstås ved:

a) »autoriseret vejer«: enhver økonomisk operatør, der har et toldsteds autorisation til at veje friske bananer

b) »ansøgerens fortegnelser«: ethvert dokument, der er forbundet med vejningen af friske bananer

c) »nettovægt af friske bananer«: vægten af bananerne alene eksklusive enhver form for emballagemateriale og emballagegenstande

d) »sending friske bananer«: sending, som omfatter alle friske bananer, der er indladet i et og samme transportmiddel og afsendt af én eksportør til en eller flere modtagere

e) »lossested«: ethvert sted, hvor en sending friske bananer kan udlosses eller henføres under en toldprocedure eller i tilfælde af containertrafik der, hvor containeren fjernes fra skibet, flyet eller andre hovedtransportmidler eller hvor containeren tømmes.«

([1]) EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 648/2005 (EUT L 117 af 4.5.2005, s. 13).
([2]) EFT L 17 af 21.1.1997, s. 28.
([3]) EUT L 212 af 22.8.2003, s. 1. Ændret ved forordning (EF) nr. 2116/2005 (EUT L 340 af 23.12.2005, s. 7).
([4]) EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 215/2006 (EUT L 38 af 9.2.2006, s. 11).

3) Følgende artikel indsættes:

»*Artikel 290b*

1. Ethvert toldsted giver efter ansøgning status som autoriseret vejer til en økonomisk operatør, der er involveret i import, transport, oplagring eller håndtering af friske bananer, såfremt følgende betingelser er opfyldt:

a) Ansøgeren giver alle fornødne garantier for korrekt vejning.

b) Ansøgeren har det fornødne vejeudstyr til sin rådighed.

c) Ansøgerens fortegnelser gør det muligt for toldmyndighederne at foretage effektiv kontrol.

Toldstedet giver ikke status som autoriseret vejer, hvis ansøgeren har gjort sig skyldig i alvorlige eller gentagne overtrædelser af toldforskrifterne.

Autorisationen er begrænset til vejning af friske bananer foretaget på det sted, der overvåges af det autoriserende toldsted.

2. Det toldsted, der har meddelt autorisationen, trækker den tilbage, hvis den pågældende person ikke længere opfylder betingelserne i stk. 1.«

4) Følgende artikel indsættes:

»*Artikel 290c*

1. Med henblik på kontrol af nettovægten af friske bananer henhørende under KN-kode 0803 00 19, der importeres til Fællesskabet, skal angivelser om overgang til fri omsætning ledsages af et bananvejningscertifikat med oplysning om nettovægten af den pågældende sending friske bananer pr. emballagetype og pr. oprindelse.

Bananvejecertifikatet udfærdiges af en autoriseret vejer i overensstemmelse med proceduren i bilag 38b og på en formular, der svarer til modellen i bilag 38c.

Certifikatet kan indgives i elektronisk form på de vilkår, som toldmyndighederne fastsætter.

2. Den autoriserede vejer giver toldmyndighederne forhåndsmeddelelse om vægten af en sending friske bananer med henblik på udfærdigelse af et bananvejningscertifikat med oplysninger om emballagetype, oprindelse og tid og sted for vejningen.

3. Toldstederne efterprøver på grundlag af en risikoanalyse den nettovægt af friske bananer, som er angivet i bananvejningscertifikatet, ved at kontrollere mindst 5 % af det samlede antal bananvejningscertifikater, der indgives hvert år, enten ved at være til stede under den vejning af de repræsentative bananprøver, der foretages af den autoriserede vejer, eller ved selv at veje disse prøver i overensstemmelse med fremgangsmåden i punkt 1, 2 og 3 i bilag 38b.«

5) Følgende artikel indsættes:

»*Artikel 290d*

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen en liste over autoriserede vejere og alle senere ændringer af denne.

Kommissionen videregiver oplysningerne til de øvrige medlemsstater.«

6) Bilag 11 affattes som angivet i bilag I til denne forordning.

7) Bilag 38b affattes som angivet i bilag II til denne forordning.

8) Der indsættes et bilag 38c, som er i overensstemmelse med bilag III til denne forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Dog finder punkt 4), 7) og 8) anvendelse fra den 1. juni 2006.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. marts 2006.

På Kommissionens vegne
László KOVÁCS
Medlem af Kommissionen

BILAG I

I bilag 11 foretages følgende ændringer:

a) Mellem angivelserne for varer henhørende under KN-kode »ex 7117« og »ex 8482« indsættes følgende tekst:

»ex 8473 30 10 og ex 8473 50 10	Elektroniske integrerede kredsløb såkaldte DRAMs (dynamic random access memories)	Fremstilling, hvor værdiforøgelsen som følge af bearbejdning eller forarbejdning og eventuelt indbygning af dele med oprindelse i fremstillingslandet udgør mindst 45 % af produktets pris ab fabrik Hvis reglen om 45 % ikke er opfyldt, har de pågældende DRAMs oprindelse i det land, hvor de dele, der udgør den højeste procentdel af værdien, har oprindelse«

b) Mellem angivelserne for varer henhørende under KN-kode »ex 8542« og »ex 9009« indsættes følgende tekst:

»ex 8548 90 10	Elektroniske integrerede kredsløb såkaldte DRAMs (dynamic random access memories)	Fremstilling, hvor værdiforøgelsen som følge af bearbejdning eller forarbejdning og eventuelt indbygning af dele med oprindelse i fremstillingslandet udgør mindst 45 % af produktets pris ab fabrik Hvis reglen om 45 % ikke er opfyldt, har de pågældende DRAMs oprindelse i det land, hvor de dele, der udgør den højeste procentdel af værdien, har oprindelse«

BILAG II

»BILAG 38b

Den i artikel 290c, stk. 1, omhandlede fremgangsmåde

Med henblik på artikel 290c fastsættes nettovægten for hver sending friske bananer af en autoriseret vejer på ethvert lossested efter den nedenfor beskrevne fremgangsmåde:

1) Der udtages en prøve af hver enhed af emballerede bananer for hver emballagetype og for hvert oprindelsessted. Den prøve af enheder af emballerede bananer, der skal vejes, skal være repræsentativ for sendingen af friske bananer. Den skal mindst omfatte følgende mængder:

Antal enheder af emballerede bananer (pr. emballagetype og pr. oprindelse)	Antal enheder af emballerede bananer, der skal undersøges
— 400 og derunder	5
— fra 401 til 700	7
— fra 701 til 1 000	10
— fra 1 001 til 2 000	13
— fra 2 001 til 4 000	15
— fra 4 001 til 6 000	18
— over 6 000	21

2) Nettovægten beregnes således:

   a) ved at veje enhver enhed af emballerede bananer, der skal undersøges (bruttovægt)

   b) ved at åbne mindst en enhed af emballerede bananer med henblik på at beregne emballagens vægt

   c) ved at benytte vægten af denne emballage som grundlag for alle emballager af samme type og oprindelse og trække den fra vægten af samtlige vejede enheder af emballerede bananer

   d) ved at benytte den gennemsnitlige nettovægt pr. enhed af emballerede bananer, der herved fastslås for hver type og oprindelse på grundlag af vægten af de undersøgte prøver, som grundlag for at fastsætte nettovægten af sendingen af friske bananer.

3) I tilfælde, hvor toldmyndighederne ikke kontrollerer bananvejningscertifikaterne samtidigt, skal de godtage den nettovægt, der er angivet på vejningscertifikatet, hvis forskellen på den angivne nettovægt og den gennemsnitlige nettovægt, som toldmyndighederne har fastsat, ikke er over 1 %.

4) Bananvejningscertifikatet indgives til det toldsted, hvor angivelsen om overgang til fri omsætning er indgivet. Toldmyndighederne lader resultaterne af stikprøverne på vejningscertifikatet gælde for hele den sending friske bananer, som certifikatet vedrører.«

BILAG III

Følgende bilag 38c indsættes:

»*BILAG 38c*

Den i artikel 290c, stk. 1, omhandlede formular

<table>
<tr><td colspan="6">VEJNINGSCERTIFIKAT FOR BANANER</td></tr>
<tr><td colspan="3" rowspan="2">1. Den autoriserede vejers navn</td><td colspan="3">2. Vejningscertifikatets udstedelsesdato og nummer</td></tr>
<tr><td colspan="3">3. Virksomhedsreference</td></tr>
<tr><td colspan="3">4. Ankomsttransportmidlets identitet</td><td colspan="3">5. Oprindelsesland</td></tr>
<tr><td colspan="3">6. Antal emballageenheder og emballagetype</td><td colspan="3">7. Fastslået nettovægt i alt</td></tr>
<tr><td colspan="6">8. Mærke(r)</td></tr>
<tr><td colspan="6">9. Undersøgte enheder af emballerede bananer (anfør bruttovægten af hver vejet enhed)</td></tr>
<tr><td>1</td><td></td><td>8</td><td></td><td>15</td><td></td></tr>
<tr><td>2</td><td></td><td>9</td><td></td><td>16</td><td></td></tr>
<tr><td>3</td><td></td><td>10</td><td></td><td>17</td><td></td></tr>
<tr><td>4</td><td></td><td>11</td><td></td><td>18</td><td></td></tr>
<tr><td>5</td><td></td><td>12</td><td></td><td>19</td><td></td></tr>
<tr><td>6</td><td></td><td>13</td><td></td><td>20</td><td></td></tr>
<tr><td>7</td><td></td><td>14</td><td></td><td>21</td><td></td></tr>
<tr><td colspan="6">10. Den samlede bruttovægt af undersøgte enheder af emballerede bananer
11. Antal undersøgte enheder af emballerede bananer :
12. Gennemsnitlig bruttovægt:
13. Tara: -
14. Gennemsnitlig nettovægt pr. enhed af emballerede bananer</td></tr>
<tr><td colspan="6">15. Den autoriserede vejers underskrift og stempel

16. Sted og dato:«</td></tr>
</table>

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 403/2006

af 8. marts 2006

om fastsættelse af eksportrestitutioner inden for oksekødssektoren

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for oksekød ([1]), særlig artikel 33, stk. 3, tredje afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til artikel 33 i forordning (EF) nr. 1254/1999 kan forskellen mellem verdensmarkedspriserne og priserne inden for Fællesskabet for de produkter, som er nævnt i artikel 1 i forordningen, udlignes ved en eksportrestitution.

(2) Betingelserne for ydelse af særlige eksportrestitutioner for visse former for oksekød og visse former for konserves samt betingelserne for ydelse af bistand vedrørende visse bestemmelsessteder blev fastsat ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 32/82 ([2]), (EØF) nr. 1964/82 ([3]), (EØF) nr. 2388/84 ([4]), (EØF) nr. 2973/79 ([5]) og (EF) nr. 2051/96 ([6]).

(3) Den stigende mangel på oksekød på Fællesskabets marked har presset priserne op på et betydeligt højere niveau end den basispris, der er omhandlet i artikel 26, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1254/1999 og svarer til det ønskede støtteniveau på Fællesskabets marked.

(4) Der er i offentligheden en stigende bekymring over velfærdsvilkårene for dyr, der eksporteres over særligt lange afstande, og som ikke fuldstændigt kan garanteres en human behandling, navnlig ikke efter leveringen i tredjelande. Selv om der er opstillet omfattende og væsentlige procedure- og kontrolbetingelser for transport af levende dyr, der blev skærpet i 2003, viser erfaringerne, at dyrs velfærdsvilkår ikke altid overholdes. Velfærdsnormerne for dyr er desuden ofte lavere i bestemmelseslandene end i Fællesskabet.

(5) Eksport af levende dyr til slagtning indebærer en lavere værditilvækst for Fællesskabet, og restitutionerne ved eksport af sådanne dyr medfører større udgifter til overvågning og kontrol af dyrenes velfærdsvilkår. For at skabe ligevægt og sikre en naturlig udvikling i priser og handel på det indre marked og under hensyn til dyrs velfærd bør eksport af levende dyr til slagtning i tredjelande ikke mere fremmes ved at yde eksportrestitutioner.

(6) Hvad levende avlsdyr angår, bør eksportrestitutioner for racerene avlsdyr begrænses til kvier og køer på højst 30 måneder for at undgå misbrug.

(7) Kommissionens forordning (EF) nr. 2147/2005 af 23. december 2005 om fastsættelse af eksportrestitutioner inden for oksekødssektoren ([7]) bør derfor ophæves.

(8) For at afsætte nogle af Fællesskabets oksekødsprodukter på det internationale marked bør der ydes eksportrestitutioner for eksport til visse bestemmelsessteder for visse produkter henhørende under KN-kode 0201, 0202 og 1602 50.

(9) Det har for visse kategorier af oksekødsprodukter vist sig, at anvendelsen af eksportrestitutioner har været ringe. Dette er også tilfældet for visse bestemmelsessteder meget nær Fællesskabets territorium. For sådanne kategorier bør der ikke længere fastsættes eksportrestitutioner.

(10) Eksportrestitutionerne i denne forordning er fastsat på basis af de produktkoder, der er defineret i nomenklaturen i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3846/87 af 17. december 1987 om fastsættelsen af nomenklaturen over eksportrestitutioner for landbrugsprodukter ([8]).

(11) Restitutionsbeløbene for alle former for frosset oksekød bør svare til de beløb, der ydes for fersk eller kølet kød, bortset fra kød fra voksne handyr.

([1]) EFT L 160 af 26.6.1999, s. 21. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1913/2005 (EUT L 307 af 25.11.2005, s. 2).
([2]) EFT L 4 af 8.1.1982, s. 11. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 744/2000 (EFT L 89 af 11.4.2000, s. 3).
([3]) EFT L 212 af 21.7.1982, s. 48. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2772/2000 (EFT L 321 af 19.12.2000, s. 35).
([4]) EFT L 221 af 18.8.1984, s. 28. Senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3661/92 (EFT L 370 af 19.12.1992, s. 16).
([5]) EFT L 336 af 29.12.1979, s. 44. Senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3434/87 (EFT L 327 af 18.11.1987, s. 7).
([6]) EFT L 274 af 26.10.1996, s. 18. Ændret ved forordning (EF) nr. 2333/96 (EFT L 317 af 6.12.1996, s. 13).
([7]) EUT L 342 af 24.12.2005, s. 12.
([8]) EFT L 366 af 24.12.1987, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 558/2005 (EUT L 94 af 13.4.2005, s. 22).

(12) For at forbedre kontrollen med produkter under KN-kode 1602 50 bør det fastsættes, at der for disse produkter kun kan ydes restitution ved fremstilling under den ordning, der er omhandlet i artikel 4 i Rådets forordning (EØF) nr. 565/80 af 4. marts 1980 om forudbetaling af eksportrestitutioner for landbrugsprodukter [1].

(13) Restitution bør kun ydes for produkter, der frit kan forsendes inden for Fællesskabet. For at være restitutionsberettigede bør produkterne derfor være forsynet med den sundhedsmærkning, der er fastsat i Rådets direktiv 64/433/EØF af 26. juni 1964 om sundhedsmæssige problemer vedrørende handelen med fersk kød inden for Fællesskabet [2], Rådets direktiv 77/99/EØF af 21. december 1976 om sundhedsmæssige problemer i forbindelse med handel med kødprodukter inden for Fællesskabet [3] og Rådets direktiv 94/65/EF af 14. december 1994 om krav til fremstilling og afsætning af hakket kød og tilberedt kød [4].

(14) I henhold til artikel 6, stk. 2, tredje afsnit, i forordning (EØF) nr. 1964/82 nedsættes den særlige restitution, hvis den mængde udbenet kød, der skal eksporteres, udgør mindre end 95 %, men ikke under 85 %, af de udbenede stykkers samlede vægt.

(15) Forhandlingerne inden for rammerne af Europaaftalerne mellem Det Europæiske Fællesskab og Rumænien og Bulgarien har navnlig til formål at liberalisere handelen med produkter, der er omfattet af den pågældende fælles markedsordning. Eksportrestitutionerne for disse to lande bør derfor afskaffes. Denne afskaffelse må ikke føre til, at der indføres differentierede restitutioner for eksport til andre lande.

(16) Forvaltningskomitéen for Oksekød har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Fortegnelsen over de produkter, ved hvis udførsel de i artikel 33 i forordning (EF) nr. 1254/1999 omhandlede eksportrestitutioner ydes, samt restitutionsbeløbene og bestemmelsesstederne fastsættes som angivet i bilaget til nærværende forordning.

2. Produkterne skal opfylde de krav om sundhedsmærkning, der fastsættes i:

— kapitel XI i bilag I til direktiv 64/433/EØF

— kapitel VI i bilag B til direktiv 77/99/EØF

— kapitel VI i bilag I til direktiv 94/65/EF.

Artikel 2

I det tilfælde, der er omhandlet i artikel 6, stk. 2, tredje afsnit, i forordning (EØF) nr. 1964/82, nedsættes restitutionssatsen for produkter henhørende under produktkode 0201 30 00 9100 med 10 EUR/100 kg.

Artikel 3

Den manglende fastsættelse af eksportrestitutioner for Rumænien og Bulgarien betragtes ikke som differentierede restitutioner.

Artikel 4

Forordning (EF) nr. 2147/2005 ophæves.

Artikel 5

Denne forordning træder i kraft den 9. marts 2006.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. marts 2006.

På Kommissionens vegne
Mariann FISCHER BOEL
Medlem af Kommissionen

---

[1] EFT L 62 af 7.3.1980, s. 5. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 444/2003 (EUT L 67 af 12.3.2003, s. 3).
[2] EFT 121 af 29.7.1964, s. 2012/64. Senest ændret ved tiltrædelsesakten af 2003.
[3] EFT L 26 af 31.1.1977, s. 85. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 807/2003 (EUT L 122 af 16.5.2003, s. 36).
[4] EFT L 368 af 31.12.1994, s. 10. Ændret ved forordning (EF) nr. 806/2003 (EUT L 122 af 16.5.2003, s. 1).

BILAG

til Kommissionens forordning af 8. marts 2006 om fastsættelse af eksportrestitutionerne inden for oksekødssektoren

Produktkode	Bestemmelse	Måleenhed	Restitutionsbeløb (7)
0102 10 10 9140	B00	EUR/100 kg levende vægt	33,3
0102 10 30 9140	B00	EUR/100 kg levende vægt	33,3
0201 10 00 9110 (1)	B02	EUR/100 kg nettovægt	47,1
	B03	EUR/100 kg nettovægt	27,7
0201 10 00 9130 (1)	B02	EUR/100 kg nettovægt	62,8
	B03	EUR/100 kg nettovægt	37,0
0201 20 20 9110 (1)	B02	EUR/100 kg nettovægt	62,8
	B03	EUR/100 kg nettovægt	37,0
0201 20 30 9110 (1)	B02	EUR/100 kg nettovægt	47,1
	B03	EUR/100 kg nettovægt	27,7
0201 20 50 9110 (1)	B02	EUR/100 kg nettovægt	78,5
	B03	EUR/100 kg nettovægt	46,2
0201 20 50 9130 (1)	B02	EUR/100 kg nettovægt	47,1
	B03	EUR/100 kg nettovægt	27,7
0201 30 00 9050	US (3)	EUR/100 kg nettovægt	15,2
	CA (4)	EUR/100 kg nettovægt	15,2
0201 30 00 9060 (6)	B02	EUR/100 kg nettovægt	29,1
	B03	EUR/100 kg nettovægt	9,7
0201 30 00 9100 (2) (6)	B04	EUR/100 kg nettovægt	109,1
	B03	EUR/100 kg nettovægt	64,2
	EG	EUR/100 kg nettovægt	133,1
0201 30 00 9120 (2) (6)	B04	EUR/100 kg nettovægt	65,4
	B03	EUR/100 kg nettovægt	38,5
	EG	EUR/100 kg nettovægt	79,8
0202 10 00 9100	B02	EUR/100 kg nettovægt	20,9
	B03	EUR/100 kg nettovægt	7,0
0202 20 30 9000	B02	EUR/100 kg nettovægt	20,9
	B03	EUR/100 kg nettovægt	7,0
0202 20 50 9900	B02	EUR/100 kg nettovægt	20,9
	B03	EUR/100 kg nettovægt	7,0
0202 20 90 9100	B02	EUR/100 kg nettovægt	20,9
	B03	EUR/100 kg nettovægt	7,0
0202 30 90 9100	US (3)	EUR/100 kg nettovægt	15,2
	CA (4)	EUR/100 kg nettovægt	15,2
0202 30 90 9200 (6)	B02	EUR/100 kg nettovægt	29,1
	B03	EUR/100 kg nettovægt	9,7

Produktkode	Bestemmelse	Måleenhed	Restitutionsbeløb ([7])
1602 50 31 9125 ([5])	B00	EUR/100 kg nettovægt	55,1
1602 50 31 9325 ([5])	B00	EUR/100 kg nettovægt	49,0
1602 50 39 9125 ([5])	B00	EUR/100 kg nettovægt	55,1
1602 50 39 9325 ([5])	B00	EUR/100 kg nettovægt	49,0

([1]) Tarifering i denne underposition er betinget af fremlæggelse af den attest, der er anført i bilaget til Kommissionens forordning (EØF) nr. 32/82, som ændret.

([2]) Udbetalingen af restitution er betinget af overholdelse af de betingelser, der er fastsat i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1964/82, som ændret.

([3]) I overensstemmelse med Kommissionens forordning (EØF) nr. 2973/79, som ændret.

([4]) I overensstemmelse med Kommissionens forordning (EF) nr. 2051/96, som ændret.

([5]) Restitutionerne ydes kun, hvis betingelserne i forordning (EØF) nr. 2388/84, som ændret, overholdes.

([6]) Indholdet af magert oksekød med undtagelse af fedt bestemmes efter analysemetoden i bilaget til Kommissionens forordning (EØF) nr. 2429/86 (EFT L 210 af 1.8.1986, s. 39). Udtrykket »det gennemsnitlige indhold« vedrører mængden af prøven som defineret i artikel 2, stk. 1, i Kommissionens forordning (EF) nr. 765/2002 (EFT L 117 af 4.5.2002, s. 6). Prøven udtages fra den del af partiet, der indebærer den største risiko.

([7]) I henhold til artikel 33, stk. 10, i forordning (EF) nr. 1254/1999, som ændret, ydes der ingen restitutioner ved udførsel af produkter, der indføres fra tredjelande og genudføres til tredjelande.

NB: Produktkoderne samt koderne for bestemmelsessteder i serie »A« er fastsat i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3846/87 (EFT L 366 af 24.12.1987, s. 1), som ændret.

De alfanumeriske koder for bestemmelsessteder er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 750/2005 (EUT L 126 af 19.5.2005, s. 12).

De øvrige bestemmelsessteder er fastsat som følger:

B00: alle bestemmelsessteder (tredjelande, andre territorier, proviantering og bestemmelsessteder, der sidestilles med udførsel fra Fællesskabet), undtagen Rumænien og Bulgarien.

B02: B04 og bestemmelsessted EG.

B03: Albanien, Kroatien, Bosnien-Hercegovina, Serbien, Kosovo, Montenegro, Makedonien, proviantering og bunkring (bestemmelsessteder som omhandlet i artikel 36 og 45 og eventuelt i artikel 44 i Kommissionens forordning (EF) nr. 800/1999 (EFT L 102 af 17.4.1999, s. 11), som ændret).

B04: Tyrkiet, Ukraine, Belarus, Moldova, Rusland, Georgien, Armenien, Aserbajdsjan, Kasakhstan, Turkmenistan, Usbekistan, Tadsjikistan, Kirgisistan, Marokko, Algeriet, Tunesien, Libyen, Libanon, Syrien, Irak, Iran, Israel, Vestbredden/Gazastriben, Jordan, Saudi-Arabien, Kuwait, Bahrain, Qatar, De Forenede Arabiske Emirater, Oman, Yemen, Pakistan, Sri Lanka, Myanmar (Burma), Thailand, Vietnam, Indonesien, Filippinerne, Kina, Nordkorea, Hongkong, Sudan, Mauretanien, Mali, Burkina Faso, Niger, Tchad, Kap Verde, Senegal, Gambia, Guinea-Bissau, Guinea, Sierra Leone, Liberia, Côte d'Ivoire, Ghana, Togo, Benin, Nigeria, Cameroun, Den Centralafrikanske Republik, Ækvatorialguinea, São Tomé og Príncipe, Gabon, Republikken Congo, Den Demokratiske Republik Congo, Rwanda, Burundi, Saint Helena og tilhørende områder, Angola, Etiopien, Eritrea, Djibouti, Somalia, Uganda, Tanzania, Seychellerne og tilhørende områder, britiske områder i Det Indiske Ocean, Mozambique, Mauritius, Comorerne, Mayotte, Zambia, Malawi, Sydafrika, Lesotho.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 404/2006

af 8. marts 2006

om fastsættelse af eksportrestitutioner for svinekød

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2759/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for svinekød ([1]), særlig artikel 13, stk. 3, andet afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til artikel 13, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2759/75 kan forskellen mellem verdensmarkedspriserne og priserne i EF for de produkter, der er anført i forordningens artikel 1, udlignes ved en eksportrestitution.

(2) I lyset af den aktuelle situation på markedet for svinekød bør der derfor fastsættes eksportrestitutioner efter bestemmelserne og kriterierne i artikel 13 i forordning (EØF) nr. 2759/75.

(3) I henhold til artikel 13, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 2759/75 kan situationen på verdensmarkedet eller særlige krav på visse markeder gøre det nødvendigt at differentiere restitutionen for de produkter, der er anført i artikel 1 i forordning EØF nr. 2759/75, alt efter bestemmelsesstedet.

(4) Der bør kun ydes restitutioner for produkter, der må omsættes frit i EF, og som er forsynet med et sundhedsmærke som omhandlet i artikel 5, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 853/2004 af 29. april 2004 om særlige hygiejnebestemmelser for animalske fødevarer ([2]). Produkterne skal ligeledes overholde kravene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 852/2004 af 29. april 2004 om fødevarehygiejne ([3]) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 854/2004 af 29. april 2004 om særlige bestemmelser for tilrettelæggelsen af den offentlige kontrol af animalske produkter til konsum ([4]).

(5) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Svinekød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der ydes eksportrestitutioner som omhandlet i artikel 13 i forordning (EØF) nr. 2759/75 for de produkter og de beløb, der er anført i bilaget til nævnte forordning, på de i stk. 2 fastsatte betingelser.

2. De produkter, som der kan ydes restitutioner for i henhold til stk. 1, skal opfylde de relevante krav i forordning (EF) nr. 852/2004 og (EF) nr. 853/2004, navnlig for så vidt angår tilberedning i en godkendt virksomhed og overholdelse af kravene om sundhedsmærkning, som fastsat i afsnit I, kapitel III, i bilag I til forordning (EF) nr. 854/2004.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 9. marts 2006.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. marts 2006.

På Kommissionens vegne
Mariann FISCHER BOEL
Medlem af Kommissionen

([1]) EFT L 282 af 1.11.1975, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1913/2005 (EUT L 307 af 25.11.2005, s. 2).

([2]) EUT L 139 af 30.4.2004, s. 55. Berigtiget i EUT L 226 af 25.6.2004, s. 22.

([3]) EUT L 139 af 30.4.2004, s. 1. Berigtiget i EUT L 226 af 25.6.2004, s. 3.

([4]) EUT L 139 af 30.4.2004, s. 206. Berigtiget i EUT L 226 af 25.6.2004, s. 83.

BILAG

Eksportrestitutioner for svinekød gældende fra den 9. marts 2006

Produktkode	Bestemmelsessted	Måleenhed	Restitutionsbeløb
0210 11 31 9110	P08	EUR/100 kg	54,20
0210 11 31 9910	P08	EUR/100 kg	54,20
0210 19 81 9100	P08	EUR/100 kg	54,20
0210 19 81 9300	P08	EUR/100 kg	54,20
1601 00 91 9120	P08	EUR/100 kg	19,50
1601 00 99 9110	P08	EUR/100 kg	15,20
1602 41 10 9110	P08	EUR/100 kg	29,00
1602 41 10 9130	P08	EUR/100 kg	17,10
1602 42 10 9110	P08	EUR/100 kg	22,80
1602 42 10 9130	P08	EUR/100 kg	17,10
1602 49 19 9130	P08	EUR/100 kg	17,10

NB: Produktkoderne samt koderne for bestemmelsessteder i serie »A« er fastsat i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 3846/87 (EFT L 366 af 24.12.1987, s. 1).

De numeriske koder for bestemmelsessteder er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 750/2005 (EUT L 126 af 19.5.2005, s. 12).

De øvrige bestemmelsessteder er fastsat som følger:

P08 Alle bestemmelsessteder, undtagen Bulgarien og Rumænien.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 405/2006

af 8. marts 2006

om fastsættelse af repræsentative priser for fjerkrækød og æg og ægalbumin og om ændring af forordning (EF) nr. 1484/95

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2771/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for æg [1], særlig artikel 5, stk. 4,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2777/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for fjerkrækød [2], særlig artikel 5, stk. 4,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2783/75 af 29. oktober 1975 om den fælles handelsordning for ægalbumin og mælkealbumin [3], særlig artikel 3, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1484/95 [4] er der fastsat gennemførelsesbestemmelser til ordningen for tillægsimport og repræsentative priser for fjerkrækød og æg og ægalbumin.

(2) Det fremgår af den regelmæssige kontrol af de data, som bestemmelsen af de repræsentative priser for fjerkrækød og æg og ægalbumin er baseret på, at de repræsentative priser bør ændres under hensyn til prisudsving efter oprindelse. De repræsentative priser bør derfor offentliggøres.

(3) Af hensyn til markedssituationen bør ændringen gennemføres snarest.

(4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Fjerkrækød og Æg —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag I til forordning (EF) nr. 1484/95 affattes som vist i bilaget til denne forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 9. marts 2006.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. marts 2006.

På Kommissionens vegne

J. L. DEMARTY

Generaldirektør for landbrug og udvikling af landdistrikter

---

[1] EFT L 282 af 1.11.1975, s. 49. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 806/2003 (EUT L 122 af 16.5.2003, s. 1).

[2] EFT L 282 af 1.11.1975, s. 77. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 806/2003.

[3] EFT L 282 af 1.11.1975, s. 104. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2916/95 (EFT L 305 af 19.12.1995, s. 49).

[4] EFT L 145 af 29.6.1995, s. 47. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 224/2006 (EUT L 38 af 9.2.2006, s. 32).

BILAG

til Kommissionens forordning af 8. marts 2006 om fastsættelse af repræsentative priser for fjerkrækød og æg og ægalbumin og om ændring af forordning (EF) nr. 1484/95

»*BILAG I*

KN-kode	Varebeskrivelse	Repræsentativ pris (EUR/100 kg)	Sikkerhed ifølge artikel 3, stk. 3 (EUR/100 kg)	Oprindelse (1)
0207 12 90	Høns, plukkede, rensede, uden hoved og fødder, og uden hals, hjerte, lever og kråse (såkaldte 65 pct.-høns), eller i anden form, frosne	108,2	3	01
		95,8	7	02
0207 14 10	Udskårne udbenede stykker af høns af arten Gallus domesticus, frosne	190,7	35	01
		221,6	24	02
		277,8	7	03
0207 25 10	Kalkuner, plukkede, rensede, uden hoved og fødder, men med hals, hjerte, lever og kråse (såkaldte 80 pct.-kalkuner)	170,0	0	01
0207 27 10	Udskårne udbenede stykker af kalkun, frosne	247,4	15	01
		261,8	11	03
1602 32 11	Tilberedninger af høns af arten Gallus domesticus, ikke kogt, stegt eller på lignende måde tilberedt	179,7	34	01
		167,9	40	02

(1) Importens oprindelse:
01 Brasilien
02 Argentina
03 Chile.«

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 406/2006

af 8. marts 2006

om fastsættelse af eksportrestitutioner for fjerkrækød

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2777/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for fjerkrækød ([1]), særlig artikel 8, stk. 3, tredje afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til artikel 8, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2777/75 kan forskellen mellem verdensmarkedspriserne og priserne i EF for de produkter, der er anført i forordningens artikel 1, stk. 1, udlignes ved en eksportrestitution.

(2) I lyset af den aktuelle situation på markedet for fjerkrækød bør der derfor fastsættes eksportrestitutioner efter bestemmelserne og kriterierne i artikel 8 i forordning (EØF) nr. 2777/75.

(3) I henhold til artikel 8, stk. 3, andet afsnit, i forordning (EØF) nr. 2777/75 kan situationen på verdensmarkedet eller særlige krav på visse markeder gøre det nødvendigt at differentiere restitutionen alt efter bestemmelsesstedet.

(4) Der bør kun ydes restitutioner for produkter, der må omsættes frit i EF, og som er forsynet med et identifikationsmærke som omhandlet i artikel 5, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 853/2004 af 29. april 2004 om særlige hygiejnebestemmelser for animalske fødevarer ([2]). Produkterne skal ligeledes overholde kravene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 852/2004 af 29. april 2004 om fødevarehygiejne ([3]).

(5) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Fjerkrækød og Æg —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der ydes eksportrestitutioner som omhandlet i artikel 8 i forordning (EØF) nr. 2777/75 for de produkter og de beløb, der er anført i bilaget til nævnte forordning, på de i stk. 2 fastsatte betingelser.

2. De produkter, som der kan ydes restitutioner for i henhold til stk. 1, skal opfylde de relevante krav i forordning (EF) nr. 852/2004 og (EF) nr. 853/2004, navnlig for så vidt angår tilberedning i en godkendt virksomhed og overholdelse af kravene om identifikationsmærkning, som fastsat i afsnit I i bilag II til forordning (EF) nr. 853/2004.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 9. marts 2006.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. marts 2006.

På Kommissionens vegne
Mariann FISCHER BOEL
Medlem af Kommissionen

([1]) EFT L 282 af 1.11.1975, s. 77. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1913/2005 (EUT L 307 af 25.11.2005, s. 2).

([2]) EUT L 139 af 30.4.2004, s. 55. Berigtiget i EUT L 226 af 25.6.2004, s. 22.

([3]) EUT L 139 af 30.4.2004, s. 1. Berigtiget i EUT L 226 af 25.6.2004, s. 3.

BILAG

Eksportrestitutioner for fjerkrækød gældende fra den 9. marts 2006

Produktkode	Bestemmelsessted	Måleenhed	Restitutionsbeløb
0105 11 11 9000	A02	EUR/100 pcs	0,80
0105 11 19 9000	A02	EUR/100 pcs	0,80
0105 11 91 9000	A02	EUR/100 pcs	0,80
0105 11 99 9000	A02	EUR/100 pcs	0,80
0105 12 00 9000	A02	EUR/100 pcs	1,60
0105 19 20 9000	A02	EUR/100 pcs	1,60
0207 12 10 9900	V03	EUR/100 kg	40,00
0207 12 90 9190	V03	EUR/100 kg	40,00
0207 12 90 9990	V03	EUR/100 kg	40,00
0207 14 20 9900	V03	EUR/100 kg	20,00
0207 14 60 9900	V03	EUR/100 kg	20,00
0207 14 70 9190	V03	EUR/100 kg	20,00
0207 14 70 9290	V03	EUR/100 kg	20,00

NB: Produktkoderne samt koderne for bestemmelsessteder i serie »A« er fastsat i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 3846/87 (EFT L 366 af 24.12.1987, s. 1).

De numeriske koder for bestemmelsessteder er fastsat i Kommissionens ændrede forordning (EF) nr. 750/2005 (EUT L 126 af 19.5.2005, s. 12).

De øvrige bestemmelsessteder er fastsat som følger:

V03 A24, Angola, Saudi-Arabien, Kuwait, Bahrain, Qatar, Oman, De Forenede Arabiske Emirater, Jordan, Yemen, Libanon, Irak, Iran.

KOMMISSIONENS DIREKTIV 2006/29/EF

af 8. marts 2006

om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF med hensyn til at inddrage eller fjerne visse institutter fra direktivets anvendelsesområde

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF af 20. marts 2000 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut [1], særlig artikel 60, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Af artikel 2, stk. 3, i direktiv 2000/12/EF fremgår det udtrykkeligt, hvilke institutter der ikke er omfattet af direktivet.

(2) Det danske økonomiministerium og det danske indenrigs- og sundhedsministerium har anmodet om, at KommuneKredit optages på listen i artikel 2, stk. 3, i direktiv 2000/12/EF, hvorved KommuneKredit ikke længere omfattes af direktivet. En gennemgang af KommuneKredits retlige status og særlige struktur har bekræftet, at det bør optages på listen i artikel 2, stk. 3.

(3) Det finske finansministerium har gentaget sin anmodning om, at Kera OY/Kera Ab erstattes med Finnvera Oyj/Finnvera Abp på listen i artikel 2, stk. 3. Finnvera Plc er opstået efter fusion af Kera Plc og Finnish Guarantee Board. Finnvera Plc driver samme virksomhed som forgængeren Kera Plc.

(4) Det græske økonomi- og finansministerium har anmodet om, at Elliniki Trapeza Viomichanikis Anaptyxeos og Tachidromiko Tamieftirio slettes fra undtagelseslisten i artikel 2, stk. 3. Førstnævnte er ophørt med at eksistere efter at være blevet fusioneret med en forretningsbank, og sidstnævnte agter at fungere som autoriseret kreditinstitut efter direktiv 2000/12/EF —

[1] EFT L 126 af 26.5.2000, s. 1. Senest ændret ved direktiv 2005/1/EF (EUT L 79 af 24.3.2005, s. 9).

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Artikel 2, stk. 3, fjerde led, i direktiv 2000/12/EF affattes således:

»— i Danmark: »Dansk Eksportfinansieringsfond«, »Danmarks Skibskreditfond«, »Dansk Landbrugs Realkreditfond« og »KommuneKredit««.

Artikel 2

Artikel 2, stk. 3, sjette led, i direktiv 2000/12/EF affattes således:

»— i Grækenland: »Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων« (Tamio Parakatathikon kai Danion)«.

Artikel 3

Artikel 2, stk. 3, fjortende led, i direktiv 2000/12/EF affattes således:

»— i Finland: »Teollisen yhteistyön rahasto Oy/Fonden för industriellt samarbete AB« og »Finnvera Oyj/Finnvera Abp««.

Artikel 4

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 30. juni 2006. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 5

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 6

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. marts 2006.

På Kommissionens vegne
Charlie McCREEVY
Medlem af Kommissionen

II

(Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

AFGØRELSE Nr. 5/2004 TRUFFET AF AVS-EF-AMBASSADØRUDVALGET

den 17. december 2004

om finansforordningen for Centret for Virksomhedsudvikling

(2006/192/EF)

AVS-EF-AMBASSADØRUDVALGET HAR —

under henvisning til partnerskabsaftalen mellem på den ene side medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet og på den anden side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater, undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000 ([1]), i det følgende benævnt »aftalen«, særlig artikel 2, stk. 6, i bilag III dertil,

under henvisning til den interne aftale af 12. september 2000 mellem repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, om finansiering og forvaltning af Fællesskabets bistand i henhold til finansprotokollen til aftalen,

under henvisning til finansforordningen vedrørende den niende europæiske udviklingsfond (9. EUF), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ambassadørudvalget bør efter undertegnelsen af aftalen udstede finansforordningen for Centret for Virksomhedsudvikling, i det følgende benævnt »centret«.

(2) Ambassadørudvalget bør fastlægge procedurerne for vedtagelse af centrets budget —

([1]) EFT L 317 af 15.12.2000, s. 3.

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

I. **ALMINDELIGE PRINCIPPER**

PRINCIPPERNE OM ENHED, ET REALISTISK BUDGET, BALANCE OG ÉN REGNINGSENHED

Artikel 1

1. Alle centrets indtægts- og udgiftsposter optages i overslag baseret på et årligt arbejdsprogram med omkostningsberegning, der skal udarbejdes for hvert regnskabsår og vises på budgettet.

2. Der skal være balance mellem de indtægter og udgifter, der vises på budgettet.

Artikel 2

Budgettet opstilles og gennemføres i euro, og regnskaberne aflægges i euro. Af hensyn til likviditetsstyringen kan regnskabsføreren og, hvis der er tale om forskudsforvaltninger, forskudsbestyrerne dog gennemføre transaktioner i AVS- og EU-staternes nationale valutaer.

Artikel 3

1. Indtægterne omfatter bidraget fra EUF, skat på lønninger og andre af centret betalte vederlag samt diverse indtægter.

2. Indtægterne kan også omfatte bidrag fra andre donorer til centrets budget.

3. I overensstemmelse med artikel 4, stk. 3, i centrets vedtægter og forretningsorden kan centret også på tredjeparters vegne forvalte midler, som er bestemt til virkeliggørelse af aktiviteter, der er fastsat i aftalen. De finansielle regler for forvaltningen af disse midler er fastsat i artikel 37 i denne finansforordning.

Artikel 4

Udgiftsoverslagene omfatter aktions- og interventionsudgifter. Der sondres tydeligt mellem disse.

PRINCIPPET OM ÉTÅRIGHED

Artikel 5

1. Regnskabsåret begynder den 1. januar og slutter den 31. december.

2. Bevillingerne på budgettet gælder for ét regnskabsår.

a) Dog fremføres bevillinger, som der behørigt er indgået forpligtelser for i løbet af et regnskabsår, men som ikke er betalt senest den 31. december i det pågældende år, automatisk til det følgende regnskabsår, men kun til dette. Således fremførte bevillinger skal tydeligt fremgå af regnskaberne for det pågældende år.

b) På visse betingelser kan direktøren i forbindelse med langsigtede projekter godkende fremførsel af bevillinger til det næstfølgende år. Således fremførte bevillinger skal fremgå af regnskaberne. Dog skal direktøren på bestyrelsens næste møde underrette den herom.

c) Ved afslutningen af hver finansprotokol under aftalen fremføres alle bevillinger, som der er indgået forpligtelser for, men som endnu ikke er betalt, automatisk til den næste finansprotokol under aftalen. Bevillinger, som der er indgået forpligtelser for, men som ikke er betalt ved aftalens udløb, fremføres, men kun i overgangsperioden mellem denne aftale og den næste eller, hvis det er relevant, i den tolv måneder lange afviklingsperiode.

d) I overensstemmelse med reglerne for opstilling af budgettet stilles bevillinger, der bortfalder ved udgangen af et regnskabsår, atter til rådighed for efterfølgende budgetter.

3. Hvis budgettet for et givet regnskabsår ikke er endeligt vedtaget ved begyndelsen af dette, giver direktøren for at sikre kontinuitet i centrets virke tilladelse til indgåelse af forpligtelser for, anvisning til betaling af samt betaling af månedlige administrations- og driftsudgifter efter procedurerne i denne finansforordning. Sådanne månedlige udgifter i det pågældende år må imidlertid ikke overstige en tolvtedel af de tilsvarende bevillinger under hver artikel for sig, der er godkendt på det foregående års budget.

PRINCIPPET OM FORSVARLIG ØKONOMISK FORVALTNING

Artikel 6

1. Budgetbevillingerne skal anvendes i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning, dvs. i overensstemmelse med principperne om sparsommelighed, produktivitet og effektivitet.

2. I henhold til princippet om sparsommelighed skal de ressourcer, som centret anvender til gennemførelse af sine aktiviteter, stilles til rådighed på det rette tidspunkt, i den rigtige mængde og kvalitet samt til den mest fordelagtige pris.

Princippet om produktivitet drejer sig om at sikre et optimalt forhold mellem de anvendte ressourcer og de opnåede resultater.

Princippet om effektivitet drejer sig om at nå de opstillede specifikke mål og de forventede resultater.

3. Der opstilles specifikke, målelige, realiserbare, relevante og tidsbestemte målsætninger for alle de aktivitetsområder, som budgettet omfatter. Det kontrolleres ved hjælp af resultatindikatorer fastsat for hver enkelt aktivitet, om disse målsætninger er opfyldt, og direktøren fremsender oplysninger til bestyrelsen. Disse oplysninger afgives hvert år senest i de dokumenter, der ledsager det foreløbige budgetforslag, og bør afgives sammen med de dokumenter, der fremsendes til Kommission som begrundelse for de årlige EUF-beløb, hvorom centret anmoder.

4. Med henblik på at forbedre beslutningstagningen foretager centret regelmæssigt forudgående og efterfølgende evalueringer af programmer eller foranstaltninger i henhold til et flerårigt evalueringsprogram, som skal fastsættes i samarbejde med Kommissionen. Evalueringernes resultater medtages i de dokumenter, der fremsendes til Kommissionen som begrundelse for de årlige EUF-beløb, hvorom centret anmoder.

II. **BUDGETTETS OPSTILLING**

Artikel 7

1. Inden for rammerne af det samlede budget, der ved finansprotokollen er afsat til centret, forhøjet med mulige bidrag fra andre donorer og på grundlag af de retningslinjer, der er udstukket i den af udvalget fastlagte strategi, udarbejder direktøren et udkast til årligt arbejdsprogram og dermed forbundet budget. Dette udkast fremsendes senest den 15. juli i året før gennemførelsesåret til bestyrelsen.

Det årlige arbejdsprogram og det dermed forbundne budget godkendes senest den 31. juli af bestyrelsen og fremsendes til ambassadørudvalget til vedtagelse. Budgettet fremsendes til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, i det følgende benævnt »Kommissionen«, som indleder de gældende EU-procedurer vedrørende det bidrag, hvorom der anmodes fra EUF, på grundlag af den særskilte tildeling, der er afsat til dette formål.

2. Der må først kunne indgås forpligtelser via budgettet fra den dato, på hvilken den kompetente EU-myndighed træffer finansieringsafgørelsen vedrørende det bidrag fra EUF, hvorom der anmodes. Centret underrettes om denne afgørelse.

3. De nærmere betingelser i tilknytning til bidraget fra EUF fastsættes i en finansieringsaftale mellem centret og Kommissionen.

4. Budgettet skal indeholde passende overslag over indtægter fra andre donorer.

Artikel 8

1. Datoerne for betalingen af bidraget fra EUF fastsættes i den i artikel 7, stk. 3, omhandlede finansieringsaftale. Bidrag fra tidligere regnskabsår, som repræsenterer bortfaldne bevillinger, fratrækkes.

2. Budgettet opdeles på afsnit (budgetposter), kapitler, artikler og konti alt efter indtægternes eller udgifternes art eller formål.

Artikel 9

Om fornødent fremlægger direktøren et udkast til tillægs- eller ændringsbudget, som undersøges og godkendes i samme form og efter samme procedurer som det budget, der indeholdt de oprindelige overslag.

III. **BUDGETTETS GENNEMFØRELSE**

Artikel 10

1. Direktøren har ansvaret for budgettets gennemførelse i overensstemmelse med principperne i afsnit I og inden for rammerne af de givne bevillinger. Han aflægger rapport til bestyrelsen om forvaltningen af budgettet.

2. De godkendte bevillinger må kun anvendes i overensstemmelse med de principper og regler, der er fastsat i denne finansforordning, særlig princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning som fastsat i artikel 6.

Artikel 11

1. Enhver indtægt og udgift skal krediteres eller debiteres en artikel på budgettet.

Der må ikke indgås forpligtelser eller anvises betalinger for udgifter, der overstiger de godkendte bevillinger for det pågældende regnskabsår eller de fremførte bevillinger fra tidligere regnskabsår.

2. Indtægter og udgifter opføres med deres fulde beløb i regnskaberne uden indbyrdes modregning.

— Uanset denne regel trækkes følgende fra de afsatte beløb:

a) bøder pålagt en part i en kontrakt

b) justering af fejlagtigt betalte beløb, forudsat at denne kan foretages ved fradrag, når der foretages en efterfølgende fastsættelse under det kapitel, den artikel og det regnskabsår, hvorunder den overskydende betaling blev foretaget

c) værdien af køretøjer, udstyr og anlæg, som tages i bytte ved køb af nye genstande af samme art; nettokøbsprisen opføres i regnskaberne som anskaffelsespris med henblik på værdiansættelse af beholdningerne.

— Ligeledes uanset denne regel kan følgende genanvendes:

a) tilbagebetaling af fejlagtigt betalte beløb

b) oppebårne forsikringsydelser

c) provenu ved salg af køretøjer, udstyr og anlæg, som er fuldt afskrevet ved udskiftningen

d) provenu ved salg af centrets publikationer.

Artikel 12

1. Overførsler fra et afsnit til et andet besluttes af direktøren, medmindre der er tale om overførsler fra eller til artikler med tilknytning til personalevederlag. Han underretter bestyrelsen om sine beslutninger på dennes næste møde.

Overførsler fra et afsnit til et andet, hvor der er tale om artikler med tilknytning til personalevederlag, besluttes af bestyrelsen på forslag af direktøren.

2. Overførsler fra et kapitel til et andet og inden for kapitler besluttes af direktøren, der underretter bestyrelsen herom.

Artikel 13

Centrets indtægter indbetales på en eller flere konti, der oprettes i centrets navn.

IV. **FINANSKONTROL**

Artikel 14

1. Finanskontrollen forestås af en finansinspektør og om fornødent en eller flere assisterende inspektører, der alle skal have erfaringer med internationale organisationers finansforordninger.

2. Inspektøren aflægger i administrativ henseende direkte rapport til direktøren, og de assisterende inspektører aflægger direkte rapport til inspektøren.

3. Inspektøren og de assisterende inspektører udnævnes af bestyrelsen. Inspektøren og de assisterende inspektører er omfattet af den gældende personalevedtægt. Alle foranstaltninger vedrørende disciplinære sanktioner, suspensioner, opsigelser eller retsforfølgning skal dog godkendes af bestyrelsen på grundlag af et fuldt underbygget forslag fra direktøren.

4. Inden en anvisningsberettiget giver tilladelse til en transaktion, efterprøver finanskontrollen de operationelle og finansielle aspekter. Formålet med denne efterprøvning er at vurdere, om:

a) udgiften er formelt korrekt og i overensstemmelse med de relevante bestemmelser

b) det i artikel 6 omhandlede princip om forsvarlig økonomisk forvaltning har fundet anvendelse.

Denne efterprøvning munder ud i, at tilladelsen gives eller afslås.

Finanskontrollen afslår sin godkendelse, hvis den finder, at de ovennævnte betingelser ikke er opfyldt. I hver sag, hvor godkendelsen afslås, afgiver finanskontrollen en skriftlig erklæring med en fyldestgørende begrundelse derfor og giver direktøren meddelelse herom.

Medmindre der er tvivl om bevillingernes tilstedeværelse, kan direktøren ved en beslutning, der indeholder en fyldestgørende begrundelse derfor, og som alene træffes på hans ansvar, undlade at tage hensyn til en sådan afvisning. Denne beslutning er endelig og bindende og meddeles finanskontrollen til orientering. Direktøren meddeler skriftligt bestyrelsen alle sådanne beslutninger på dennes næste møde.

Finanskontrollen skal have adgang til alle bilag og til alle andre dokumenter vedrørende de udgifter og indtægter, der skal kontrolleres. Den kan foretage kontrol på stedet.

5. Inspektøren og de assisterende inspektører udfører deres hverv i fuld uafhængighed. De må ikke modtage nogen instrukser eller underkastes nogen begrænsninger i udførelsen af det arbejde, det er pålagt dem at udføre i henhold til denne finansforordnings bestemmelser, som følge af deres udnævnelse.

6. Direktøren kan kræve, at finanskontrollen afgiver en udtalelse om spørgsmål med tilknytning til kortlægning, tilrettelæggelse eller forbedring af centrets interne procedurer. Direktøren kan også kræve, at finanskontrollen udfører dokumentkontrol og om fornødent kontrol på stedet for at efterprøve, at transaktioner finansieret over budgettet er gennemført på korrekt vis.

7. Ved udgangen af hvert regnskabsår og senest den 30. april det følgende år udarbejder finanskontrollen en aktivitetsrapport, hvori den afgiver sin udtalelse om den økonomiske forvaltning og budgettets gennemførelse. Den forelægger direktøren sin rapport, og denne sender den, om fornødent ledsaget af kommentarer, til bestyrelsen på dennes næste møde.

Artikel 15

De eksterne revisorer, der er omhandlet i artikel 27, afgiver uafhængige udtalelser om forvaltnings- og kontrolsystemernes kvalitet.

V. **BUDGETTETS ADMINISTRATION**

Artikel 16

1. Centrets budget administreres i overensstemmelse med princippet om, at anvisningsberettigede og regnskabsførere er forskellige personer.

2. Den anvisningsberettigedes, inspektørens og regnskabsførerens arbejdsopgaver er indbyrdes uforenelige.

3. Bevillingerne administreres af den anvisningsberettigede, som er den eneste, der har beføjelse til at indgå udgiftsforpligtelser, konstatere tilstedeværelsen af udestående fordringer og udstede indtægts- og betalingsordrer. Inkasseringer og betalinger foretages af regnskabsføreren.

Artikel 17

1. Forud for enhver foranstaltning, der kan give anledning til udgifter for centret, skal der foreligge et forpligtelsesforslag fra den anvisningsberettigede. Forslaget ledsaget af de originale bilag fremsendes til finanskontrollen med henblik på forudgående kontrol.

2. Der kan indgås en foreløbig forpligtelse vedrørende fast tilbagevendende udgifter.

3. Der føres regnskab med forpligtelser og betalingsordrer.

Artikel 18

1. Formålet med den anvisningsberettigedes fastsættelse af udgifter er at:

a) kontrollere kreditors adkomst

b) fastslå eller kontrollere fordringens tilstedeværelse og størrelse

c) kontrollere, at fordringen er forfalden.

2. Fastsættelse af enhver udgift betinges af, at der fremlægges bilag for kreditors fordring og i påkommende tilfælde den leverede tjenesteydelse.

Artikel 19

1. Anvisning er den handling, hvorved den anvisningsberettigede ved udstedelse af en betalingsordre giver regnskabsføreren instruks om at betale en udgiftspost, som han har fastsat.

2. Betalingsordren skal være ledsaget af de originale bilag, som skal være forsynet med eller ledsaget af den anvisningsberettigedes godkendelse, hvorved det bekræftes, at de beløb, der skal betales, er korrekte, og at leverancerne har fundet sted, eller at tjenesteydelsen er leveret.

3. Genparter af bilagene, som den anvisningsberettigede har godkendt som ægte kopier, kan i nogle tilfælde accepteres i stedet for originalerne.

4. Betalingsordrerne sendes til finanskontrollen med henblik på forudgående kontrol.

Artikel 20

1. Betaling er den endelige handling, hvorved centret frigøres for sin forpligtelse over for sine kreditorer.

2. Betalingen foretages af regnskabsføreren inden for rammerne af de disponible midler.

3. Hvis der foreligger en materiel fejl, hvis frigørelsens gyldighed anfægtes, eller hvis de formkrav, der er foreskrevet i denne finansforordning, er tilsidesat, underretter regnskabsføreren øjeblikkeligt den anvisningsberettigede og finanskontrollen herom. Direktøren kan skriftligt og på eget ansvar kræve, at betalingen foretages. Direktøren underretter skriftligt bestyrelsen om alle sådanne beslutninger på dennes næste møde.

Artikel 21

1. Betalinger foretages som hovedregel over en bankkonto, helst ved bankoverførsel eller, hvis det er velbegrundet, ved check. Transaktionerne udtrykkes i euro. I undtagelsestilfælde kan der, hvis det er hensigtsmæssigt, benyttes en anden valuta.

2. Checks og bankoverførsler skal underskrives af to personer, hvoraf den ene skal være regnskabsføreren.

3. I behørigt begrundede tilfælde kan direktøren tillade kontant betaling. I forbindelse med disse betalinger skal der udstedes en kvittering.

4. Hvis de faktisk benyttede valutakurser ikke foreligger, skal de omregningskurser, der benyttes til beregning i euro af de betalinger, der skal foretages — eller af de indtægter, der skal oppebæres — i lokale AVS-valutaer, være dem, der gjaldt den første hverdag i den måned, i hvilken den faktiske transaktionsdato ligger, som opgjort af Den Europæiske Centralbank.

Artikel 22

1. Med henblik på betaling af visse udgiftskategorier kan der oprettes forskudsforvaltninger i overensstemmelse med de af centret fastsatte betingelser.

2. Enhver beslutning om at oprette en forskudsforvaltning træffes af direktøren på forslag af det medlem af personalet, der beskæftiger sig med den pågældende fil. Før noget forslag forelægges direktøren, skal det godkendes af regnskabsføreren og tiltrædes af finanskontrollen.

3. I hver beslutning skal angives:

— forskudsbestyrerens navn

— den således udnævnte bestyrers ansvar

— forskuddets maksimale størrelse

— varigheden af brugen af forskuddet

— de midler, ved hvilke bilagene skal fremlægges, og fristen derfor

— hver enkelt udgiftsposts art og maksimumsbeløb.

4. Forud for hver betaling af et forskud skal der være indgået en forpligtelse.

5. Den anvisningsberettigede og regnskabsføreren træffer alle fornødne foranstaltninger til at sikre, at de ydede forskud udlignes med de korrekte beløb og inden for et rimeligt tidsrum.

Artikel 23

1. Direktøren er anvisningsberettiget for de bevillinger, der er opført på centrets budget.

2. Direktøren kan delegere nogle af sine arbejdsopgaver til det personale, der er undergivet ham. I hver beslutning om delegering af beføjelser skal det være fastsat, hvor længe bemyndigelsen til at fungere som anvisningsberettiget gælder, og hvor omfattende den er.

3. Direktøren kan delegere visse arbejdsopgaver i forbindelse med gennemførelsen til omhyggeligt udvalgte egnede tredjeparter.

Artikel 24

1. Regnskabsføreren udnævnes af direktøren med bestyrelsens godkendelse.

2. Han har i centret ansvaret for:

a) korrekt gennemførelse af betalinger, inkassering af indtægter og inddrivelse af fastlagte fordringer

b) udarbejdelse og forelæggelse af årsregnskabet i overensstemmelse med artikel 26

c) regnskabsføring i overensstemmelse med artikel 26

d) fastlæggelse i overensstemmelse med artikel 26 af regnskabsreglerne og -metoderne samt kontoplanen i henhold til de bestemmelser, der er fastlagt af Kommissionens regnskabsfører

e) udformning og godkendelse af regnskabssystemer og, når det er relevant, godkendelse af de systemer, som den anvisningsberettigede har udformet med henblik på at levere eller dokumentere regnskabsmæssige oplysninger

f) likviditetsstyring.

3. Regnskabsføreren modtager fra den anvisningsberettigede, som garanterer pålideligheden heraf, alle oplysninger, der er nødvendige for opstillingen af regnskaber, der nøjagtigt viser centrets finansielle aktiver og budgetgennemførelse.

4. Regnskabsføreren er den eneste, der har beføjelse til at forvalte midler og værdier, jf. dog stk. 5 i denne artikel og artikel 22. Han er ansvarlig for deres opbevaring.

5. Regnskabsføreren kan delegere visse arbejdsopgaver til undergivne, der er omfattet af personalevedtægten, hvor dette er bydende nødvendigt for udførelsen af hans arbejdsopgaver.

6. I fuldmagtsdokumentet fastlægges de opgaver, rettigheder og forpligtelser, som overføres til de undergivne.

Artikel 25

1. I forbindelse med tilbagebetaling af ethvert forfaldent beløb til centret udsteder den anvisningsberettigede en indtægtsordre. Indtægtsordrer forelægges det interne kontrolorgan med henblik på forudgående kontrol.

2. Regnskabsføreren har ansvaret for de indtægtsordrer, som den anvisningsberettigede har sendt til ham.

3. Der udstedes en kvittering for alle kontante betalinger til regnskabsføreren eller forskudsbestyreren.

VI. REGNSKABER, ÅRSREGNSKABET, REVISION, REVISIONSRETTEN, OLAF

Artikel 26

1. Regnskaberne føres i euro ved anvendelse af det dobbelte bogholderis metode og på grundlag af kalenderåret. De viser alle indtægter og udgifter fra 1. januar til 31. december hvert år og inkluderer de originale bilag.

Regnskaberne afsluttes ved regnskabsårets udgang for at gøre det muligt at udarbejde centrets årsregnskab.

2. Posteringer foretages på grundlag af et regnskabssystem, som omfatter en kontoplan, der tydeligt adskiller de konti, som gør det muligt at opstille balancen, fra de konti, som gør det muligt at opstille resultatopgørelsen. Disse posteringer kan registreres i et datamatiseret system, som gør det muligt at opstille en samlet månedlig balance. Alle forskud opføres på en versurkonto og udlignes senest ved udgangen af det følgende regnskabsår, medmindre der er tale om stående forskud.

3. Når den anvisningsberettigede, inspektøren og regnskabsføreren ved fælles overenskomst slår fast, at systemet indebærer garantier, som imødekommer de sikkerhedsmæssige krav, kan centret benytte elektronisk databehandling.

4. De særskilte konti for midler, der forvaltes på tredjeparters vegne i henhold til artikel 37, konsolideres i centrets balance og resultatopgørelse.

5. Centret opstiller senest den 31. marts i år N + 1 en balance og en resultatopgørelse.

Balancen viser centrets aktiver og passiver pr. 31. december i år N.

Resultatopgørelsen omfatter:

a) en »indtægtsoversigt«, der omfatter:

— de forventede indtægter fra EUF baseret på godkendte forpligtelser i det indeværende år og forpligtelser fremført fra tidligere regnskabsår

— de faktiske indtægter af skat på vederlag og renter

— andre faktiske indtægter.

b) En »udgiftsoversigt«, der omfatter:

— faktiske betalinger på grundlag af de forpligtelser i regnskabsåret, som er fremført fra tidligere regnskabsår

— faktiske betalinger eller forpligtelser via budgettet for regnskabsår N

— en sammenfattende oversigt over de faktiske betalinger for møbler, udstyr og andre poster på fortegnelsen

— godkendte forpligtelser, der skal fremføres til det følgende regnskabsår.

c) Noter til årsregnskabet, der omfatter:

— de benyttede regnskabsprincipper

— sammenfattende oversigter over bevillinger, som der er indgået forpligtelser for, er betalt, bortfaldet eller fremført vedrørende det foregående og det indeværende regnskabsår

— detaljerede noter og beregninger til støtte for posterne i oversigterne.

6. Hvert kvartal udarbejdes der en oversigt, som viser situationen for gennemførelsen af det igangværende budget og brugen af de fremførte bevillinger; denne oversigt godkendes af finanskontrollen og fremsendes til bestyrelsen.

Artikel 27

1. Bestyrelsen udpeger for en periode på tre år et revisionsfirma med international anseelse fra en liste med mindst tre foreslåede firmaer til at revidere centrets årsregnskab. Samme revisionsfirma kan ikke udpeges for mere end tre år i træk.

2. Revisorerne reviderer centrets regnskaber og kontante beholdninger, efterprøver, at fortegnelserne og balancerne er udarbejdet på en tilfredsstillende måde og i god tro ved anvendelse af korrekte regnskabsprocedurer, og påser, at oplysningerne om centrets regnskaber er korrekte.

Formålet med revisionen er at slå fast, at alle forfaldne indtægter er oppebåret og alle udgifter afholdt på en lovlig og korrekt måde, og at den økonomiske forvaltning har været forsvarlig.

Revisorerne attesterer, at årsregnskabet er udarbejdet på en korrekt måde i overensstemmelse med de internationale bogføringsregler, og at det giver et retvisende billede af centrets finansielle stilling.

3. Revisorerne rådgiver centret med hensyn til risikostyring ved at afgive uafhængige udtalelser om forvaltnings- og kontrolsystemernes kvalitet og ved at fremsætte henstillinger til forbedring af betingelserne for transaktionernes gennemførelse og til fremme af en forsvarlig økonomisk forvaltning.

Revisorerne har til opgave:

a) at vurdere, om de interne forvaltningssystemer er hensigtsmæssige og effektive, og i hvilket omfang centret har formået at gennemføre programmer og aktioner set i relation til de dermed forbundne risici

b) at vurdere hensigtsmæssigheden og kvaliteten af de interne kontrolsystemer, der anvendes på alle budgetgennemførelsestransaktioner.

4. Revisorernes hverv dækker alle centrets aktiviteter og enheder. De har fuldstændig og ubegrænset adgang til alle oplysninger, der er nødvendige for udførelsen af deres opgaver.

5. Efter hvert regnskabsårs afslutning udarbejder revisorerne senest den 30. juni en rapport. Denne rapport fremsendes til direktøren, som derefter fremsender den til bestyrelsen, om fornødent ledsaget af kommentarer. Bestyrelsen fremsender derefter rapporten til udvalget med sine henstillinger.

På grundlag af denne rapport og årsregnskabet meddeler udvalget direktøren decharge for budgettets gennemførelse.

Artikel 28

Kommissionen, Revisionsretten og OLAF kan efterprøve den finansiering, som centret modtager fra EUF, i henhold til finansforordningen vedrørende EUF. Revisionsretten kan efterprøve, at indtægterne er oppebåret og udgifterne afholdt på en lovlig og korrekt måde, og at bestemmelserne i aftalen og finansforordningen vedrørende 9. EUF er overholdt.

VII. DE ANVISNINGSBERETTIGEDES, REGNSKABSFØRERENS, DE ASSISTERENDE REGNSKABSFØRERES OG FORSKUDSBESTYRERNES ANSVAR

Artikel 29

Anvisningsberettigede, der fastlægger udestående fordringer, udsteder indtægtsordrer, indgår en udgiftsforpligtelse eller undertegner en betalingsordre i modstrid med bestemmelserne i denne finansforordning, er disciplinært og eventuelt også økonomisk ansvarlige. Det samme er tilfældet, hvis de undlader at udarbejde et dokument, hvorved der konstateres en fordring, eller hvis de undlader at udstede indtægtsordrer eller uden begrundelse udsteder dem med forsinkelse. Dette ansvar kan kun gøres gældende, hvis fejlen skyldes forsæt eller grov forsømmelighed fra deres side.

Artikel 30

1. Regnskabsføreren og de assisterende regnskabsførere er disciplinært og eventuelt også økonomisk ansvarlige for betalinger, som de har foretaget i modstrid med artikel 19.

De er disciplinært og økonomisk ansvarlige for tab eller beskadigelse af midler, værdier og dokumenter, som de har ansvaret for, dersom dette tab eller denne beskadigelse skyldes forsæt eller grov forsømmelighed.

På de samme betingelser er de ansvarlige for den korrekte gennemførelse af ordrer, som de har modtaget vedrørende brug og forvaltning af bankregnskaber, særlig:

a) hvis de modtager eller betaler beløb, der ikke er i overensstemmelse med de tilsvarende indtægts- eller betalingsordrer

b) hvis de foretager betalinger til andre personer end de berettigede.

2. Forskudsbestyrerne er disciplinært og eventuelt også økonomisk ansvarlige i følgende tilfælde:

a) hvis de ikke kan fremlægge passende dokumentation for de betalinger, de har foretaget

b) hvis de foretager betalinger til andre personer end de berettigede.

De er disciplinært og økonomisk ansvarlige for tab eller beskadigelse af midler, værdier og dokumenter, som de har ansvaret for, dersom dette tab eller denne beskadigelse skyldes forsæt eller grov forsømmelighed.

Artikel 31

1. Regnskabsføreren, de assisterende regnskabsførere og forskudsbestyrerne forsikres mod de risici, der knytter sig til deres respektive arbejdsopgaver.

Centret dækker de dermed forbundne forsikringsudgifter. Det skal specificere, hvilke personalekategorier der fungerer som regnskabsfører, assisterende regnskabsførere og forskudsbestyrere, samt de betingelser, hvorunder det vil dække de pågældende ansattes udgifter til forsikring mod de risici, der knytter sig til deres respektive arbejdsopgaver.

2. Der ydes regnskabsføreren, de assisterende regnskabsførere og forskudsbestyrerne særlige godtgørelser. Disse godtgørelsers størrelse fastsættes i en forordning, der udstedes af centret. Beløbene for disse godtgørelser krediteres hver måned en konto, som centret opretter for hver af disse ansatte, med henblik på opbygning af en garantifond til dækning af eventuelle tab, som den pågældende kan gøres ansvarlig for, for så vidt et sådant tab ikke er dækket ved hjælp af erstatninger fra forsikringsselskaber.

Kreditsaldoen på disse garantifonde udbetales til de pågældende efter afslutningen på deres ansættelse som regnskabsfører, assisterende regnskabsfører eller forskudsbestyrer, og efter at der er meddelt dem endelig decharge for deres forvaltning.

3. Direktøren meddeler inden for to år efter det pågældende regnskabsårs afslutning regnskabsføreren, de assisterende regnskabsførere og forskudsbestyrerne decharge på grundlag af de eksterne revisorers rapport.

Artikel 32

De anvisningsberettigedes, regnskabsførerens, de assisterende regnskabsføreres og forskudsbestyrernes økonomiske og disciplinære ansvar fastsættes i henhold til centrets personalevedtægt.

VIII. **INDKØBSPROCEDURER OG ANDRE BESTEMMELSER**

Artikel 33

A. RELEVANTE INDKØBSREGLER

For kontrakter, som centret skal indgå med henblik på levering af varer og tjenesteydelser, gælder bestemmelserne i denne artikel, om fornødent suppleret med bestemmelserne i aftalen og de almindelige forskrifter, som AVS-EF-Ministerrådet udsteder på grundlag deraf, og med reglerne om indgåelse af kontrakter i finansforordningen vedrørende EUF. Ansøgerne skal således være statsborgere i EU's medlemsstater eller AVS-staterne undtagen i behørigt begrundede tilfælde, der accepteres af direktøren.

I tilfælde af konflikt finder de i første afsnit nævnte regler anvendelse.

B. DEFINITIONER

Med henblik på denne artikel gælder følgende definitioner:

1) »Underhåndskontrakt«

Procedure, hvor centret henvender sig til en medkontrahent efter eget valg og forhandler med vedkommende om kontraktvilkårene.

2) »Forenklet udbud«

Udbud uden forudgående offentliggørelse af en meddelelse og opgavebeskrivelse, hvor kun ansøgere (mindst tre), der er opfordret dertil af centret, må indgive bud.

3) »Procedure med forhandling«

Udbud uden forudgående offentliggørelse af en meddelelse og opgavebeskrivelse, hvor centret henvender sig til en eller flere medkontrahenter efter eget valg og forhandler med en eller flere af dem om kontraktvilkårene. En eller flere af betingelserne i afsnit C, nr. 1), litra e), nedenfor skal være opfyldt.

4) »Begrænset udbud uden offentliggørelse af en meddelelse«

Udbud, hvor kun ansøgere, der er opfordret dertil af centret på grundlag af dettes leverandør-datafil, må indgive bud i henhold til en opgavebeskrivelse, der er udarbejdet af centret.

5) »Begrænset udbud med offentliggørelse af en meddelelse«

Udbud, hvor kun ansøgere, der er opfordret dertil af centret, må indgive bud i henhold til den meddelelse og opgavebeskrivelse, der er offentliggjort af centret.

6) »Offentligt udbud«

Udbud, hvor enhver fysisk eller juridisk person eller gruppe af sådanne må indgive bud som svar på den meddelelse og opgavebeskrivelse, der er offentliggjort af centret.

C. KONTRAKTER MED LEVERANDØRER AF VARER OG TJENESTEYDELSER

1) Kontrakter om levering af varer

a) Kontrakter om køb eller leje af varer, udstyr eller løsøre indgås efter afholdelse af offentligt udbud. Ansøgerne skal være statsborgere i EU's medlemsstater eller i AVS-staterne undtagen i behørigt begrundede tilfælde, der accepteres af direktøren.

b) Kontrakterne kan have form af underhåndskontrakt (ét bud), hvis det samlede kontraktbeløb ikke overstiger 4 999 EUR.

c) De indgås efter afholdelse af forenklet udbud, hvor der rettes henvendelse til mindst tre leverandører, hvis det samlede kontraktbeløb andrager mellem 5 000 og 29 999 EUR.

d) De indgås efter afholdelse af begrænset udbud med mindst tre ansøgere uden offentliggørelse af en meddelelse, hvis det samlede kontraktbeløb andrager mellem 30 000 og 149 999 EUR.

e) De kan med direktørens samtykke indgås efter en procedure med forhandling på grundlag af en behørigt begrundet fil, hvis kontraktbeløbet overstiger 4 999 EUR, og en eller flere af følgende betingelser er opfyldt:

— der foreligger særligt hastende forhold, der ikke kan tilskrives centret

— der foreligger særlige tekniske og behørigt begrundede forhold

— kontrakten vedrører hjælpeleverancer, -tjenesteydelser eller -arbejder, som af tekniske årsager ikke kan adskilles fra hovedkontrakten

— udbuddet har ikke givet noget resultat.

De betingelser, hvorunder de i litra e) nævnte undtagelser kan godkendes, fastsættes i et internt direktiv, der udarbejdes af bestyrelsen, som øjeblikkeligt skal underrettes om sådanne beslutninger.

2) Kontrakter om levering af tjenesteydelser

a) Kontrakter om levering af tjenesteydelser indgås efter afholdelse af begrænset udbud med mindst tre ansøgere. Disse ansøgere skal være statsborgere i EU's medlemsstater eller i AVS-staterne undtagen i behørigt begrundede tilfælde, der accepteres af direktøren.

b) Kontrakterne kan have form af underhåndskontrakt, hvis centrets samlede udgift til tjenesteydelserne ikke overstiger 4 999 EUR.

c) Kontrakterne indgås efter afholdelse af forenklet udbud, hvor der rettes henvendelse til mindst tre leverandører, hvis centrets samlede udgift til tjenesteydelsen andrager mellem 5 000 og 199 999 EUR. For kontrakter på mellem 150 000 og 199 999 EUR skal henvendelsen dog baseres på en detaljeret opgavebeskrivelse.

d) Kontrakterne indgås med direktørens samtykke efter en procedure med forhandling på grundlag af en behørigt begrundet fil, hvis kontraktbeløbet overstiger 4 999 EUR, og en eller flere af de i afsnit C, nr. 1), litra e), fastsatte betingelser er opfyldt.

3) Medkontrahenten vælges på grundlag af den fastsatte pris, beviserne på professionel kompetence, erfaringer og finansiel sundhed og den foreslåede frist for kontraktens gennemførelse.

4) Kontrakterne udtrykkes udelukkende i euro.

5) Hvis de i stk. 1 og 2 omhandlede tjenesteydelser er opdelt på flere kontrakter, er det de samlede udgifter til tjenesteydelserne, der skal tages i betragtning ved anvendelsen af denne artikel.

6) I særlige tilfælde kan centret delegere tilrettelæggelsen af forenklede, begrænsede og offentlige udbud til et eksternt organ, forudsat at valget af de virksomheder, der kontaktes, opgavebeskrivelsen og valget af medkontrahent vedblivende henhører fuldt ud under dets ansvar eller, dersom der er tale om samfinansiering, centrets og de øvrige medindskyderes fælles ansvar.

Artikel 34

Centret kan yde finansielle bidrag til initiativer taget af virksomheder, iværksættere, formidlere og tjenesteydere som følger:

1) Centret kan bidrage til at dække udgifter til tjenesteydelser leveret til berettigede projekter, for hvis vedkommende ansvaret for finansiering og forvaltning påhviler en fysisk eller juridisk person, der er statsborger i en EU-medlemsstat eller en AVS-stat og har indgivet en anmodning om bistand til centret.

2) Centret vurderer udgifterne til tjenesteydelserne, valget af leverandører, beviserne på professionel kompetence, erfaringer og finansiel sundhed, fristerne for arbejdets udførelse og de forventede virkninger af det af modtageren foreslåede program. Med henblik herpå skal det anvende en vægtet liste over kriterier, der svarer til den liste, som Kommissionen anvender ved forvaltningen af EUF, men tilpasset til centrets målsætninger.

3) Hvis modtageren er underleverandør, skal han efterkomme artikel 33.

4) Aftalerne udtrykkes udelukkende i euro.

5) Metoderne for anvendelsen af disse bidrag fastsættes i et internt direktiv.

Artikel 35

1. Der føres en løbende fortegnelse over alt løsøre og al fast ejendom, der tilhører centret. Kun løsøre med en værdi på 350 EUR eller derover optages på fortegnelsen. Nummeret i fortegnelsen noteres på hver faktura, før denne betales.

2. Ethvert salg af løsøre og udstyr til en købsværdi pr. enhed på mere end 1 000 EUR skal annonceres på passende måde i henhold til et internt direktiv, som udstedes af direktøren.

3. Der udarbejdes en rapport, som både underskrives af direktøren og den person, der er ansvarlig for udstyret, og som attesteres af den interne kontrol, når et formuegode eller en artikel på fortegnelsen afhændes, kasseres eller forsvinder ved tab, tyveri eller af anden grund.

4. Centret fører en fysisk og en regnskabsmæssig fortegnelse, som regelmæssigt afstemmes. Afstemningen skal godkendes af det interne kontrolorgan.

Artikel 36

Denne finansforordning finder fuld anvendelse på centrets decentraliserede strukturer.

IX. **FORVALTNING PÅ TREDJEPARTERS VEGNE**

Artikel 37

1. Centret kan også forvalte midler bestemt til gennemførelse af aktiviteter, der er fastsat for det i aftalen, på tredjeparters vegne. Listen over disse midler opføres i et bilag til centrets budget.

2. Denne finansforordning finder anvendelse på forvaltningen af disse midler.

Dog reguleres forvaltningen af de øvrige midler, der stilles til rådighed af Kommissionen, af de finansielle bestemmelser i den aftale, der er indgået mellem Kommissionen og centret. Hvis der ikke findes nogen sådanne bestemmelser, finder denne finansforordning anvendelse.

3. Desuden knyttes der egnede overslag over de udgifter, der skal finansieres ved hjælp af disse midler, til centrets budget. Der sondres tydeligt mellem aktions- og interventionsudgifter.

4. Der føres særskilte regnskaber vedrørende forvaltningen af disse midler på tredjeparters vegne.

5. Årsregnskabet for hver fond, der forvaltes af centret på en tredjeparts vegne, omfatter en balance og en resultatopgørelse med angivelse af situationen den 31. december i det pågældende regnskabsår. De påtegnes i overensstemmelse med bestemmelserne i den aftale, der er indgået mellem centret og donoren.

Hvis der ikke findes nogen sådanne bestemmelser, foretages påtegningen af centrets finanskontrol.

6. Dette årsregnskab knyttes til centrets årsregnskab som bilag.

Artikel 38

AVS-staterne, medlemsstaterne og Fællesskabet er, hver for sit vedkommende, forpligtet til at træffe foranstaltninger, som gennemførelsen af denne afgørelse medfører.

Artikel 39

Denne afgørelse træder i kraft den 1. januar 2005.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. december 2004.

På AVS-EF-Ambassadørudvalgets vegne

T. J. A. M. de BRUIJN

Formand

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 1. marts 2006

om regler i overensstemmelse med Europa-Parlaments og Rådets forordning (EF) nr. 761/2001 for ekstraordinær anvendelse af EMAS-logoet på transportemballage og tertiær emballage

(meddelt under nummer K(2006) 306)

(EØS-relevant tekst)

(2006/193/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 761/2001 af 19. marts 2001 om organisationers frivillige deltagelse i en fællesskabsordning for miljøledelse og miljørevision (EMAS) [1], særlig artikel 8, stk. 3, andet afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) EMAS-logoet angiver over for offentligheden og andre interesserede parter, at det EMAS-registrerede foretagende har indført et miljøledelsessystem efter bestemmelserne i forordning (EF) nr. 761/2001.

(2) EMAS-logoet må ikke bruges på produkter eller deres emballage eller i forbindelse med sammenligninger med andre produkter, aktiviteter og tjenesteydelser. Kommissionen skal dog som led i evalueringen i artikel 15, stk. 3, i forordning (EF) nr. 761/2001 overveje, under hvilke ekstraordinære omstændigheder EMAS-logoet kan anvendes.

(3) Nogle EMAS-registrerede foretagender har tilkendegivet, at de er interesserede i at benytte EMAS-logoet på deres transportemballage eller tertiære emballage som et effektivt middel, hvormed miljøoplysninger kan formidles til de interesserede parter.

(4) Det blev under den evaluering af logoets anvendelse, anerkendelse og fortolkning, som Kommissionen i overensstemmelse med artikel 15, stk. 3, i forordning (EF) nr. 761/2001 foretog i samarbejde med medlemsstaterne, konkluderet, at transportemballage og tertiær emballage svarende til definitionen i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF af 20. december 1994 om emballage og emballageaffald [2] udgør en ekstraordinær omstændighed i den betydning, der anvendes i artikel 8, stk. 3, i forordning (EF) nr. 761/2001, idet denne form for emballage ikke er knyttet direkte til produkterne, og det er derfor tilladt at bruge EMAS-logoet på den.

(5) For at sikre, at der ikke kan ske nogen forveksling med miljømærkningen af produkter, og for at give offentligheden og andre interesserede parter klar besked om, at brugen af logoet ikke har nogen forbindelse med de produkter, der befinder sig i transportemballagen eller den tertiære emballage, eller med deres egenskaber, men kun gælder det registrerede foretagendes miljøledelsessystem, bør der føjes yderligere oplysninger til logoet.

(6) Foranstaltningerne i denne beslutning er i overensstemmelse med udtalelse fra det udvalg, der er nedsat ved artikel 14 i forordning (EF) nr. 761/2001 —

[1] EFT L 114 af 24.4.2001, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 196/2006 (EUT L 32 af 4.2.2006, s. 4).

[2] EFT L 365 af 31.12.1994, s. 10. Senest ændret ved direktiv 2005/20/EF (EUT L 70 af 16.3.2005, s. 17).

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

EMAS-registrerede foretagender kan bruge de to versioner af EMAS-logoet, som er gengivet i bilag IV til forordning (EF) nr. 761/2001, på transportemballage og tertiær emballage i den betydning, der anvendes i artikel 3, stk. 1, i direktiv 94/62/EF.

I sådanne tilfælde ledsages EMAS-logoet af følgende tekst: »[*Det EMAS-registrerede foretagendes navn*] er et registreret foretagende under EU's miljøledelses- og miljørevisionsordning (EMAS)«.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 1. marts 2006.

På Kommissionens vegne
Stavros DIMAS
Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 2. marts 2006

om opstilling af et spørgeskema i tilknytning til Rådets direktiv 96/61/EF om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening (IPPC)

(meddelt under nummer K(2006) 598)

(EØS-relevant tekst)

(2006/194/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 96/61/EF af 24. september 1996 om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening ([1]), særlig artikel 16, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Det spørgeskema, som medlemsstaterne skal benytte, når de udarbejder beretninger om gennemførelsen af direktiv 96/61/EF om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening, bør være lagt an på at sikre en detaljeret redegørelse for medlemsstaternes anvendelse af direktivets vigtigste foranstaltninger.

(2) På grundlag af erfaringerne med gennemførelsen af direktiv 96/61/EF og anvendelsen af tidligere spørgeskemaer som det, der er gengivet i Kommissionens beslutning 1999/391/EF af 31. maj 1999 om spørgeskema vedrørende Rådets direktiv 96/61/EF om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening (IPPC) ([2]) (gennemførelse af Rådets direktiv 91/692/EØF) må spørgeskemaet tilpasses til tidsrummet 2006-2008. For at skabe klarhed bør beslutning 1999/391/EF udskiftes.

(3) Foranstaltningerne i denne beslutning er i overensstemmelse med udtalelse fra det udvalg, som blev nedsat ved artikel 6 i direktiv 91/692/EØF ([3]) —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Spørgeskemaet til brug i forbindelse med direktiv 96/61/EF er angivet i bilaget til denne beslutning..

Medlemsstaterne benytter dette spørgeskema som grundlag for udarbejdelse af den beretning, der ifølge artikel 16, stk. 3, i direktiv 96/61/EF skal forelægges Kommissionen for tidsrummet fra 1. januar 2006 til 31. december 2008.

Artikel 2

Beslutning 1999/391/EF ophæves.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. marts 2006.

På Kommissionens vegne

Stavros DIMAS

Medlem af Kommissionen

([1]) EFT L 257 af 10.10.1996, s. 26. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 166/2006 (EUT L 33 af 4.2.2006, s. 1).

([2]) EFT L 148 af 15.6.1999, s. 39. Ændret ved direktiv 2003/241/EF (EUT L 89 af 5.4.2003, s. 17).

([3]) EFT L 377 af 31.12.1991, s. 48. Ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1).

BILAG

DEL 1

SPØRGESKEMA OM GENNEMFØRELSEN AF DIREKTIV 96/61/EF OM INTEGRERET FOREBYGGELSE OG BEKÆMPELSE AF FORURENING (IPPC)

Almindelige bemærkninger:

Dette spørgeskema, som er det tredje i forbindelse med direktiv 96/61/EF, omfatter tidsrummet 2006-2008. På baggrund af erfaringerne med direktivets gennemførelse og de oplysninger, som allerede er tilvejebragt ved hjælp af det første spørgeskema og yderligere specificeret i det andet, koncentrerer det foreliggende spørgeskema sig om de ændringer og fremskridt, der er sket under medlemsstaternes faktiske gennemførelse af direktivet. Hvad direktivets omsætning til national lovgivning angår, vil Kommissionen træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre fuldstændig og korrekt omsættelse, ikke mindst ved omhyggelig opfølgning af overtrædelsesprocedurer.

I de tilfælde, hvor spørgsmålene svarer til dem, der blev stillet i de tidligere spørgeskemaer, kan der, når situationen er uændret, blot henvises til tidligere svar, selv om dette naturligvis ikke er muligt for medlemsstater, for hvem denne indberetningsperiode er den første. Hvis der er sket nye udviklinger, bør de beskrives i et nyt svar. For at fuldstændiggøre besvarelsen af spørgeskemaet af hensyn til læseren bør teksten til tidligere svar normalt gengives, når der henvises til dem på denne måde, medmindre praktiske grunde taler imod det.

Ved besvarelse af særlige spørgsmål om almindelige bindende forskrifter eller officielle retningslinjer, som er udstedt af administrative organer, bør der gives sammenfattende oplysninger om reglernes eller retningslinjernes art og om netlinks eller andre muligheder for at finde dem.

1. **Generel beskrivelse**

1.1. Er der siden sidste indberetningsperiode (2003-2005) sket væsentlige ændringer af den nationale eller regionale lovgivning og den godkendelsesordning (de godkendelsesordninger), hvormed direktiv 96/61/EF gennemføres? I bekræftende fald beskrives disse ændringer og begrundelsen for dem, og der henvises til den nye lovgivning.

1.2. Har medlemsstaterne haft vanskeligheder med at gennemføre direktiv 96/61/EF på grund af personaleressourcerne og deres formåen? I bekræftende fald beskrives disse vanskeligheder, f.eks. belyst ved hjælp af oplysninger om de nuværende personaleressourcer. Eventuelle planer om at fjerne disse vanskeligheder (f.eks. ved at øge personalekapaciteten) beskrives.

2. **Antal anlæg og godkendelser (artikel 2, stk. 3 og 4, og artikel 4)**

2.1. Giv oplysninger om antallet af nye og bestående anlæg, som svarer til definitionen i direktiv 96/61/EF (IPPC-anlæg), og af godkendelser efter aktivitetstype med henvisning til skemaet og noterne i del 2.

3. **Bestående anlæg (Artikel 5)**

3.1. Beskriv eventuelle juridisk bindende foranstaltninger eller administrative planer, som er blevet indført for at sikre, at der inden den 30. oktober 2007 skabes overensstemmelse med de krav, der henvises til i artikel 5, stk. 1. Har driftslederne fået pålagt at indsende godkendelsesansøgninger til dette formål, eller kan de kompetente myndigheder forlange det af dem?

4. **Godkendelsesansøgninger (artikel 6)**

4.1. Beskriv almindelige bindende forskrifter, vejledninger eller ansøgningsformularer, som er blevet udarbejdet enten i almindelighed eller i forbindelse med særlige forhold (f.eks. metoder til vurdering af betydelige emissioner fra anlæggene) for at sikre, at ansøgningerne indeholder alle de oplysninger, der forlanges i artikel 6.

5. **Koordinering af godkendelsesproceduren og -betingelserne (artikel 7 og 8)**

5.1. Beskriv de ændringer, der siden sidste indberetningsperioder er foretaget af godkendelsesprocedurernes organisationsstruktur (myndighedsniveau, kompetencefordeling osv.).

5.2. Er der særlige vanskeligheder med at sikre fuldstændig koordinering af godkendelsesproceduren og -betingelserne, således som det forlanges i artikel 7, navnlig hvis mere end en kompetent myndighed er involveret? Beskriv eventuel lovgivning eller vejledninger, som er blevet udarbejdet om dette forhold.

5.3. Hvilke lovbestemmelser og procedurer eller hvilken vejledning benyttes for at sikre, at de kompetente myndigheder afslår godkendelse i de tilfælde, hvor anlæggene ikke opfylder kravene i direktiv 96/61/EF? Oplys i hvor mange tilfælde godkendelse er blevet afslået og under hvilke omstændigheder det er sket, hvis sådanne oplysninger foreligger.

6. **Godkendelsesbetingelsernes formålstjenestelighed og tilstrækkelighed (artikel 3, litra d) og f), artikel 9, artikel 16, stk. 1 og 2)**

6.1. Beskriv almindelige bindende forskrifter eller særlige retningslinjer for de kompetente myndigheder, som er blevet udarbejdet om følgende forhold:

1) Procedurer og kriterier for opstilling af emissionsgrænseværdier og andre godkendelsesbetingelser.

2) De generelle principper for bestemmelse af den bedste tilgængelige teknik.

3) Gennemførelsen af artikel 9, stk. 4.

6.2. Forhold i forbindelse med BAT-referencedokumenter (BREF), som er blevet udarbejdet i henhold til artikel 16, stk. 2, i direktiv 96/61/EF:

1) Hvordan tages der i almindelighed eller i særlige tilfælde hensyn til de oplysninger, der offentliggøres af Kommissionen i henhold til artikel 16, stk. 2, når den bedste tilgængelige teknik skal bestemmes? Hvordan benyttes BREF konkret i forbindelse med opstilling af godkendelsesbetingelser? Bliver BREF (eller dele af dem) oversat?

2) Hvor nyttige er de oplysninger, der offentliggøres af Kommissionen i henhold til artikel 16, stk. 2, som informationskilde i forbindelse med opstilling af emissionsgrænseværdier, tilsvarende parametre og tekniske foranstaltninger på grundlag af den tilgængelige teknik? Hvordan kan de forbedres?

6.3. Andre forhold i forbindelse med godkendelsesbetingelserne:

1) Er der blevet taget hensyn til miljøforvaltningssystemer ved opstilling af godkendelsesbetingelserne? I bekræftende fald hvordan?

2) Hvilke typer godkendelsesbetingelser eller andre foranstaltninger er typisk blevet anvendt i forbindelse med artikel 3, litra f) (foranstaltninger for at rehabilitere anlægsområdet ved endeligt ophør), og hvordan er de blevet udført i praksis?

3) Hvilke typer godkendelsesbetingelser er der typisk blevet fastsat i forbindelse med effektiv energiudnyttelse (artikel 3, litra d))? Hvordan er muligheden i artikel 9, stk. 3, for at undlade at stille krav til effektiv energiudnyttelse blevet udnyttet?

7. **Repræsentative data (artikel 16, stk. 1)**

7.1. Giv repræsentative data for de grænseværdier og miljøpræstationer, der er fastsat for hver enkelt aktivitetskategori i bilag I til direktiv 96/61/EF, og, hvis det er relevant, den bedste tilgængelige teknik, disse værdier bygger på. Beskriv, hvordan disse data er blevet udvalgt og indsamlet. *Kommissionen vil før eller i indberetningsperioden foreslå retningslinjer for besvarelse af dette spørgsmål for at fokusere på to bestemte sektorer. De indberettede data (for emissionsgrænseværdier og miljøpræstation) vil blive vurderet for, så vidt muligt, at sammenligne de opstillede grænseværdier og den opnåede præstation. Der kan derefter foretages en sammenligning med de emissionsniveauer, der er knyttet til BAT i BREF.*

8. **Almindelige bindende forskrifter (artikel 9, stk. 8)**

8.1. For hvilke kategorier anlæg og med hvilke krav er der blevet fastsat almindelige bindende forskrifter i henhold til artikel 9, stk. 8? Giv henvisninger til de almindelige bindende forskrifter. Hvilken form har disse forskrifter (f.eks. hvem opstiller dem og hvilken juridisk status har de)? Når sådanne forskrifter anvendes, er det så stadig muligt at tage hensyn til de lokale miljøforhold (som nævnes i artikel 9, stk. 4)?

8.2. Hvis oplysningerne foreligger, hvor mange anlæg (i absolutte tal eller som procentdel) var så underkastet disse forskrifter ved indberetningsperiodens slutning?

9. **Miljøkvalitetsnormer (artikel 10)**

9.1. Har der været tilfælde, hvor artikel 10 finder anvendelse, og den bedste tilgængelige teknik ikke er tilstrækkelig til at opfylde en miljøkvalitetsnorm, som er fastsat i Fællesskabets lovgivning (og svarer til definitionen i artikel 2, stk. 7)? I bekræftende fald gives eksempler på sådanne tilfælde og på de ekstra foranstaltninger, der er blevet truffet.

10. **Udvikling inden for den bedste tilgængelige teknik (artikel 11)**

10.1. Er der blevet truffet foranstaltninger for at sikre, at de kompetente myndigheder følger med i eller underrettes om udviklingen inden for den bedste tilgængelige teknik i overensstemmelse med artikel 11? I bekræftende fald gives nærmere oplysninger herom. Hvilke planer er der i benægtende fald om at opfylde dette krav?

11. **Ændringer af anlæg (artikel 12 og artikel 2, stk. 10)**

11.1. Hvordan afgør de kompetente myndigheder i praksis i overensstemmelse med artikel 12, om en »driftsændring« kan få konsekvenser for miljøet (artikel 2, stk. 10, litra a)), og om en sådan ændring er en »væsentlig ændring«, som kan have betydelig negativ indvirkning på mennesker eller miljø (artikel 2, stk. 10, litra b))? Giv henvisninger til de relevante lovbestemmelser, retningslinjer eller procedurer.

11.2. Hvor mange ansøgninger om »væsentlige ændringer« blev afgjort i løbet af indberetningsperioden? Giv oplysningerne efter aktivitetstype med henvisninger til skemaet og noterne i del 2.

12. **Revurdering og ajourføring af godkendelsesbetingelserne (artikel 13)**

12.1. Er den hyppighed, hvormed revurdering og eventuelt ajourføring af godkendelsesbetingelserne (artikel 13) skal finde sted, fastsat i national eller regional lovgivning eller fastlagt på anden måde, f.eks. ved hjælp af tidsfrister i godkendelserne? I bekræftende fald oplyses, hvilken anden måde det drejer sig om. Giv henvisninger til den relevante lovgivning eller de relevante retningslinjer eller procedurer.

12.2. Med hvilken repræsentativ hyppighed (eller forventet repræsentativ hyppighed) finder revurdering af godkendelsesbetingelserne sted? Hvis der er forskel på de enkelte anlæg eller sektorer, gives eventuelt forklarende oplysninger herom.

12.3. Hvori består processen for revurdering og ajourføring af godkendelsesbetingelserne? Hvordan gennemføres beslutningen om at revurdere godkendelsesbetingelserne i tilfælde af væsentlige ændringer af den bedste tilgængelige teknik? Giv henvisninger til den relevante lovgivning eller de relevante retningslinjer eller procedurer.

13. **Overholdelse af godkendelsesbetingelserne (artikel 14)**

13.1. Hvordan opfyldes kravet i artikel 14 om, at driftslederen regelmæssigt skal underrette myndighederne om resultaterne af kontrollen med udledningerne, i praksis? Giv henvisninger til eventuelle særlige bestemmelser, procedurer eller retningslinjer med dette formål. Indsender driftslederne regelmæssigt kontrolrapport? Giv oplysninger om den repræsentative hyppighed, hvormed sådanne oplysninger forelægges. Hvis der er forskel på de enkelte anlæg eller sektorer gives eventuelt oplysninger herom.

13.2. Hvis disse oplysninger ikke indgår i den rapportering, der sker på grundlag af henstillingen om minimumskriterier for miljøinspektion i medlemsstaterne, gives så vidt muligt repræsentative oplysninger om følgende for de anlæg, der omfattes af direktiv 96/61/EF:

— Udførelse af inspektion på stedet og udtagelse af prøver (type, antal, hyppighed).

— Antal foranstaltninger, der er blevet truffet som følge af ulykker, uheld og manglende overholdelse af godkendelsesbetingelserne og disse foranstaltningers art (f.eks. sanktioner eller andre foranstaltninger).

14. **Offentlighedens adgang til oplysninger og indsigt (artikel 15 og 15a)**

14.1. Hvilke væsentlige ændringer er der siden sidste indberetningsperiode sket med hensyn til indførelse af lovgivning om offentlighedens adgang til oplysninger om og indsigt i godkendelsesproceduren, således som det forlanges i direktiv 96/61/EF (artikel 15 og 15a), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådeets direktiv 2003/35/EF [1]? Hvilke følger har de ændrede bestemmelser haft for de kompetente myndigheder, godkendelsesansøgerne og offentligheden?

15. **Grænseoverskridende samarbejde (artikel 17)**

15.1. Har der i indberetningsperioden været eksempler på anvendelse af artikel 17's bestemmelser om grænseoverskridende oplysninger og samarbejde? Giv forklarende eksempler på de procedurer, der i almindelighed anvendes.

[1] EFT L 156 af 25.6.2003, s. 17.

16. **Forbindelse med andre af Fællesskabets retsakter**

16.1. Hvordan vurderer medlemsstaterne i almindelighed direktiv 96/61/EF's effektivitet, f.eks. i forhold til Fællesskabets øvrige miljølovgivning? Hvilke anslåede miljøfordele og miljøomkostninger (herunder administrations- og overholdelsesomkostninger) har gennemførelsen af direktiv 96/61/EF ifølge eventuelle relevante undersøgelser og analyser ført med sig? Giv henvisninger til disse undersøgelser og analyser.

16.2. Hvilke praktiske erfaringer har De med hensyn til forbindelsen mellem godkendelseskravene i direktiv 96/61/EF og anden fællesskabslovgivning, som kan anvendes på anlæg, der omfattes af direktiv 96/61/EF? Hvilke foranstaltninger er der i national eller regional lovgivning eller administrative ordninger blevet truffet for at skabe sammenhæng mellem gennemførelsen af direktiv 96/61/EF og anden lovgivning? Blandt eksemplerne på Fællesskabets øvrige lovgivning, som kan være relevant i denne forbindelse er:

— Rådets direktiv 85/337/EF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet ([1])

— Rådets direktiv 96/82/EF af 9. december 1996 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer ([2])

— Rådets direktiv 1999/13/EF af 11. marts 1999 om begrænsning af emissionen af flygtige organiske forbindelser fra anvendelse af organiske opløsningsmidler i visse aktiviteter og anlæg ([3])

— Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald ([4])

— Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger ([5])

— Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/76/EF af 4. december 2000 om forbrænding af affald ([6])

— Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/80/EF af 23. oktober 2001 om begrænsning af visse luftforurenende emissioner fra store fyringsanlæg ([7])

— Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner ([8])

— forordning (EF) nr. 166/2006.

16.3. Er der på nationalt eller regionalt plan blevet truffet foranstaltninger for at effektivisere den rapportering, de kompetente myndigheder kræver af driftslederne i henhold til direktiv 96/61/EF og anden fællesskabslovgivning. Giv eventuelt henvisninger til sådanne foranstaltninger og til eventuelle andre muligheder for at forbedre EU's bestemmelser på dette område, hvis disse muligheder efter Deres opfattelse er til stede.

17. **Almindelige bemærkninger**

17.1. Er der særlige forhold i forbindelse med gennemførelsen, som volder problemer i Deres medlemsstat? Gør i bekræftende fald rede for dem.

([1]) EFT L 175 af 5.7.1985, s. 40.
([2]) EFT L 10 af 14.1.1997, s. 13.
([3]) EFT L 85 af 29.3.1999, s. 1.
([4]) EFT L 182 af 16.7.1999, s. 1.
([5]) EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1.
([6]) EFT L 332 af 28.12.2000, s. 91.
([7]) EFT L 309 af 27.11.2001, s. 1.
([8]) EFT L 275 af 25.10.2003, s. 32.

DEL 2

SKEMA TIL BESVARELSE AF SPØRGSMÅL 2.1

Tabel 1

Anlægstype efter aktivitet ifølge bilag I til direktiv 96/61/EF (se note 1)	Godkendelser af NYE ANLÆG (artikel 4)		Godkendelser af BESTÅENDE ANLÆG (artikel 5, stk. 1)							
	1. Antal nye anlæg, som er i drift ved slutningen af 2008 (se note 2)	2. Antal godkendelser, som er givet ved slutningen af 2008 (se note 3)	3. Antal bestående anlæg, som er i drift ved slutningen af 2008 (se note 2)	4. Antal nye godkendelser, som er udstedt i henhold til artikel 6 og 8 ved slutningen af 2008 (se note 4a)	5. Antal før-IPPC-godkendelser, som er blevet revurderet, men ikke ajourført ved slutningen af 2008 (se note 4b)	6. Antal før-IPPC-godkendelser, som er blevet revurderet og ajourført ved slutningen af 2008 (se note 4c)	7. Eventuelt antal ventende godkendelser ved slutningen af 2008 (i strid med direktivet), (se note 5)	8. Antal anlæg (1 + 3)	9. Antal ansøgninger om »væsentlige ændringer«, som er blevet afgjort i indberetningsperioden (se note 6)	10. Eventuelt antal ventende tilladelser ved slutningen af oktober 2007 (i strid med direktivet), (se note 7)
1. **Energi**										
1.1. Termiske kraftværker										
1.2. Mineralolie- og gasraffinaderier										
1.3. Koksværker										
1.4. Kulforgasnings- og likvefaktions-anlæg										
2. **Jernmetal**										
2.1. Anlæg til ristning eller sintring af malm										
2.2. Anlæg til produktion af støbejern eller stål										
2.3.a) Anlæg til varmvalsning										

Anlægstype efter aktivitet ifølge bilag I til direktiv 96/61/EF (se note 1)	Godkendelser af NYE ANLÆG (artikel 4)		Godkendelser af BESTÅENDE ANLÆG (artikel 5, stk. 1)							
	1. Antal nye anlæg, som er i drift ved slutningen af 2008 (se note 2)	2. Antal godkendelser, som er givet ved slutningen af 2008 (se note 3)	3. Antal bestående anlæg, som er i drift ved slutningen af 2008 (se note 2)	4. Antal nye godkendelser, som er udstedt i henhold til artikel 6 og 8 ved slutningen af 2008 (se note 4a)	5. Antal før-IPPC-godkendelser, som er blevet revurderet, men ikke ajourført ved slutningen af 2008 (se note 4b)	6. Antal før-IPPC-godkendelser, som er blevet revurderet og ajourført ved slutningen af 2008 (se note 4c)	7. Eventuelt antal ventende godkendelser ved slutningen af 2008 (i strid med direktivet), (se note 5)	8. Antal anlæg (1 + 3)	9. Antal ansøgninger om »væsentlige ændringer«, som er blevet afgjort i indberetningsperioden (se note 6)	10. Eventuelt antal ventende tilladelser ved slutningen af oktober 2007 (i strid med direktivet), (se note 7)
2.3.b) Anlæg til smedning										
2.3.c) Anlæg til anbringelse af beskyttelseslag af smeltet metal										
2.4. Smelteanlæg										
2.5.a) Anlæg til udvinding af non-ferro metaller										
2.5.b) Anlæg til smeltning af non-ferro metaller										
2.6. Anlæg til overfladebehandling af metaller og plastmaterialer										
3. **Mineraler**										
3.1. Anlæg til fremstilling af cement og kalk										

Anlægstype efter aktivitet ifølge bilag I til direktiv 96/61/EF (se note 1)	Godkendelser af NYE ANLÆG (artikel 4)		Godkendelser af BESTÅENDE ANLÆG (artikel 5, stk. 1)							
	1. Antal nye anlæg, som er i drift ved slutningen af 2008 (se note 2)	2. Antal godkendelser, som er givet ved slutningen af 2008 (se note 3)	3. Antal bestående anlæg, som er i drift ved slutningen af 2008 (se note 2)	4. Antal nye godkendelser, som er udstedt i henhold til artikel 6 og 8 ved slutningen af 2008 (se note 4a)	5. Antal før-IPPC-godkendelser, som er blevet revurderet, men ikke ajourført ved slutningen af 2008 (se note 4b)	6. Antal før-IPPC-godkendelser, som er blevet revurderet og ajourført ved slutningen af 2008 (se note 4c)	7. Eventuelt antal ventende godkendelser ved slutningen af 2008 (i strid med direktivet), (se note 5)	8. Antal anlæg (1 + 3)	9. Antal ansøgninger om »væsentlige ændringer«, som er blevet afgjort i indberetningsperioden (se note 6)	10. Eventuelt antal ventende tilladelser ved slutningen af oktober 2007 (i strid med direktivet), (se note 7)
3.2. Anlæg til udvinding af asbest										
3.3. Anlæg til fremstilling af glas										
3.4. Anlæg til smeltning af mineralske stoffer										
3.5. Anlæg til fremstilling af keramiske produkter										
4. **Kemikalier (se note 8)**										
4.1. Anlæg til fremstilling af organiske kemikalier										
4.2. Anlæg til fremstilling af uorganiske kemikalier										
4.3. Anlæg til fremstilling af gødningsstoffer										

Anlægstype efter aktivitet ifølge bilag I til direktiv 96/61/EF (se note 1)	Godkendelser af NYE ANLÆG (artikel 4)		Godkendelser af BESTÅENDE ANLÆG (artikel 5, stk. 1)							
	1. Antal nye anlæg, som er i drift ved slutningen af 2008 (se note 2)	2. Antal godkendelser, som er givet ved slutningen af 2008 (se note 3)	3. Antal bestående anlæg, som er i drift ved slutningen af 2008 (se note 2)	4. Antal nye godkendelser, som er udstedt i henhold til artikel 6 og 8 ved slutningen af 2008 (se note 4a)	5. Antal før-IPPC-godkendelser, som er blevet revurderet, men ikke ajourført ved slutningen af 2008 (se note 4b)	6. Antal før-IPPC-godkendelser, som er blevet revurderet og ajourført ved slutningen af 2008 (se note 4c)	7. Eventuelt antal ventende godkendelser ved slutningen af 2008 (i strid med direktivet), (se note 5)	8. Antal anlæg (1 + 3)	9. Antal ansøgninger om »væsentlige ændringer«, som er blevet afgjort i indberetningsperioden (se note 6)	10. Eventuelt antal ventende tilladelser ved slutningen af oktober 2007 (i strid med direktivet), (se note 7)
4.4. Anlæg til fremstilling af plantebeskyttelsesmidler og biocider										
4.5. Anlæg til fremstilling af farmaceutiske produkter										
4.6. Anlæg til fremstilling af sprængstoffer										
5. **Affald**										
5.1. Anlæg til bortskaffelse eller genanvendelse af farligt affald										
5.2. Anlæg til forbrænding af dagrenovation										
5.3. Anlæg til bortskaffelse af ufarligt affald										
5.4. Deponeringsanlæg										

Anlægstype efter aktivitet ifølge bilag I til direktiv 96/61/EF (se note 1)	Godkendelser af NYE ANLÆG (artikel 4)		Godkendelser af BESTÅENDE ANLÆG (artikel 5, stk. 1)							
	1. Antal nye anlæg, som er i drift ved slutningen af 2008 (se note 2)	2. Antal godkendelser, som er givet ved slutningen af 2008 (se note 3)	3. Antal bestående anlæg, som er i drift ved slutningen af 2008 (se note 2)	4. Antal nye godkendelser, som er udstedt i henhold til artikel 6 og 8 ved slutningen af 2008 (se note 4a)	5. Antal før-IPPC-godkendelser, som er blevet revurderet, men ikke ajourført ved slutningen af 2008 (se note 4b)	6. Antal før-IPPC-godkendelser, som er blevet revurderet og ajourført ved slutningen af 2008 (se note 4c)	7. Eventuelt antal ventende godkendelser ved slutningen af 2008 (i strid med direktivet), (se note 5)	8. Antal anlæg (1 + 3)	9. Antal ansøgninger om »væsentlige ændringer«, som er blevet afgjort i indberetningsperioden (se note 6)	10. Eventuelt antal ventende tilladelser ved slutningen af oktober 2007 (i strid med direktivet), (se note 7)
6. **Andet**										
6.1.a) Anlæg til fremstilling af papirmasse										
6.1.b) Anlæg til fremstilling af papir og pap										
6.2. Anlæg til forudgående forarbejdning eller farvning af fibre eller tekstilstoffer										
6.3. Anlæg til garvning af huder og skin										
6.4.a) Slagterier										
6.4.b) Anlæg til behandling og forarbejdning af levnedsmidler										
6.4.c) Anlæg til forarbejdning af mælk										

Anlægstype efter aktivitet ifølge bilag I til direktiv 96/61/EF (se note 1)	Godkendelser af NYE ANLÆG (artikel 4)		Godkendelser af BESTÅENDE ANLÆG (artikel 5, stk. 1)							
	1. Antal nye anlæg, som er i drift ved slutningen af 2008 (se note 2)	2. Antal godkendelser, som er givet ved slutningen af 2008 (se note 3)	3. Antal bestående anlæg, som er i drift ved slutningen af 2008 (se note 2)	4. Antal nye godkendelser, som er udstedt i henhold til artikel 6 og 8 ved slutningen af 2008 (se note 4a)	5. Antal før-IPPC-godkendelser, som er blevet revurderet, men ikke ajourført ved slutningen af 2008 (se note 4b)	6. Antal før-IPPC-godkendelser, som er blevet revurderet og ajourført ved slutningen af 2008 (se note 4c)	7. Eventuelt antal ventende godkendelser ved slutningen af 2008 (i strid med direktivet), (se note 5)	8. Antal anlæg (1 + 3)	9. Antal ansøgninger om »væsentlige ændringer«, som er blevet afgjort i indberetningsperioden (se note 6)	10. Eventuelt antal ventende tilladelser ved slutningen af oktober 2007 (i strid med direktivet), (se note 7)
6.5. Anlæg til destruktion eller udnyttelse af døde dyr										
6.6.a) Anlæg til intensiv fjerkræavl										
6.6.b) Anlæg til intensiv svineavl										
6.6.c) Anlæg til intensiv opdræt af søer										
6.7. Anlæg til overfladebehandling med organiske opløsningsmidler										
6.8. Anlæg til fremstilling af kulstof eller elektrografit										
I alt										

Tabel 2

	I alt (se note 9)
Samlet antal godkendelser, der anses for overensstemmende (Tabel 1 kolonne 2 + 4 + 5 + 6)	
Eventuelt samlet antal ventende godkendelser ved slutningen af 2008 (i strid med direktivet) (Tabel 1 kolonne 7)	

Noter:

Almindelig note: Dette skema er til indsamling af oplysninger om antallet af »anlæg« svarende til definitionen i artikel 2, stk. 3, og »godkendelser« svarende til definitionen i artikel 2, stk. 9. Antallet af anlæg og godkendelser er ikke nødvendigvis det samme, da en godkendelse ifølge artikel 2, stk. 9, kan gælde en del af et anlæg, et helt anlæg eller flere anlæg. Yderligere vejledning og forklaring i forbindelse med de oplysninger, der ønskes i tabel 1 og 2, findes i note 1-9. Medlemsstaterne bedes så vidt muligt udfylde tabel 1. Medlemsstaterne kan også, hvis de ønsker det, komme med supplerende bemærkninger (f.eks om foranstaltninger for at rehabilitere anlægsområdet), hvis det er nødvendigt for at underbygge og forklare oplysningerne i tabel og 1 og 2. Antallet af godkendelser bør omfatte alle godkendelser, som efter tidspunktet for direktiv 96/61/EF's omsættelse til national lovgivning (30. oktober 1999) er udstedt for anlæg, der stadig er i drift ved slutningen af 2008.

1. For samtlige spalter med numrene fra 1-9 indeholder tabel 1 et skema til indsamling af oplysninger på grundlag af anlæggenes vigtigste aktiviteter ifølge bilag I. Oplysningerne bør så vidt muligt gives på grundlag af de specificerede underpunkter i bilag I (1.1, 2.3.a), 6.4.b), osv.). Den venstre kolonne giver derfor nummeret på det relevante underpunkt i bilag I og et kortfattet sammendrag af den tilsvarende beskrivelse af aktiviteten (den fulde beskrivelse med de tilsvarende tærskler findes i bilag I til direktiv 96/61/EF). Når tabel 1 udfyldes, bør det omhyggeligt undgås at medtage det samme anlæg eller den samme godkendelse mere end en gang, selv om der kan være tale om flere aktiviteter. Hvis et anlæg eller en godkendelse omfatter aktiviteter, der hører under to eller flere af kategorierne i bilag I, bør anlægget eller godkendelsen kun opføres i en af bilag I's kategorier (feks. den, der bedst beskriver anlægget eller godkendelsen).

2. I kolonne 1 og 3 bedes der om en simpel optælling af henholdsvis nye og bestående anlæg i hver af aktivitetstyperne i bilag I, som var i drift i slutningen af indberetningsperioden. »Bestående anlæg« er anlæg, som svarer til artikel 2, stk. 4, i direktiv 96/61/EF, og »nye anlæg« er alle andre. Kolonne 8 skal således blot indeholde summen af tallene i kolonne 1 og 3.

3. I kolonne 2 bedes der om oplysninger om antallet af godkendelser af nye anlæg i henhold til artikel 4 ved indberetningsperiodens slutning. Som nævnt i den almindelige note er dette antal ikke nødvendigvis det samme som antallet af anlæg, selv om alle nye anlæg er blevet helt godkendt.

4. I kolonne 4-6 gælder det de forskellige måder, hvorpå anlæggene kan få udstedt godkendelser, der anses for at være i overensstemmelse med direktiv 96/61/EF. Det drejer som om følgende:

   a) udstedelse af en godkendelse efter proceduren i artikel 6 og 8. I kolonne 4 benævnes en sådan godkendelse en ny godkendelse. Tallene omfatter også nye godkendelser, der udstedes som resultat af forslag til »væsentlige ændringer«.

   b) som alternativ til proceduren i artikel 6 og 8 kan de kompetente myndigheder ifølge artikel 5, stk. 1, bringe bestående anlæg i overensstemmelse med direktivet »ved at revurdere og om nødvendigt ajourføre« de vilkår, anlægget allerede er underkastet, f.eks. efter det, der kunne kaldes en før-IPPC godkendelse (dvs. en godkendelse, som er udstedt efter den lovgivning, der gjalt før direktiv 96/61/EF blev gennemført). I kolonne 5 bedes der om oplysninger om de tilfælde, hvor vilkårene i en sådan før-IPPC-godkendelse er blevet revurderet, men hvor der ikke er sket nogen ajourføring, fordi vilkårene allerede anses for at være i overensstemmelse med bestemmelserne i direktiv 96/61/EF.

c) i kolonne 6 bedes der på samme måde om oplysninger om de tilfælde, hvor vilkårene i en før-IPPC-godkendelse er blevet revurderet og vilkårene derefter ajourført for at bringe det i overensstemmelse med direktiv 96/61/EF. Det omfatter godkendelser, hvor revurderingen og ajourføringen skyldes forslag til »væsentlige ændringer«.

5. I kolonne 7 bedes der om oplysninger om godkendelser af bestående anlæg, som i strid med artikel 5, stk. 1, endnu ikke var blevet udstedt eller revurderet og ajourført ved indberetningsperiodens slutning. Medlemsstaterne bedes beskrive, hvordan de behandler sådanne ventende godkendelser.

6. I kolonne 9 bedes der om oplysninger om antallet af godkendelsesansøgninger (eller ansøgning om ajourføring af godkendelser), som driftslederne af bestående anlæg har indsendt i forbindelse med forslag til en »væsentlig ændring« svarende til definitionen i artikel 2, stk. 10, litra b), og som er blevet afgjort i indberetningsperioden. Det omfatter væsentlige ændringer af anlæg, hvis overensstemmelse med direktiv 96/61/EF allerede er blevet godtgjort.

7. I kolonne 10 bedes der om oplysninger om godkendelser af bestående anlæg, der i strid med artikel 5, stk. 1, endnu ikke var blevet udstedt eller revurderet og ajourført ved slutningen af oktober 2007. Medlemsstaterne bedes beskrive, hvordan de behandler sådanne ventende godkendelser.

8. Selv om medlemsstaterne anmodes om så vidt muligt at tilrettelægge indberetningen efter aktivitetstyperne i tabel 1, må det indrømmes, at den kemiske sektor her volder særlige vanskeligheder, og at mange kemiske anlæg udfører flere af de aktiviteter, der står opført i underpunkterne til punkt 4. Medlemsstaterne bedes derfor aflægge beretning i overensstemmelse med underpunkterne, hvis oplysningerne foreligger, men ellers kun opgive de samlede tal for punkt 4 (dvs. ingen tal for de enkelte underpunkter).

9. Formålet med tabel 2 er at opgive det samlede antal godkendelser, der ved indberetningsperiodens slutning anses for at være i overensstemmelse med direktivet eller i venteposition. Den første rubrik skal indeholde den samlede sum af kolonne 2, 4, 5 og 6 i tabel 1. Den anden rubrik skal indeholde summen af kolonne 7 i tabel 1.

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 2. marts 2006

om EF-tilskud i 2006 til visse EF-referencelaboratorier på veterinær- og sundhedsområdet (restkoncentrationer)

(meddelt under nummer K(2006) 604)

(Kun den franske, den italienske, den nederlandske og den tyske udgave er autentiske)

(2006/195/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets beslutning 90/424/EØF af 26. juni 1990 om visse udgifter på veterinærområdet [1], særlig artikel 28, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til beslutning 90/424/EØF skal Fællesskabet medvirke til at øge veterinærkontrollens effektivitet ved at yde finansiel støtte til referencelaboratorier. Der kan på visse betingelser ydes fællesskabsstøtte til ethvert referencelaboratorium, der er udpeget som sådant i overensstemmelse med Fællesskabets veterinærbestemmelser.

(2) I henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 156/2004 af 29. januar 2004 om EF-tilskud til EF-referencelaboratorier i henhold til artikel 28 i beslutning 90/424/EØF [2] kan der udbetales EF-tilskud, hvis de godkendte arbejdsprogrammer gennemføres effektivt, og støttemodtagerne forelægger al den nødvendige dokumentation inden for den fastsatte frist.

(3) Kommissionen har foretaget en vurdering af de arbejdsprogrammer og dertil hørende budgetter, som EF-referencelaboratorierne har forelagt for 2006.

(4) Fællesskabet bør derfor yde finansiel støtte til de EF-referencelaboratorier, der er udpeget til at varetage de funktioner og opgaver, der er fastlagt i Rådets direktiv 96/23/EF af 29. april 1996 om de kontrolforanstaltninger, der skal iværksættes for visse stoffer og restkoncentrationer heraf i levende dyr og produkter heraf og om ophævelse af direktiv 85/358/EØF og 86/469/EØF og beslutning 89/187/EØF og 91/664/EØF [3].

(5) Der bør endvidere ydes supplerende tilskud til afholdelse af workshopper inden for EF-referencelaboratoriernes ansvarsområder.

(6) I henhold til artikel 3, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1258/1999 af 17. maj 1999 om finansiering af den fælles landbrugspolitik [4] finansieres veterinær- og plantesundhedsforanstaltninger, som foretages efter Fællesskabets regler, af Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Garantisektionen. Hvad angår finanskontrollen finder artikel 8 og 9 i forordning (EF) nr. 1258/1999 anvendelse på denne beslutning.

(7) Foranstaltningerne i denne beslutning er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

1. Der ydes EF-tilskud til Tyskland til de funktioner og opgaver, der er omhandlet i bilag V, kapitel 2, til direktiv 96/23/EF, og som skal varetages af Bundesamt für Verbraucherschutz und Lebensmittelsicherheit (tidligere Bundesinstitut für gesundheitlichen Verbraucherschutz und Veterinärmedizin (BGVV)), Berlin, Tyskland, med henblik på påvisning af restkoncentrationer af visse stoffer.

[1] EFT L 224 af 18.8.1990, s. 19. Senest ændret ved beslutning 2006/53/EF (EUT L 29 af 2.2.2006, s. 37).
[2] EUT L 27 af 30.1.2004, s. 5.
[3] EFT L 125 af 23.5.1996, s. 10. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 (EUT L 165 af 30.4.2004, s. 1). Berigtiget ved EUT L 191 af 28.5.2004, s. 1).
[4] EFT L 160 af 26.6.1999, s. 103.

I perioden 1. januar 2006-31. december 2006 andrager EF-tilskuddet højst 425 000 EUR.

2. Ud over det i stk. 1 nævnte maksimumsbeløb yder Fællesskabet tilskud til Tyskland til det i stk. 1 nævnte laboratoriums afholdelse af en workshop. Dette tilskud andrager højst 30 000 EUR.

Artikel 2

1. Der ydes EF-tilskud til Frankrig til de funktioner og opgaver, der er omhandlet i bilag V, kapitel 2, til direktiv 96/23/EF, og som skal varetages af Laboratoire d'études et de recherches sur les médicaments vétérinaires et les désinfectants de L'Agence française de sécurité sanitaire des aliments (tidligere Laboratoire des médicaments vétérinaires (CNEVA-LMV)), Fougères, Frankrig, med henblik på påvisning af restkoncentrationer af visse stoffer.

I perioden 1. januar 2006-31. december 2006 andrager EF-tilskuddet højst 425 000 EUR.

2. Ud over det i stk. 1 nævnte maksimumsbeløb yder Fællesskabet tilskud til Frankrig til det i stk. 1 nævnte laboratoriums afholdelse af en workshop. Dette tilskud andrager højst 30 000 EUR.

Artikel 3

1. Der ydes EF-tilskud til Italien til de funktioner og opgaver, der er omhandlet i bilag V, kapitel 2, til direktiv 96/23/EF, og som skal varetages af Istituto Superiore di Sanità, Rom, Italien, med henblik på påvisning af restkoncentrationer af visse stoffer.

I perioden 1. januar 2006-31. december 2006 andrager EF-tilskuddet højst 255 000 EUR.

2. Ud over det i stk. 1 nævnte maksimumsbeløb yder Fællesskabet tilskud til Italien til det i stk. 1 nævnte laboratoriums afholdelse af en workshop. Dette tilskud andrager højst 30 000 EUR.

Artikel 4

1. Der ydes EF-tilskud til Nederlandene til de funktioner og opgaver, der er omhandlet i bilag V, kapitel 2, til direktiv 96/23/EF, og som skal varetages af Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieuhygiëne (RIVM), Bilthoven, Nederlandene, med henblik på påvisning af restkoncentrationer af visse stoffer.

I perioden 1. januar 2006-31. december 2006 andrager EF-tilskuddet højst 425 000 EUR.

2. Ud over det i stk. 1 nævnte maksimumsbeløb yder Fællesskabet tilskud til Nederlandene til det i stk. 1 nævnte laboratoriums afholdelse af en workshop. Dette tilskud andrager højst 30 000 EUR.

Artikel 5

Denne beslutning er rettet til Forbundsrepublikken Tyskland, Den Franske Republik, Den Italienske Republik og Kongeriget Nederlandene.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. marts 2006.

På Kommissionens vegne

Markos KYPRIANOU

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 3. marts 2006

om ændring af tillæg B til bilag XII til tiltrædelsesakten af 2003 for så vidt angår visse virksomheder i sektorerne for kød og for mælk og mejeriprodukter i Polen

(meddelt under nummer K(2006) 609)

(EØS-relevant tekst)

(2006/196/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til akten vedrørende Tjekkiets, Estlands, Cyperns, Letlands, Litauens, Ungarns, Maltas, Polens, Sloveniens og Slovakiets tiltrædelse, særlig bilag XII, kapitel 6, afdeling B, afsnit I, punkt 1, litra e), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Polen er blevet indrømmet overgangsperioder for visse virksomheder, der er anført i tillæg B [1] til bilag XII til tiltrædelsesakten af 2003.

(2) Tillæg B til bilag XII til tiltrædelsesakten af 2003 er blevet ændret ved Kommissionens beslutning 2004/458/EF [2], 2004/471/EF [3], 2004/474/EF [4], 2005/271/EF [5], 2005/591/EF [6], 2005/854/EF [7] og 2006/14/EF [8].

(3) Det fremgår af en officiel erklæring fra den kompetente polske myndighed, at visse virksomheder i sektorerne for kød og for mælk og mejeriprodukter har afsluttet forbedringen af deres anlæg og nu er i fuld overensstemmelse med de relevante EF-retsforskrifter. Derudover er visse virksomheder lukket. Disse virksomheder bør derfor udgå af listen over virksomheder, der er omfattet af overgangsordningen.

(4) Tillæg B til bilag XII til tiltrædelsesakten af 2003 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

(5) Foranstaltningerne i denne beslutning er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

De virksomheder, der er anført i bilaget til denne beslutning, udgår af tillæg B til bilag XII til tiltrædelsesakten af 2003.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. marts 2006.

På Kommissionens vegne

Markos KYPRIANOU

Medlem af Kommissionen

---

[1] EUT C 227 E af 23.9.2003, s. 1392.
[2] EUT L 156 af 30.4.2004, s. 53. Berigtiget i EUT L 202 af 7.6.2004, s. 39.
[3] EUT L 160 af 30.4.2004, s. 56. Berigtiget i EUT L 212 af 12.6.2004, s. 31.
[4] EUT L 160 af 30.4.2004, s. 73. Berigtiget i EUT L 212 af 12.6.2004, s. 44.
[5] EUT L 86 af 5.4.2005, s. 13.
[6] EUT L 200 af 30.7.2005, s. 96.
[7] EUT L 316 af 2.12.2005, s. 17.
[8] EUT L 10 af 14.1.2006, s. 66.

BILAG

Liste over virksomheder, der udgår af tillæg B til bilag XII til tiltrædelsesakten af 2003

Kødvirksomheder

Oprindelig liste

Nr.	Veterinærnr.	Virksomhedens navn
35.	08040206	AGROMAS Sp. z o.o.
71.	12160208	Wojnickie Zakłady Mięsne »MEAT COMPANY«
99.	14370101	Ubojnia Trzody i Bydła »WILPOL«
155.	24610323	»Basco« s.c.
181.	24170301	Zakład Przetwórstwa Mięsnego B.Wisniewska
186.	26040209	»Wir« Szproch I Przetwórstwo Mięsa SJ.
209.	30090103	Firma Handlowo Usługowa – Andrzej Mejsner
239.	30280102	PHU ROMEX Grażyna Pachela, Ubojnia Bydła
243.	30290201	Rzeźnictwo Kujawa, Maik s.j.
246.	30300112	Ubój Trzody Mariusz Marciniak

Fjerkrækød

Oprindelig liste

Nr.	Veterinærnr.	Virksomhedens navn
31.	18630501	Jedynka Spółka z o.o. Zakład Produkcyjny
34.	24610602	Szerwal 2000 Sp. z o.o.

Sektoren for mælk og mejeriprodukter

Oprindelig liste

Nr.	Veterinærnr.	Virksomhedens navn
57.	20111601	OSM Dąbrowa Białostocka
66.	24781601	OSM w Zabrzu
68.	24061602	OSM Krzepice
74.	24161602	OSM »Rokitnianka« w Szczekocinach
101.	30151601	OSM »Top-Tomyś«l
103.	30201601	OSM Kowalew – Dobrzyca Zakład Kowalew
107.	30231601	SM Udziałowców
110.	30281601	ZPM »Mlecz« Wolsztyn, Oddział Damasławek
111.	30301601	SM Września

KOMMISSIONENS AFGØRELSE

af 3. marts 2006

om tilladelse til markedsføring af fødevarer, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret 1507-majs (DAS-Ø15Ø7-1), i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003

(2006/197/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 af 22. september 2003 om genetisk modificerede fødevarer og foderstoffer [1], særlig artikel 7, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Den 15. februar 2001 indgav Pioneer Overseas Corporation og Dow AgroSciences Europe i overensstemmelse med artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 258/97 af 27. januar 1997 om nye levnedsmidler og nye levnedsmiddelingredienser [2] en fælles ansøgning til de kompetente nederlandske myndigheder om markedsføring af fødevarer og fødevareingredienser, der er fremstillet af genetisk modificeret 1507-majs, som nye fødevarer eller nye fødevareingredienser (i det følgende benævnt »produkterne«).

(2) I sin første vurderingsrapport af 4. november 2003 konkluderede det kompetente nederlandske fødevarevurderingsorgan, at produkterne er lige så sikre og kan anvendes på samme måde som fødevarer og fødevareingredienser, der er fremstillet af konventionelle majslinjer.

(3) Kommissionen fremsendte denne første vurderingsrapport til alle medlemsstaterne den 10. november 2003. Inden for det tidsrum på 60 dage, der er fastsat i artikel 6, stk. 4, i forordning (EF) nr. 258/97, blev der fremsat begrundede indsigelser mod markedsføring af produkterne i henhold til bestemmelserne. En yderligere vurderingsrapport var derfor påkrævet.

(4) I henhold til artikel 46, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1829/2003 (i det følgende benævnt »forordningen«) overgår ansøgninger, som inden den dato, fra hvilken forordningen fandt anvendelse, dvs. den 18. april 2004, var indgivet i henhold til artikel 4 i forordning (EF) nr. 258/97, til at være ansøgninger i henhold til forordningens kapitel II, afdeling 1, når der i henhold til artikel 6, stk. 3 eller 4, i forordning (EF) nr. 258/97 kræves en yderligere vurderingsrapport.

(5) Forordning (EF) nr. 258/97 vedrører udelukkende markedsføring i Fællesskabet af nye fødevarer og nye fødevareingredienser. Denne afgørelse omfatter derfor ikke markedsføring af foder, der indeholder, består af eller er fremstillet af majslinje 1507.

(6) Markedsføringen af genetisk modificeret 1507-majs som eller i visse produkter, som omfatter foder, der indeholder eller består af den pågældende majs, er navnlig omfattet af Kommissionens beslutning 2005/772/EF af 3. november 2005 om markedsføring i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/18/EF af et majsprodukt (Zea majs L., linje 1507), der er genetisk modificeret med henblik på resistens over for visse skadelige sommerfugle og for tolerance over for herbicidet ammoniumglufosinat [3].

(7) Foder fremstillet af 1507-majs er blevet markedsført før forordningens anvendelsesdato, dvs. den 18. april 2004. Det er derfor omfattet af kravene i forordningens artikel 20 og kan markedsføres og anvendes i overensstemmelse med betingelserne i EF-registret over genetisk modificerede fødevarer og foderstoffer.

(8) Ifølge udtalelse af 3. marts 2005, som Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet (i det følgende benævnt »autoriteten«) afgav i overensstemmelse med forordningens artikel 6, er der ikke noget, der tyder på, at markedsføring af produkterne har skadelige konsekvenser for menneskers og dyrs helbred eller for miljøet [4]. Autoriteten havde i sin udtalelse behandlet alle specifikke spørgsmål og overvejelser, der var fremført af medlemsstaterne

[1] EUT L 268 af 18.10.2003, s. 1.
[2] EFT L 43 af 14.2.1997, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1).
[3] EUT L 291 af 5.11.2005, s. 42.
[4] http://www.efsa.eu.int/science/gmo/gm_ff_applications/more_info/503/op_gm07_ej182_1507_opinion_nl_doc2_en1.pdf.

(9) Autoriteten anførte således, at det ikke er nødvendigt med særlige mærkningskrav, jf. dog kravene i forordningens artikel 13, stk. 1. Autoriteten anførte endvidere, at der ikke fastlægges særlige betingelser eller begrænsninger for markedsføringen og/eller særlige betingelser eller begrænsninger for anvendelsen og håndteringen, herunder krav om overvågning efter markedsføringen, eller særlige betingelser vedrørende beskyttelse af bestemte økosystemer/miljøer og/eller geografiske områder, jf. forordningens artikel 6, stk. 5, litra e).

(10) I udtalelsen konkluderede autoriteten, at den miljøovervågningsplan, som ansøgeren havde fremlagt, og som bestod af en generel plan for overvågning, stemmer overens med den påtænkte anvendelse af produkter.

(11) På baggrund af ovenstående bør tilladelsen gives.

(12) 1507-majs bør tildeles en entydig identifikator som omhandlet i Kommissionens forordning (EF) nr. 65/2004 af 14. januar 2004 om indførelse af et system til fastlæggelse og tildeling af entydige identifikatorer til genetisk modificerede organismer [1].

(13) Alle oplysninger i bilaget til denne afgørelse om tilladelse til produkter bør indføres i EF-registret over genetisk modificerede fødevarer og foderstoffer, jf. forordningens bestemmelser.

(14) I henhold til forordningens artikel 4, stk. 2, er betingelserne for tilladelsen bindende for alle, der markedsfører produktet.

(15) Denne afgørelse bør meddeles via Clearingcentret for Biosikkerhed til parterne i Cartagena-protokollen om biosikkerhed, knyttet til konventionen om biologisk mangfoldighed, i henhold til artikel 9, stk. 1, og artikel 15, stk. 2, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1946/2003 af 15. juli 2003 om grænseoverskridende overførsler af genetisk modificerede organismer [2].

(16) Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed har ikke afgivet udtalelse; Kommissionen forelagde derfor den 5. oktober 2005 Rådet et forslag i henhold til artikel 5, stk. 4, i Rådets afgørelse 1999/468/EF [3] med en anmodning til Rådet om at reagere inden for tre måneder.

(17) Rådet har imidlertid ikke truffet afgørelse inden for den fastsatte tidsfrist; derfor bør Kommissionen nu vedtage en afgørelse —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Produkter

Denne afgørelse gælder for fødevarer og fødevareingredienser, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret 1507-majs (Zea mays L.), der er nærmere beskrevet i bilaget (i det følgende benævnt »produkterne«), og som har fået tildelt den entydige identifikator DAS-Ø15Ø7-1 i henhold til forordning (EF) nr. 65/2004.

Artikel 2

Markedsføring

Det er tilladt at markedsføre produkterne på de vilkår, der er fastsat i denne afgørelse og i bilaget hertil, jf. artikel 4, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1829/2003.

Artikel 3

Mærkning

Ved anvendelse af de særlige mærkningskrav i artikel 13, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1829/2003 er »organismens navn« »majs«.

Artikel 4

Overvågning af de miljømæssige konsekvenser

1. Indehaverne af tilladelsen sikrer, at planen for overvågning af de miljømæssige konsekvenser, jf. bilaget, iværksættes og gennemføres.

2. Indehaverne af tilladelsen forelægger Kommissionen årlige rapporter om gennemførelsen og resultaterne af overvågningsaktiviteterne.

Det skal klart angives i rapporterne, hvilke afsnit der betragtes som fortrolige, sammen med dokumentation, der gør det muligt at efterprøve, om den fortrolige behandling er berettiget, jf. artikel 30 i forordning (EF) nr. 1829/2003.

Fortrolige afsnit i rapporterne indsendes som separate dokumenter.

[1] EUT L 10 af 16.1.2004, s. 5.
[2] EUT L 287 af 5.11.2003, s. 1.
[3] EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

Artikel 5

EF-register

Alle oplysninger i bilaget indføres i EF-registret over genetisk modificerede fødevarer og foderstoffer, jf. artikel 28 i forordning (EF) nr. 1829/2003.

Artikel 6

Indehavere af tilladelsen

Der er følgende indehavere af tilladelsen:

a) Pioneer Overseas Corporation, Belgien, der repræsenterer Pioneer Hi-Bred International, USA

b) Dow AgroSciences Europe, Det Forenede Kongerige, der repræsenterer Mycogen Seeds, USA

som begge er ansvarlige for at opfylde de forpligtelser, som indehavere af tilladelser har i henhold til denne afgørelse og forordning (EF) nr. 1829/2003.

Artikel 7

Gyldighed

Denne afgørelse gælder i 10 år fra vedtagelsesdatoen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. marts 2006.

På Kommissionens vegne

Markos KYPRIANOU

Medlem af Kommissionen

BILAG

a) **Ansøgere og indehavere af tilladelsen:**

Navn: Pioneer Overseas Corporation

Adresse: Avenue des Arts 44, B-1040 Bruxelles

på vegne af Pioneer Hi-Bred International, Inc., 400 Locus Street, Suite 800, Des Moines, IA 50309, USA

og

Navn: Dow AgroSciences Europe Ltd

Adresse: European Development Centre, 3 Milton Park, Abingdon, Oxon OX14 4RN, Det Forenede Kongerige

på vegne af Mycogen Seeds c/o Dow AgroSciences LLC, 9330 Zionsville Road, Indianapolis, IN 46268-1054, USA.

b) **Produkternes betegnelse og specifikationer:**

Fødevarer og fødevareingredienser, der indeholder, består af eller er fremstillet af den genetisk modificerede 1507-majs (Zea mays L.)), jf. ansøgningen med den entydige identifikator DAS-Ø15Ø7-1, der er resistent over for europæisk majsborer (Ostrinia nubilalis) og visse andre skadelige sommerfugle, og som er tolerant over for herbicidet ammoniumglufosinat. Den genetisk modificerede majs DAS-Ø15Ø7-1 indeholder følgende DNA-sekvenser i to kassetter:

a) Kassette 1:

En syntetisk udgave af det trunkerede cry1F-gen afledt af Bacillus thuringiensis subsp. aizawai, der giver resistens over for europæisk majsborer (Ostrinia nubilalis) og visse andre skadelige sommerfugle, reguleret af ubiquitinpromotoren ubiZM1(2), der er afledt af Zea mays L., og ORF25PolyA-terminatoren fra Agrobacterium tumefaciens pTi15995.

b) Kassette 2:

En syntetisk udgave af pat-genet fra Tü494-stammen af Streptomyces viridochromogenes, der giver tolerance over for herbicidet ammoniumglufosinat, reguleret af 35S-promotoren og terminatorsekvenser fra blomkålsmosaikvirus.

c) **Mærkning:**

Ingen særlige krav, jf. dog artikel 13, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1829/2003.

Ved anvendelse af artikel 13, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1829/2003 indsættes »majs« som »organismens navn«.

d) **Påvisningsmetode:**

— Begivenhedsspecifik kvantitativ realtids-PCR-metode for genetisk modificeret DAS-Ø15Ø7-1-majs

— Valideret af det EF-rerefrencelaboratorium, der er oprettet ved forordning (EF) nr. 1829/2003, offentliggjort på http://gmo-crl.jrc.it/detectionmethods/TC1507-WEB-Protocol-Validation.pdf

— Referencemateriale: ERM®-BF418, der fås via Europa-Kommissionens Fælles Forskningscenter (FFC), Institut for Referencematerialer og -målinger (IRMM) på adressen http://www.irmm.jrc.be/html/reference_materials_catalogue/index.htm.

e) **Entydig identifikator:**

DAS-Ø15Ø7-1

f) **Oplysninger som kræves i bilag II til Cartagena-protokollen om biosikkerhed, knyttet til konventionen om biologisk mangfoldighed:**

Clearingcentret for Biosikkerhed, Record ID: se afgørelse 2006/197/EF

g) **Særlige betingelser eller restriktioner i forbindelse med markedsføring, anvendelse eller håndtering af produkterne:**

Ingen

h) **Overvågningsplan:**

Plan for overvågning af de miljømæssige konsekvenser, jf. bilag VII til direktiv 2001/18/EF

Link: http://gmo-crl.jrc.it/detectionmethods/TC1507-WEB-Protocol-Validation.pdf

i) **Krav om overvågning efter markedsføringen af fødevarens anvendelse til konsum**

Ingen

Bemærkning: Det kan blive nødvendigt senere at ændre link til relevante dokumenter. Sådanne ændringer offentliggøres ved ajourføring af EF-registret over genetisk modificerede fødevarer og foderstoffer.